

LAOS

Department of State

Gibson
TELEGRAM
24

UNCLASSIFIED 796

PAGE 01 VIENTI 07271 171101Z

ACTION COPY

12
ACTION L 03

INFO EA 10, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, NSAE 00, RSC 01,
DODE 00, JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, /052 W

P 171040Z JUN 68
FM AMEMBASSY VIENTIANE
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 8958

LEGAL ADVISER

UNCLAS VIENTIANE 7271

JUN 17 1968

REF : STATE 179593

DEPARTMENT OF STATE

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

KINGDOM OF LAOS HAS NATIONAL GUN LAWS UNDER DIRECTION OF
MINISTRY OF INTERIOR AND ADMINISTERED BY LAO NATIONAL POLICE.
PERTINENT POINTS OF LAW ARE AS FOLLOWS:

1. PRIOR TO PURCHASE OR IMPORTATION OF A GUN, INDIVIDUAL MUST
SUBMIT APPLICATION TO MINISTRY OF INTERIOR VIA NATIONAL POLICE
FOR A GUN PERMIT. IF APPROVED, INDIVIDUAL THEN MUST REGISTER
WEAPON WITH NATIONAL POLICE WITH APPROPRIATE NUMBER OF PICTURES.
LAW PROHIBITS RECEIPT OF WEAPONS VIA MAIL OR IMPORTATION WITHOUT
PRIOR APPLICATION AND PERMIT. APPLICANT DESIRING A GUN PERMIT
CANNOT HAVE A PREVIOUS CRIMINAL RECORD OR HAVE BEEN INVOLVED IN
A CRIMINAL CASE. ANY PREVIOUS RECORD OF MENTAL INCOMPETENCE OR
INDICATION OF INSANITY IS DISQUALIFYING.
2. GUN PERMIT AND REGISTRATION COVERS ALL TYPES OF WEAPONS BUT
HANDGUNS AND RIFLES ARE CONSIDERED WAR WEAPONS AND APPLICATIONS
FOR WAR WEAPONS RECEIVE SPECIAL REVIEW BY DIRECTOR AND DEPUTY
DIRECTOR GENERAL OR NATIONAL POLICE. SUPERINTENDENT OF PROVINCIAL
POLICE REVIEWS APPLICATIONS FOR SPORTING AND HUNTING WEAPONS.
3. DECISION OR SPECIAL EXCEPTIONS REGARDING PERMITS FOR PERSONS
OR WEAPONS LIES SOLELY WITH NATIONAL POLICE.
4. LAW REQUIRES THAT ANY PERSON(S) DEALING IN OR SELLING
FIREARMS MUST MEET FOLLOWING QUALIFICATIONS.

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 VIENTI 07271 171101Z

- A. OBTAIN LICENSE
- B. GOOD FINANCIAL RECORD
- C. CLEAR POLITICAL RECORD
- D. NEGATIVE POLICE RECORD
- E. SUBJECT TO BACKGROUND INVESTIGATION.

LAOS HAS ONLY ONE LICENSED GUN DEALER WITH MAIL ORDER/IMPORTATION AS ONLY SOURCE EXCEPT FOR HOMEMADE MUSKET RIFLES WHICH ARE PREVALENT THROUGHOUT COUNTRY. ALTHOUGH STRINGENT ON PAPER, GUN CONTROL LAWS IN LAOS ARE PRACTICALLY NON-EXISTENT WITH CONSTANT SMUGGLING OF ALL TYPES OF WEAPONS ACROSS VARIOUS BORDERS. ALMOST ALL LAO HAVE WEAPONS OF ONE FORM OR ANOTHER.

FOLLOWING STATISTICS AS REQUESTED FURNISHED BY LAO NATIONAL POLICE AUTHORITIES BUT VALIDITY HIGHLY QUESTIONABLE IN COUNTRY WHERE POPULATION FIGURE UNKNOWN. PREVIOUS STATISTICS WERE DESTROYED IN ATTEMPTED COUP OF 1965:

1. 1966 - 42 DEATHS ATTRIBUTED TO FIREARMS. REPRESENTS 2.46 PERCENT OF TOTAL DEATHS BY HOMICIDES, SUICIDES AND ACCIDENTAL.
1967 - 49 DEATHS REPRESENTING 2.24 PERCENT OF TOTAL.

2. 1966 - THERE WERE 134 ROBBERIES INVOLVING FIREARMS AND 48 ASSAULTS. THESE FIGURES REPRESENT 10.66 PERCENT OF ALL ROBBERIES AND ASSAULTS.

1967 - 108 ROBBERIES AND 63 ASSAULTS INVOLVING FIREARMS REPRESENTING 6.84 PERCENT OF TOTAL.

HURWITCH

UNCLASSIFIED

LESOTHO

Department of State

TELEGRAM

46

UNCLASSIFIED 369

PAGE 01 MASERU 00599 171806Z

ACTION COPY

LCM
CFS
MJB
JGC

53

ACTION L 03

INFO AF 09,GPM 04,H 02,SY 03,MC 01,CIAE 00,INR 07,NSAE 00,RSC 01,

DODE 00,JUS 02,TRSY 08,AID 10,RSR 01,/051 W **LEGAL ADVISER**

P 170520Z JUN 68

FM AMEMBASSY MASERU

TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 637

JUN 13 1968

DEPARTMENT OF STATE

UNCLAS MASERU 599

REF STATE 179593

1. PRINCIPAL PROVISIONS LESOTHO "INTERNAL SECURITY (ARMS AND AMMUNITION) ACT OF 1966" PROVIDE FOR :

REGISTRATION ALL FIREARMS ANNUALLY; REGISTRATION ALL FIRE-
ARMS DEALERS AND MANUFACTURERS; SALES OR OTHER TRANSFERS
OF FIREARMS CAN BE ACCOMPLISHED ONLY BETWEEN APPROPRIATELY
LICENSED INDIVIDUALS OR FIRMS; TRANSACTIONS INVOLVING FIRE-
ARMS MUST BE REPORTED TO AUTHORITIES WITHIN 48 HOURS;
POSSESSION OF AUTOMATIC FIRING ARMS PROHIBITED; POSSESSION
OF FIREARMS BY PERSONS UNDER 18 YEARS OF AGE PROHIBITED; PERSONS
WHO SERVED SIX MONTHS OR MORE IN JAIL FOR CRIMES OF VIOLENCE
NOT ALLOWED POSSESS FIREARMS WITHIN FIVE YEAR PERIOD AFTER
RELEASE; IT IS OFFENSE TO POSSESS FIREARM WITH INTENT
INJURE OR COMMIT OFFENSE; ARMS GENERALLY CANNOT BE BORNE IN
PUBLIC OR IN PUBLIC PLACES ; POLICE GIVEN WIDE POWERS SEARCH
FOR OR CONFISCATE ARMS; REGISTRATION CERTIFICATES MUST BE PRODUCED
ON DEMAND BY POLICE. FIREARMS OWNERQ HELD LEGALLY RESPONSIBLE
FOR SAFEKEEPING AND USE THEIR WEAPONS BY OTHERS. LOSS OR
THEFT MUST BE REPORTED. FINES OR IMPRISONMENT OR BOTH PROVIDED
FOR NON-COMPLIANCE ABOVE.

2. ALL TYPES FIREARMS COVERED; NO SIGNIFICANT EXCEPTIONS
TO REGISTRATION REQUIREMENTS; NO MAIL ORDER PURCHASES; IMPORTATION
ONLY THROUGH LICENSED DEALERS IN REPUBLIC OF SOUTH AFRICA.
NO STATISTICS REQUESTED REFTEL AVAILABLE.
POST

UNCLASSIFIED

LIBERIA

Department of State

TELEGRAM³²

UNCLASSIFIED 515

PAGE 01 MONROV 5897 211738Z

53
ACTION L 03

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, NSA 02, CIAE 00, INR 01, AD 01, DOD 00, JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, /053 W

R 211632Z JUN 68
FM AMEMBASSY MONROVIA
TO SECSTATE WASHDC 4520

UNCLAS MONROVIA 5897

REF: STATE 179593

SUMMARY OF GUN CONTROL REGULATIONS IN RESPONSE QUESTIONS ASKED
IN REFERENCE:

1. YES. ALL FIREARMS NOT OWNED BY GOVERNMENT MUST BE REGISTERED BY OWNER ACCORDING TO DESCRIPTION AND NUMBER. REGISTRATION MUST BE RENEWED ANNUALLY.
2. ALL FIREARMS OF PRECISION EXCEPT FLINTLOCK GUNS WITH UNRIFLED BARRELS.
3. MEMBERS MILITARY SERVICE, NATIONAL POLICE FORCE, AND NATIONAL BUREAU OF INVESTIGATION EXEMPTED.
4. NO
- X 5. NO FIREARMS OR AMMUNITION MAY BE IMPORTED WITHOUT PERMIT. PERMITS ONLY GRANTED BY PRESIDENT.
- X 6. NO ONE UNLESS AUTHORIZED BY PRESIDENT.

PART II

1. NOT RELIABLE STATISTICS AVAILABLE. NO CENTRAL CRIMINAL FILE.
2. SINCE JANUARY 1947, SEVEN FIREARMS KNOWN TO HAVE BEEN USED IN CONNECTION WITH ROBBERY AND ASSAULTS. BROWN

UNCLASSIFIED

ACTION COPY

LEGAL ATTACHE
JUN 2 1968
DEPARTMENT OF STATE

LIBYA

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

125

ACTION COPY

PAGE 01 TRIPOL 3962 151132Z

18

ACTION L 03

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /053 W

R 151045Z JUN 68
FM AMEMBASY TRIPOLI
TO SECSTATE WASHDC 2814

UNCLAS TRIPOLI 3962

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

LEGAL ADVISER

JUN 17 1968

DEPARTMENT OF STATE

* 1. ROYAL DECREE GOVERNING WEAPONS, AMMUNITION AND EXPLOSIVES IN LIBYA SPECIFIES THAT NO PERSON MAY HOLD, OBTAIN, MANUFACTURE OR TRADE IN WEAPONS, AMMUNITION OR EXPLOSIVES UNLESS AUTHORIZED IN ACCORDANCE WITH THE LAW. AUTHORIZATION HOLD WEAPONS GRANTED IN FORM LICENSE WHICH MUST BE RENEWED JAN 1 EACH YEAR. LICENSEES MUST HAVE RECORD OF GOOD CONDUCT AND MENTAL SOUNDNESS, MUST BE AT LEAST 20 YEAR OLD, MUST NOT HAVE BEEN CONVICTED OF A CRIME OR ARRESTED FOR A CRIME WITHIN PREVIOUS YEAR UNLESS ACQUITTED, MUST NOT HAVE BEEN FOUND GUILTY OF CONTRAVENTION OF WEAPONS LAW, MUST NOT HAVE BEEN RESTRICTED UNDER PROVISION OF PENAL CODE, MUST NOT HAVE BEEN MENTAL PATIENT.

2. ALL TYPES OF FIREARMS COVERED. LAW SPECIFIES LICENSEE MAY HOLD NO MORE THAN TWO PIECES ON LIST OF AUTHORIZED WEAPONS, WHICH INCLUDES PISTOLS AND UNS. MACHINE GUNS MAY NOT BE LICENSED.

3. MEMBERS OF ARMY, PUBLIC SECURITY, CUSTOMS GUARDS AND COURT OFFICERS PERMITTED HOLD FIREARMS ARE EXEMPTED.

4. NO SPECIAL PROVISION FOR SPORTING GUNS.

4. LAW DOES NOT PROHIBIT IMPORTATION BUT LOCAL PURCHASE

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

21

UNCLASSIFIED

PAGE 02 TRIPOL 3962 151132Z

WOULD PRESUMABLY HAVE TO BE MADE THROUGH LICENSED DEALER IN ORDER OBTAIN LICENSE TO HOLD WEAPON. NO REFERENCE MADE IN LAW TO MAIL ORDER PURCHASES.

6. ONLY PERSONS SPECIFICALLY LICENSED UNDER THE LAW MAY SELL FIREARMS. LICENSES FOR IMPORTATION, TRADE AND MANUFACTURE AND REPAIR OF WEAPONS AND AMMUNITION ARE ISSUED FOR TWO YEARS. LICENSE SPECIFIES PLACE WHERE VALID. NO LICENSES MAY BE GRANTED FOR TRADE, MANUFACTURE OR REPAIR OF WEAPONS AND AMMUNITION IN TOWNS WHERE NO POLICE STATION AVAILABLE. NUMBER OF LICENSES ISSUED IN EACH DISTRICT AND REQUIRED CONDITIONS DETERMIED BY RESPONSIBLE MINISTER.

7. REQUESTING LOCAL SECURITY AUTHORITIES PROVIDE STATISTICAL INFORMATION REGARDING DEATHS AND ROBBERIES, ASSAULTS INVOLVING FIREARMS. PRELIMINARY INFO INDICATES NUMBER IS VERY FEW. WILL REPEAT ADDITIONAL DETAILS IF RECEIVED. NEWSOM

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM
23

UNCLASSIFIED

PAGE 03 LUXEMB 00433 121732Z

6. OFFENCES ARE DEFINED BY DEGREE AND CONSIST OF THREE DEGREES. ILLEGAL POSSESSION OF A FORBIDDEN WEAPON IS CONSIDERED A SECOND DEGREE OFFENCE (SOMEWHERE BETWEEN MISDEMEANOR AND FELONY AS USUALLY DEFINED IN AMERICAN LAW). ILLEGAL POSSESSOR OF FORBIDDEN WEAPON, IF CAUGHT, IS CHARGED WITH SECOND DEGREE OFFENCE AND ON CONVICTION CAN BE IMPRISONED OR FINED, OR BOTH. IF ILLEGAL POSSESSOR VOLUNTARILY TURNS IN FORBIDDEN WEAPON HE IS NOT CHARGED WITH OFFENCE. FELDMAN

UNCLASSIFIED

LIBYA
Department of State

TELEGRAM

26

UNCLASSIFIED 031

ACTION COPY

PAGE 01 TRIPOL 04095 270952Z

20
ACTION L 03

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,
JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /053 W

R 270815Z JUN 68
FM AMEMBASSY TRIPOLI
TO SECSTATE WASHDC 2875

UNCLAS TRIPOLI 4095

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REFS: A. STATE 179593
B. TRIPOLI 3962

LEGAL ADVISER

JUN 27 1968

DEPARTMENT OF STATE

FOLLOWING IS INFORMATION OBTAINED FROM LIBYAN NATIONAL
SECURITY FORCE RE SECOND PART STATE 179593. LIBYAN
AUTHORITIES MAINTAIN CRIMINAL USE OF FIREARMS NEGLIGIBLE
OWING STRINGENT LIMITATION ON LICENSING. THEY CITE
FOLLOWING AS AVERAGES FOR PAST YEAR:

3-5 MURDERS AND ATTEMPTED MURDERS PER MONTH. NO
INSTANCES OF USE OF FIREARMS RECORDED.

✓ 2. SUICIDES PER MONTH. FIREARMS RARELY USED. MOST
COMMON MEANS IS HANGING.

30 ROBBERIES PER MONTH. NONE INVOLVING FIREARMS.
MOST PREVALENT FORM IS BREAKING AND ENTERING UNGUARDED
HOMES OR AUTOMOBILES BY UNARMED INDIVIDUALS.

LICENSING OF SIDE ARMS PARTICULARLY STRICT. VIRTUALLY
NO LICENSES GRANTED TO INDIVIDUALS OTHER THAN HIGH-
RANKING GOVERNMENT OFFICIALS, BANK AND BUSINESS EXECU-
TIVES WITH FUNDS TO PROTECT, AND LAW ENFORCEMENT PERSONNEL.
NEWSOM

UNCLASSIFIED

LUXEMBOURG

Department of State

TELEGRAM
2

ACTION COPY

UNCLASSIFIED 985

PAGE 01 LUXEMB 00433 121732Z

47
ACTION L 03

INFO EUR 15, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSAE 00, DODE 00,

JUS 02, RSR 01, RSC 01, /039. W

P 121640Z JUN 68
FM AMEMBASSY LUXEMBOURG
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 804

LEGAL ADVISER

UNCLAS LUXEMBOURG 433

JUN 13 1968

SUBJECT/ LUXEMBOURG GUN CONTROL LAWS

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

1. REGULATIONS REGARDING FIREARMS CONTROL IN LUXEMBOURG PRESENTLY BEING RECODIFIED. ALTHOUGH THERE WILL BE SOME VERY MINOR CHANGES, ANSWERS TO QUESTIONS POSED IN REFERENCE WILL STAND.

2. DISTINCTION IS MADE BETWEEN "FORBIDDEN" WEAPONS AND "NORMAL" WEAPONS. FORBIDDEN WEAPONS DEFINED AS ALL RIFLED WEAPONS AND ANY HAND WEAPON WHICH CAN CAUSE INJURY, INCLUDING GAS PROPELLED PELLET WEAPONS, SPRING PROPELLED PELLET WEAPONS, ALL STILETTO TYPE WEAPONS, WEIGHTED OR LOADED CLUB OR TRUNCHEON, AND ANY KNIFE WHICH HAS A SPRING LOADED BLADE. FURTHER, KNIVES MAY BE CONSIDERED FORBIDDEN WEAPONS IF AUTHORITIES CONSIDER THEIR TYPE TO BE DANGEROUS TO OTHERS. NO SPECIFIC REGULATIONS CONCERNING LENGTH OF BLADE.

3. ANSWERS TO SPECIFIC QUESTIONS POSED IN REF FOLLOW IN ORDER REQUESTED.

1. LAW REQUIRES REGISTRATION FOR POSSESSION OF ALL WEAPONS. SPECIAL PERMIT REQUIRED TO CARRY FORBIDDEN WEAPONS. REGISTRATION OR SPECIAL PERMIT AUTHORIZED ONLY AFTER COMPLETE INVESTIGATION OF INDIVIDUAL DESIRING AUTHORIZATION, REASON, TYPE, AND LOCATION OF WEAPON.

2. NORMAL WEAPONS CONSIDERED TO BE SMOOTH BORE FIREARMS. FORBIDDEN WEAPONS DEFINED ABOVE.

3. LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES AND MILITARY PERSONNEL ARE

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 LUXEMB 00433 121732Z

PERMITTED TO POSSESS AND CARRY WEAPONS ON DUTY. OTHERS, SUCH AS PRISON GUARDS, BANK MESSENGERS, OR INDUSTRIAL GUARDS, PERMITTED TO POSSESS AND CARRY HANDGUNS ONLY AFTER SPECIAL INVESTIGATION. HOWEVER, WEAPON MUST BE STORED AT PLACE OF DUTY AND PERMISSION IS NOT GRANTED TO TRANSPORT WEAPON TO RESIDENCE OR ELSEWHERE OUTSIDE DUTY REQUIREMENTS. EXCEPT IN SPECIAL CIRCUMSTANCES, HANDGUN CALIBER MAY NOT EXCEED 7.65 MM AND IN PRACTICE, CALIBER IS USUALLY SMALLER.

4. SALES OF ALL WEAPONS, INCLUDING SPORTING GUNS, MUST BE REGISTERED WITH POLICE AUTHORITIES BY SELLER, INCLUDING AUTHORIZED FIREARMS DEALERS. IT IS EASIER TO OBTAIN SUCH REGISTRATION AND PERMISSION IF PERSON DESIRING WEAPON IS A MEMBER OF A SPORTING CLUB, OTHERWISE COMPLETE INVESTIGATION OF BUYER REQUIRED.

5. ALL TRAFFIC IN FORBIDDEN FIREARMS IS PROHIBITED, EXCEPT THROUGH SOURCES DEFINED IN "6" BELOW. NO WEAPON OR AMMUNITION MAY BE SENT IN ANY FORM THROUGH THE MAIL, NOR MAY ANY WEAPON OR AMMUNITION BE OBTAINED BY MAIL ORDER.

6. ONLY THOSE PERSONS DEALING IN THE SALE OF FIREARMS AS A BUSINESS WITH SPECIAL AUTHORIZATION FROM LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES, AFTER COMPLETE INVESTIGATION, CAN IMPORT OR SELL NEWLY MANUFACTURED FIREARMS. ADDITIONALLY STOCKS ON HAND OF FIREARMS AND MORE SPECIFICALLY STOCKS OF AMMUNITION ARE LIMITED BY LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES.

4. WHILE NO SPECIFIC STATISTICAL DATA IS MAINTAINED RELEVANT TO QUESTIONS 1 AND 2 ON STATISTICS, LOCAL AUTHORITIES INFORMALLY STATE THAT NO MORE THAN FIVE EACH CASE OF DEATHS AND ROBBERIES/ ASSAULTS PER YEAR INVOLVING FIREARMS ARE RECORDED (IN POPULATION 335,000).

5. FOLLOWING ADDITIONAL INFORMATION OFFERED AS POSSIBLY OF INTEREST. LEGAL POSSESSORS (AS DEFINED ABOVE) OF FORBIDDEN WEAPONS MAY SELL OR TRANSFER ONLY WITH SPECIAL PERMISSION OF LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES AFTER INVESTIGATION OF POSSESSOR AND PROPOSED ACQUIRER. IF ANY LEGAL POSSESSOR OF ANY WEAPON, FORBIDDEN OR NORMAL, REVEALS ANY "UNUSUAL" FACTORS, SUCH AS INCAPACITATION, ILLNESS, DIVORCE, EXCESSIVE DRINKING, FAMILY DIFFICULTIES, ETC., PERMIT IS RESCINDED AND WEAPON IMPOUNDED.

UNCLASSIFIED

MALAGASY REP

Department of State

TELEGRAM

7

UNCLASSIFIED 414

PAGE 01 TANANA 00991 140716Z

20

ACTION L 03

ACTION COPY

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /053 W

R 140500Z JUN 68
FM AMEMBASSY TANANARIVE
TO SECSTATE WASHDC 1487

LEGAL ADVISER

JUN 11 1968

UNCLAS TANANARIVE 991

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

L GOM HAS STRICT GUN CONTROL REGULATIONS WHICH VERY STRICTLY ENFORCED. WEAPONS CLASSED AS EITHER WAR OR NON-WAR MATERIALS AND THERE IS MINUTE CONTROL OVER THEIR MANUFACTURE, IMPORT, EXPORT, ACQUISITION AND DETENTION. HEAVY FINES OR IMPRISONMENT ARE PENALTIES FOR INFRINGEMENT GUN REGULATIONS. FOLLOWING OBSERVATIONS RELATE TO NUMBERED POINTS REFTEL:

1. FIREARMS MAY BE POSSESSED BUT MUST BE REGISTERED AND ARE SUBJECT TO INSPECTION OR SEIZURE ON DEMAND OF AUTHORITIES.

2. ALL TYPES COVERED INCLUDING EVEN ANTIQUE WEAPONS.

3. NO EXCEPTION AS TO TYPE OF FIREARM: ONLY ADULTS MAY POSSESS.

4. HUNTING ARMS ARE IN SPECIAL CATEGORY. THEY MAY BE CARRIED ONLY IN OPEN SEASON AND ONLY WITH HUNTING PERMIT.

5. MAIL-ORDER PURCHASE NOT SPECIFICALLY MENTIONED IN CONTROL LAW, BUT ALL GUN IMPORTS SUBJECT TO STRICT GOVT. REGULATION.

6. ONLY AUTHORIZED MERCHANTS MAY SELL JAA. ORDINARILY THESE ARE SPORTING GOODS DEALERS.

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

7

UNCLASSIFIED

PAGE 02 TANANA 00991 140716Z

THEY AUTHORIZED SELL ONLY LIMITED NUMBER CARTRIDGES
TO INDIVIDUALS PRESENTING GUN REGISTRATIONS AND HUNTING PERMITS.

GOM WEAPONS REGULATIONS FORBID THEIR CARRIAGE IN PUBLIC
EDIFICES, AT LARGE MEETINGS OR IN CROWDS. EACH WEAPON MUST BE
RE-REGISTERED ON AN ANNUAL BASIS. WEAPONS CLASSIFIED AS WAR
MATERIALS FORBIDDEN TO INDIVIDUALS.

AS FOR STATISTICS, THESE NOT READILY AVAILABLE, BUT
BELIEVED THAT DEATH RATE IN ALL CATEGORIES DUE TO FIREARMS
ALMOST NIL. ARMED ROBBERY ALMOST UNKNOWN IN MADAGASCAR. THIS
ATTRIBUTABLE TO VERY STRICT CONTROLS, BUT ALSO TO MALAGASY
ABHORRENCE OF VIOLENCE. KING

UNCLASSIFIED

MALAWI
Department of State

TELEGRAM

26

UNCLASSIFIED 838

PAGE 01 BLANTY 01576 141155Z

54

ACTION L 03

ACTION COPY

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 28, IO 13, RSC 01, RSR 01, /084 W

P 140955Z JUN 68
FM AMEMBASSY BLANTYRE
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 2211

LEGAL ADVISER

JUN 1 1968

DEPARTMENT OF STATE

UNCLAS BLANTYRE 1576

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

MALAWI ENACTED "FIREARMS ACT" DECEMBER 1967. MAIN
FEATURES ARE:

1. ALL FIREARMS AND AMMUNITION MUST BE REGISTERED WITH REGISTRAR OF FIREARMS, OFFICE OF THE PRESIDENT. TO TRANSFER OR ACQUIRE A FIREARM OR AMMUNITION, INDIVIDUAL MUST POSSESS FIREARM PERMIT. PERMITS ARE ISSUED BY REGISTRAR PROVIDED THAT APPLICANT "HAS A GOOD REASON" FOR HAVING FIREARM, THAT APPLICANT WILL NOT ENDANGER PUBLIC SAFETY, THAT APPLICANT NOT "A PERSON OF INTEMPERATE HABITS OR UNSOUND MIND" AND THAT APPLICANT WILL KEEP FIREARM SECURE. PERMITS MUST BE RENEWED ANNUALLY. COMMISSIONER OF POLICE MAY PROHIBIT POSSESSION BY ANYONE OF "UNDESIRABLE" WEAPONS.

2. LAW COVERS "ANY LETHAL BARRELLED WEAPON OF ANY DESCRIPTION FROM WHICH ANY SHOT, BULLET OR MISSILE CAN BE FIRED," AND THE AMMUNITION FOR SUCH WEAPONS.

3. EXCEPTIONS FROM LICENSING REQUIREMENTS MADE FOR OFFICIAL ARMOURY OF ARMY, POLICE, GAME DEPT, ETC.

4. GOM HAS NO SPECIAL PROVISION FOR SPORTING FIREARMS, ALTHOUGH IN PRACTICE PRIVATE CITIZENS FIND IT RELATIVELY EASY TO OBTAIN LICENSE FOR SPORTING FIREARM.

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

22

UNCLASSIFIED

PAGE 02 BLANTY 01576 141155Z

5. LAW DOES NOT PROHIBIT IMPORTATION OF FIREARMS, INCLUDING MAIL ORDER PURCHASES. HOWEVER, IMPORTER MUST HAVE PERMIT TO ACQUIRE FIREARM BEFORE IT IS ORDERED.

6. ONLY DEALERS LICENSED BY REGISTRAR MAY SELL FIREARMS. LICENSES MUST BE RENEWED ANNUALLY. DEALERS REQUIRED PROVIDE GOVT. LIST OF ALL FIREARMS SALES SEMIANNUALLY.

7. GOM STATISTICS DO NOT SHOW DEATHS, INJURIES FROM FIREARMS OR NUMBER ROBBERIES, ASSAULTS INVOLVING FIREARMS. AVERAGE NUMBER CONVICTIONS FOR FIREARMS OFFENSES IN RECENT YEARS HAS BEEN 150-200. MOST SUCH OFFENSES ARE MINOR INFRACTIONS OF LAW, E.G. FAILURE TO LICENSE FIREARMS, OR POSSESSION FIREARMS WITHOUT VALID PERMIT.
JONES

UNCLASSIFIED

MALAYSIA

Department of State

TELEGRAM

7

UNCLASSIFIED 615

PAGE 01 KUALA 04646 210812Z

22:
ACTION L 03

ACTION COPY

LCN
CFS
MJB
JGC

INFO EA 10, NSA 02, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, RSC 01,

DODE 00, JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, /054 W

R 210730Z JUN 68
FM AMEMBASSY KUALA LUMPUR
TO SECSTATE WASHDC 4370

UNCLAS KUALA LUMPUR 4646

REF: STATE 179593

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS - MALAYSIA

LEGAL ADVISER

JUN 21 1968

DEPARTMENT OF STATE

1. REGISTRATION AND LICENSING REQUIRED. APPLICANTS
ARE CAREFULLY CHECKED BY CID AND SPECIAL BRANCH.

2. COVERS PISTOLS, REVOLVERS, SHOTGUNS, RIFLES,
CARBINES, AIR RIFLES, AIR PISTOLS, AND OTHERS.

3. NO SPECIAL EXCEPTIONS.

4. USUALLY OWNER OF SPORTING GUN MUST BE MEMBER OF
RECOGNIZED GUN CLUB.

5. IMPORTATION OF FIREARMS POSSIBLE ONLY AFTER
APPROVAL OF APPLICATION TO POLICE. MAIL-ORDER
PURCHASES NOT ALLOWED.

6. LICENSED FIREARM DEALERS. ONLY FIVE OF THESE IN
KUALA LUMPUR, AND THEY ARE CHECKED BY CID AND SPECIAL
BRANCH.

DEATHS DUE TO FIREARMS "VERY NEGLIBLE", STATISTICS
NOT READILY AVAILABLE.

USE OF FIREARMS IN ROBBERY AND ASSAULTS "QUITE
FREQUENT". SUCH FIREARMS RARELY ARE REGISTERED
BUT SMUGGLED INTO MALAYSIA. BELLI

UNCLASSIFIED

MALI
Department of State

TELEGRAM
23

UNCLASSIFIED 95

ACTION COPY

PAGE 01 BAMAKO 01905 171232Z

47
ACTION L 03

LEGAL ADVISER

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /053. W

DEPARTMENT OF STATE

R 171150Z JUN 68
FM AMEMBASSY BAMAKO
TO SECSTATE WASHDC 1528

UNCLAS BAMAKO 1905

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

1. SINCE INDEPENDENCE MALI HAS HAD SEVERE GUN CONTROL REGULATIONS WHICH STRICTLY CONTROL IMPORTATION, SALE OR OTHER TRANSFER, STORAGE AND USE OF ALL TYPES FIREARMS AND AMMUNITION. REGULATIONS SPELLED OUT IN DETAIL IN LAW NUMBER 60-4, JUNE 7, 1960, SOUDANESE REPUBLIC, AND IN ADMINISTRATIVE DECREE NUMBER 705, OCTOBER 10, 1960 OF INTERIOR MINISTRY, MALI REPUBLIC.

2. A. PRINCIPAL ELEMENTS INCLUDE:

A. NATIONAL ADMINISTRATION GUN CONTROL LAWS IS UNDER INTERIOR MINISTRY'S DIRECTOR OF GENERAL SECURITY ("LA SURETE"); AT LOCAL LEVEL CIRCLE COMMANDER ("COMMANDANT DE CERCLE") IS SUPERVISORY OFFICIAL.

B. POSSESSION ALL TYPES FIREARMS REQUIRES REGISTRATION AND LICENSING; NO SPECIAL EXCEPTIONS MADE. FIREARMS "DE GUERRE" ARE PERMITTED ONLY TO FORCES OF PUBLIC ORDER (E.G. ARMY, GENDARMERIE), AND ARE PROHIBITED IN PRIVATE HANDS.

C. NO SPECIAL PROVISIONS FOR SPORTING GUNS TO WHICH SAME SEVERE RESTRICTIONS APPLY.

D. IMPORTATION AND/OR MAIL ORDER PURCHASE FIREARMS PERMITTED BUT STRICTLY REGULATED BY OFFICIALS NAMED PARAGRAPH 2A ABOVE.

E. FIREARMS CAN BE SOLD ONLY BY DEALERS TO WHOM PERMITS HAVE

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 BAMAKO 01905 171232Z

BEEN ISSUED BY INTERIOR MINISTRY (SURETE) UPON RECOMMENDATION OF LOCAL CIRCLE COMMANDER. LATTER MUST ATTEST TO DEALER'S CIVIC AND MORAL CHARACTER, AS WELL AS SECURITY OF DEALER'S STOREROOM FOR ARMS.

3. OTHER PERTINENT ELEMENTS:

A. NO FIREARMS MAY BE PURCHASED OR OWNED BY PERSON UNDER EIGHTEEN YEARS OLD.

B. MAXIMUM STOCKS PERMITTED INDIVIDUAL DEALER ARE PRECISELY SPELLED OUT.

C. RECORDS OF FIREARMS OWNERSHIP MAINTAINED AT NATIONAL AND LOCAL LEVEL BY OFFICIALS NAMED PARAGRAPH 2A ABOVE.

4. NO RELIABLE STATISTICS AVAILABLE FOR DEATHS, ROBBERIES OR ASSAULTS INVOLVING FIREARMS.
MOORE.

UNCLASSIFIED

MALTA

Department of State

TELEGRAM

46

UNCLASSIFIED 493

PAGE 01 VALLET 1153 171922Z

53

ACTION L 03

INFO EUR 15, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, NSAE 00, RSC 01,

DODE 00, JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, /057 W

P 171345Z JUN 68
FM AMEMBASSY VALLETTA
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 638

LEGAL ADVISER

JUN 1 1968

UNCLAS VALLETTA 1153

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

1. MALTA LAW REQUIRES LICENSING ALL PERSONS POSSESSING FIREARMS. TO QUALIFY MUST BE OVER 18 YEARS OLD AND WITH CLEAR POLICE RECORD FOR PRECEDING FIVE YEARS.

2. LAW COVERS HANDGUNS INCLUDING PISTOLS, REVOLVERS AND RIFLES INCLUDING AIR RIFLE, AIR GUN, AIR PISTOL.

3. TO BE LICENSED FOR SHOTGUNS MUST BE OVER 21 YEARS AND IN POSSESSION SPORTING LICENSE.

4. HANDGUN LICENSE PERTAINS ONLY TO ITS POSSESSION. USE AS FOR TARGET PRACTICE LIMITED TO AREAS ENCLOSED BY HIGH WALLS OR UNINHABITED LOCALITIES.

5. IMPORTATION FIREARMS PERMISSIBLE WITH IMPORT AND POLICE LICENSES.

6. DEALERS REQUIRE POLICE LICENSE AND SPECIAL POLICE PERMIT FOR EACH IMPORTATION.

*7. HARPOONS OR S EARGUNS ALSO REQUIRE POLICE LICENSE.

8. TWO HOMICIDES INVOLVING FIREARMS IN 1966, NONE IN 1967.

TWO SUICIDES INVOLVING FIREARMS IN 1966, ONE IN 1967. NO

UNCLASSIFIED

Department of State **TELEGRAM**

UNCLASSIFIED

PAGE 02 VALLET 01153 171922Z

DATA ON ACCIDENTAL DEATHS. SMYTHE

UNCLASSIFIED

DEPT. DISTRIBUTION			
ORIGIN/ACTION			
L-3			
RS/R	REP	AF	ARA
1		5	
EUR	FE	NEA	CU
INR	E	P	IO
5			
L	FBO	AID	
		MC	S/Y
AGR	COM	FRB	INT
LAB	TAR	TR	XMB
AIR	ARMY	NAVY	OSD
5	3	5	34
USIA	NSA	CIA	
	3	20	
		JDS	FB
		1	1

SUGGESTED DISTRIBUTION

POST ROUTING			
TO:	Action	Info.	Initials
AMB/PO			
DCM			
POL			
ECON			
CONS			
ADM			
AID			
USIS			
FILE			

Action Taken:

Date:

Initials:

Drafted by:

Clearances:

DEPARTMENT OF STATE		MAURITIUS
AIRGRAM		SOC 11-1 MAURITIUS
Original to be Filed in _____		Decentralized Files.
		FILE DESIGNATION

HANDLING INDICATOR		UNCLASSIFIED	A-43
--------------------	--	--------------	------

TO : Department of State

FROM : Amembassy PORT LOUIS

SUBJECT : Firearms regulations of Mauritius

REF : State telegram No. 179593 on June 10, 1968

DATE: 6/21/68

SOC 11-1

The Firearms Ordinance of Mauritius applies to all types of firearms; it also applies to airguns, to the component parts of firearms and to ammunition. Under the law the purchase and possession of firearms is prohibited without the possession of a valid firearms license.

The law forbids the issuance of firearms licences to anyone under sixteen and for a period not to exceed five years to anyone sentenced to penal servitude for three months or more. Firearms licenses must be renewed every year and the license specifies the nature and number of firearms the holder has as well as the quantities of ammunition authorized to be purchased or held at any one time. The Commissioner of Police may cancel or refuse to renew a license at any time if in his opinion the purpose for which the license was issued is no longer valid or if he considers it necessary for the maintenance of public safety and peace.

The following groups of people are exempt from the licensing provision of the law when performing duties requiring the possession of firearms: members of the military and police forces, prison, post and forest officers, dealers in firearms, auctioneers and members of rifle clubs. People who have firearms licenses for hand weapons such as pistols and revolvers must have

FORM 10-64 DS-323	UNCLASSIFIED	For Department Use Only
-------------------	--------------	-------------------------

Drafted by:	Drafting Date:	Phone No.:	Contents and Classification Approved by:
VCON:IAWilliamson:gm	6/21/68	104-074400	Chargé:WBHussey

15 11 17 92 NIT 820

* U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE : 1966 O - 302-219 (256)

UNCLASSIFIED

their licenses endorsed before they can carry these weapons. The police say people who are likely to get permission to carry hand weapons are those who are performing essential services (members of the medical and legal profession and cashiers come into this category) and those who establish that their life is in danger.

No special provisions are made for sporting guns, but according to the police licenses for rifles are given to deer hunters and licenses for shotguns to hunters of rabbits, monkeys, and bats and to watchmen on sugar estates and small planters. In addition an unlicensed person may hunt with the gun of a license holder for a period not to exceed three days.

The law prohibits the selling, manufacture, transfer or repair of firearms without the authority of the Commissioner of Police, and all gun dealers must be registered by the police before they can sell arms. Ammunition can only be sold to license holders, and the dealer must mark on the person's license the amount of ammunition he has sold and make a monthly report to the police.

Before any firearms or ammunition can be imported into the country, the importer must have an import permit, and the actual weapon and ammunition must be inspected by the police before it can be released from customs.

The statistical information requested in the reference telegram will follow as soon as it is available.

JABA HUSSEY

UNCLASSIFIED

22 AIRGRAM

SOC 11-1 MAURITIUS

file

RE/R	REP	AP	ARA
1		5	
EUR	FE	NEA	CU
INR	E	P	IO
5			
L	PBO	AID	MC
SY			
1			
ASR	COM	PRO	INT
LAB	TAR	TR	XMB
AIR	ARMY	NAVY	OSD
5	3	5	34
UMA	NSA	CIA	JUS
	3	20	1
FB/			
1			

Original to be Filed in _____ Decentralized Files.

FILE DESIGNATION

HANDLING INDICATOR

UNCLASSIFIED

A-48

RECEIVED

DEPARTMENT OF STATE

LEGAL ADVISER

NO.

JUL 16 2 10 PM 1968

JUL 17 1968

ES/AN
ANALYSIS BRANCH

DEPARTMENT OF STATE

TO : Department of State

DATE: July 12, 1968

FROM : Amembassy PORT LOUIS

SUBJECT : Firearms regulations of Mauritius

REF : State tel. 179593 and Port Louis A-43, 6/21/68

The Mauritius Police have furnished the following statistics on cases involving the use of firearms between 1963 and 1967.

	1963	1964	1965	1966	1967
1. No. of Homicides due to firearms	1	-	-	3	3
2. No. of Accidental deaths	1	1	2	-	-
3. No. of Suicides	-	-	-	2	1
4. No. of percentage of Robberies and assaults in which firearms were involved	-	1	1	2	6
5. No. of cases of Breach of the peace (other than those mentioned in 1 to 4 above in which firearms were used.	-	-	1	2	1

As a frame of reference it should be noted that this tiny island had an estimated population of 774,000 in 1967 and has been suffering from overpopulation and unemployment in recent years.

HUSSEY

UNCLASSIFIED

For Department Use Only

☒ In ☐ Out

Date:

Initials:

FORM 10-64 DS-323

Drafted by:

Drafting Date:

Phone No.:

Contents and Classification Approved by:

VCON:IAWilliamson:gm

7/9/68

Chargé: WBHussey

Clearances:

55
129
21258

MEXICO
Order - State in H.M.
Department of State

TELEGRAM

4

UNCLASSIFIED 386

PAGE 01 MEXICO 05485 150239Z

89
ACTION L 03

ACTION COPY

INFO ARA 08,RSR 01,GPM 04,H 02,SY 03,MC 01,INR 07,CIAE 00,NSA 02,

DODE 00,JUS 02,TRSY 08,AID 10,RSC 01,E 15,POD 02,1069 W

P 150046Z JUN 68
FM AMEMBASSY MEXICO
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 6683

LEGAL ADVISER

JUN 17 1968

DEPARTMENT OF STATE

UNCLAS MEXICO 5485

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

1. AMERICAN LAWS AND REGULATIONS PERTAINING TO SALE AND USE OF FIREARMS ARE CURRENTLY UNDERGOING REVISION. PERMANENT COMMISSION OF CONGRESS ANNOUNCED JUNE 13 THAT CHANGES IN ARTICLE 10 OF MEXICAN CONSTITUTION INITIALLY PROPOSED BY PRESIDENT AND APPROVED BY THE CONGRESS HAVE NOW BEEN RATIFIED BY ALL STATE LEGISLATURES. PRESENT ARTICLE 10 GIVES GENERAL RIGHT TO BEAR ARMS. NEW ARTICLE 10 PROVIDES THAT "THE INHABITANTS OF THE UNITED STATES OF MEXICO ARE ENTITLED TO HAVE ARMS OF ANY KIND IN THEIR HOMES FOR THEIR PROTECTION AND LEGITIMATE DEFENSE, EXCEPT SUCH AS ARE EXPRESSLY FORBIDDEN BY FEDERAL LAW OR WHICH MAY BE RESERVED FOR THE EXCLUSIVE USE OF THE ARMY, NAVY OR NATIONAL GUARD; THE FEDERAL LAW WILL DETERMINE THE CASES, CONDITIONS, REQUISITES AND PLACES IN AND UNDER WHICH THE INHABITANTS CAN BE AUTHORIZED THE CARRYING OF ARMS."

*2. CONSTITUTIONAL REFORM WILL ENTER IN FORCE AT TIME OF ADOPTION OF NEW FEDERAL LAWS. CONGRESS IS EXPECTED APPROVE NEW FEDERAL LAWS WHEN IT MEETS IN SEPTEMBER. ATTORNEY GENERAL'S OFFICE ANTICIPATES THAT NEW LAWS WILL REQUIRE A PERMIT FOR ALL REPEAT ALL ARMS AND THAT THIS CONTROL WILL BE NATION-WIDE AND UNDER JURISDICTION OF SECRETARIAT OF DEFENSE. CARRYING OF ARMS IN POPULATED AREAS EXPECTED TO DEPEND ON LOCAL POLICE REGULATIONS AND ACCORDING TO STATEMENT OF DISTRICT ATTORNEY FOR FEDERAL DISTRICT QUOTED IN THE NEWS OF JUNE 14 GUN LICENSES WILL NOT BE ISSUED FOR MEXICO CITY OR FOR STATE CAPITALS.

UNCLASSIFIED

129
3
387

60
18
76
132

208
92

184

276

42
184
216

Department of State

TELEGRAM

4

UNCLASSIFIED

PAGE 02 MEXICO 05485 150239Z

3. AT PRESENT MATTER OF PERMITS IS LEFT TO LOCAL AUTHORITIES AND, THEREFORE, WIDE VARIETY OF PERMITS AND CONTROLS EXISTS. 22 CALIBER ARMS ARE GENERALLY EXEMPT FROM PERMIT REQUIREMENT AS ARE MEMBERS ARMED FORCES AND POLICE. HOWEVER, UNDER NEW LAWS, EVEN POLICE EXPECTED BE REQUIRED TO OBTAIN SPECIAL PERMITS.
4. THERE WILL PROBABLY BE SPECIAL PROVISION FOR SPORTING FIREARMS, BUT THEY TOO WILL UNDEUBTEDLY BE SUBJECT STRICT CONTROL.
5. MAIL ORDER PURCHASE OF FIREARMS PROHIBITED UNDER PRESENT STATUTES AND IMPORTATION LIMITED BY REGULATIONS REQUIRING IMPORT PERMITS FROM THE SECRETARIATS OF DEFENSE AND OF COMMERCE AND INDUSTRY AND THE PAYMENT OF CUSTOMS DUTIES.
6. ONLY PERSONS AND BUSINESSES SPECIALLY LICENSED CAN DEAL IN FIREARMS.
7. THERE ARE NO RELIABLE AVAILABLE STATISTICS RE NUMBER OF DEATHS DUE TO FIREARMS OR RE NUMBER OF ROBBERIES AND ASSAULTS IN WHICH FIREARMS INVOLVED. ON JUNE 9 NOVEDADES PUBLISHED AN ARTICLE INDICATING THAT THERE ARE 75,000 UNREGISTERED PISTOLS (ONE FOR EVERY HUNDRED PERSONS) IN THE FEDERAL DISTRICT AND THAT EVERYDAY THREE PERSONS ARE SHOT TO DEATH AND SIX ARE WOUNDED, AGAIN JUST IN THE FEDERAL DISTRICT. THOUGH THE EMBASSY IS NOT REALLY IN A POSITION TO JUDGE THE ACCURACY OF THESE FIGURES, THEY WOULD, IF ANYTHING, APPEAR TO BE ON CONSERVATIVE SIDE.
FREEMAN

UNCLASSIFIED

FROM

Frederick S. York

SUBJECT

Weapons and Individual Acts of Violence

RFRD

RFRD

RFRD

RFRD

G. Newton

DATE

DATE

DATE

DATE

10-14-68

REPLY DUE

REPLY DISPATCHED

FILE DESIGNATION

ADMINISTRATOR'S MAIL

LOCATOR COPY

1

DEPARTMENT OF STATE

Washington, D.C. 20520

October 11, 1968

Mr. George D. Newton, Jr.,
and Mr. Donald D. Mulvihill
The National Commission on the Causes
and Prevention of Violence
726 Jackson Place
Washington, D. C. 20506

Dear Sirs:

Attached please find Embassy-Mexico's Airgram No.

A-1420 dated October 9, 1968.

Sincerely,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "F. York" with a stylized flourish.

Frederick S. York,
Department of State
Liaison Officer

Attachment: A-1420

SS-10

DEPARTMENT OF STATE

AIRGRAM

SOC // US

RS/R	REP	AF	ARA
1			10
EUR	FE	NEA	CU
INR	E	P	IO
5		2	
L	FBO	AID	SY
3		9	1
10/11/68	SCA		
	2		
AGR	COM	FRB	INT
LAB	TAR	TR	XMB
AIR	ARMY	NAVY	OSD
USIA	NSA	CIA	JUS
10	3	20	1
FBI	NSC		
1	6		

SUGGESTED DISTRIBUTION

POST ROUTING			
TO:	Action	Info.	Initials
AMB/PO			
DCM			
POL			
ECON			
CONS			
ADM			
AID			
USIS			
FILE			

Action Taken:

Date:

Initials:

Drafted by:

POL:RES Service:sd

Clearances:

Original to be Filed in _____ Decentralized Files.

FILE DESIGNATION

A-1420

UNCLASSIFIED

HANDLING INDICATOR

TO : Department of State

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE

OCT 10 6 02 AM 1968

RS/AN
ANALYSIS BRANCH

FROM : AmEmbassy MEXICO

DATE: October 9, 1968

SUBJECT : The President's National Commission on the Causes and Prevention of Violence

REF : CA-10521 of August 29, 1968;
CA-10794 of September 12, 1968.

1. The following constitutes the Embassy's reply to the requests for information from the Weapons and the Individual Acts of Violence Task Forces of the National Commission.

2. The Embassy is informed by responsible officials of the National and Federal District Governments that there are no statistics maintained on a federal or local level that give a breakdown of violent crime by any of the categories of interest to the National Commission. Indeed, it is not certain that even gross figures on crime are maintained.

3. What are available are court data on persons processed and sentenced. This can be found in the Mexican Statistical Yearbook (Anuario Estadístico de los Estados Unidos Mexicanos), the most recent edition of which is dated 1967 (covering the period through 1965) and which should be available in Washington. On page 273 of the 1967 Yearbook there is a table which shows the number of persons (male, female) processed and sentenced for crimes (against persons, against property, not classified) in the Courts of First Recourse during the years 1955 through 1965. On pages 298-300 there is a breakdown of persons sentenced (total, male, female) by age-groups and according to the type of crime committed (in more detail than the table on page 273) for the years 1963, 1964 and 1965.

4. Summarizing the data in table 7.8 on page 273, the total number of persons processed increased from 43,303 in 1955 to 52,614 (21.5%) while the number of persons sentenced increased from 30,731 in 1955 to 38,367 in 1965 (24.9%). During the same period Mexico's population increased from 30,557,000 to 42,689,000 or approximately 39%.

FORM 10-64 DS-323

UNCLASSIFIED

For Department Use Only

☒ In ☐ Out

Drafting Date: 10/7/68

Phone No.: X044

Contents and Classification Approved by:

POL:W/Stuart

U

UNCLASSIFIED

Mexico City, A-1420

2

5. Embassy representatives in frequent contact with local police officials report that there is no evidence of increasing local concern about crime. There are some areas of the country (Guerrero, Chihuahua) where the incidence of violent crimes is clearly high but this situation is endemic and does not seem of special concern at the moment.

FREEMAN

UNCLASSIFIED

DEPARTMENT OF STATE, U. S. A.
WASHINGTON, D. C. 20520

OFFICIAL BUSINESS

Frederick S. York
Department of State
Liaison Officer
S/S-S Room 1417

POSTAGE AND FEES PAID
DEPARTMENT OF STATE

Mr. George D. Newton, Jr.,
Co-Director, Weapons Task Force
The National Commission on the Causes
and Prevention of Violence
726 Jackson Place
Washington, D. C. 20506

MOROCCO
Department of State

TELEGRAM

25

UNCLASSIFIED 580 POSS DUPE

file

PAGE 01 RABAT 04650 121150Z

50

ACTION L 03

INFO AF 09, GPH 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, NSAE 00, RSC 01

CODE 00, JUS 02, TRSY 08, RSR 01, /041 W

P 121130Z JUN 68
FM AMEMBASSY RABAT
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 4572
INFO AMCONSUL CASABLANCA
AMCONSUL TANGIER

UNCLAS RABAT 4650

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

MOROCCAN GUN CONTROL LAW EXTREMELY STRICT. VIOLATORS ARE
TRIED BY MILITARY COURT.

20. PRIVATE IMPORT, POSSESSION OF OR TRADING IN FIREARMS FORBIDDEN
EXCEPT FOR RIFLES 22 CALIBRE OR UNDER AND SHOT-GUNS OF ANY GAUGE
FOR USE IN TARGET SHOOTING AND HUNTING AND WHICH ARE SUBJECT LICENSE
LOCALLY-MADE MUZZLE-LOADING GUNS USED FOR CEREMONIAL PURPOSES NOT
CONTROLLED BUT POLICE MAY FORBID SALE WHEN CIRCUMSTANCES WARRANT.

30. RETAILERS MUST KEEP REGISTERS DETAILING RECEIPT AND OUTGOING
DATES FIREARMS AND MUNITIONS, THEIR SOURCES AND TO WHOM SOLD OR
TRANSFERRED. PERIODIC INVENTORIES MADE BY POLICE AUTHORITIES WHO
ALSO ISSUE LICENSES. TWO TYPES OWNERSHIP PERMITS:

- A. FOR POSSESSION IN DOMICILE.
- B. ARMS CARRYING PERMIT, WHETHER OR NOT CONCEALED.

40. ALL PURCHASE MUNITION FOR AUTHORIZED FIREARMS RECORDED ON
REVERSE OF PERMIT.

50. PERMITS RENEWABLE YEARLY AND DELAY IS FINEABLE OFFENSE.
PERMITS WITHDRAWN PERMANENTLY IN EVENT OF TWO INFRACTIONS LICENSES
LAWS WITHIN TWO-YEAR PERIOD.

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

2.6

UNCLASSIFIED

PAGE 02 RABAT 04650 121150Z

6. PERMITS FORBIDDEN TO PERSONS CONVICTED OF COMMON LAW CRIMES, PERSONS SENTENCED FOR MORE THAN YEAR, PERSONS UNDER RESTRAINT AND MINORS UNDER 17. LICENSES CAN BE ISSUED MINORS AGED 17 TO 21 ON REQUEST LEGAL GUARDIANS. EXEMPTION LICENSING FOR PERSONS WHOSE DUTIES REQUIRE POSSESSION SERVICE WEAPONS BUT CAN CARRY ONLY FOR SERVICE EXIGENCIES.

7. IMPORT FIREARMS SUBJECT TO PREVIOUS AUTHORIZATION BY DIRECTOR OF MUNICIPAL POLICE ON ADVICE OF REGIONAL SUPERVISOR EXCEPT THAT CUSTOMS AUTHORITIES OUJDA AND CASABLANCA CAN ISSUE ONE-MONTH IMPORT PERMIT TO TOURISTS FOR ARMS IN PERMIT ELIGIBLE CATEGORIES. MAIL ORDER PURCHASE NON-EXISTANT.

8. VIOLATORS FIREARMS AND MUNITIONS LAWS LIABLE PRISON TERM OF FIVE TO TWENTY YEARS AND FINE OF \$200 TO \$4,000.

9. TRANSLATIONS APPLICABLE LAWS IN ENTIRETY BEING AIRPOUCHED. INFO ON ASSAULTS, DEATHS DUE FIREARMS BEING REQUESTED WILL FOLLOW. TARCA

UNCLASSIFIED

AIRGRAM

Soc 11-1 MOR

FOR RM USE ONLY!

RM/R	REP	AF
1		5
ARA	EUR	FE
NEA	CU	INR
E	P	IO
L	FBO	AID
AGR	COM	FRB
INT	LAB	TAR
TR	XMB	AIR
ARMY	CIA	NAVY
OSD	USIA	NSA

A-245

UNCLASSIFIED

HANDLING INDICATOR

TO : DEPARTMENT OF STATE
INFO : CASABLANCA, TANGIER

RECEIVED

Den 24. 6. 1911.

FROM : Amembassy RABAT

DATE: June 20, 1968

SUBJECT: Crimes Involving Firearms in Morocco

REF : State 179593, June 11, 1968; Rabat 4650, June 12, 1968

The enclosed tables provide statistics on the incidence in Morocco of homicides and attempted homicides involving firearms for the years 1964 through 1967. Explanatory notes and additional information relevant to crime in Morocco are given for background purposes.

The data were obtained from the Annual and Monthly Reports of the Judiciary Police Division, National Security Bureau, Moroccan Ministry of the Interior.

An official of the Bureau has stated that statistics on suicides and on accidental deaths were not maintained prior to 1968, except for automobile accidents which are not pertinent to the study in question. The 1968 data will not be available until after the end of the year. Suicides are extremely rare, and most of those which do occur involve European residents rather than Moroccans since the Moslem Faith of the latter is a strong deterrent to suicide. Almost none of the suicides or accidental deaths investigated by the Bureau have been caused by firearms. The reporting officer, reviewing the month-by-month descriptive reports of major crimes in the past four years, found only two instances of suicide and one of attempted suicide by firearms, all following murders committed by the suicide or would-be suicide victims.

Complete translations of the Dahir of March 31, 1937, concerning firearms regulations, and the Dahir of September 2, 1958, specifying punishments for offenders are also enclosed.

Encl.: Table I - Homicides 1964-67
Table II - Crimes 1964-67
Dahir of March 31, 1937
Dahir of Sept. 2, 1958

TASCA

UNCLASSIFIED

FOR DEPT. USE ONLY

☒ In ☐ Out

Drafted by:

ECON:WSWerslogel:lms:6/19/68

Contents and Classification Approved by:

ECON:GCFenzi A/DCM:EADowJr

Clearances:

Table IMorocco - Homicides and Attempted Homicides, 1964 through 1967

(Source: Annual and Monthly Reports, Service Central de Police Judiciaire,
Direction Générale de la Sûreté Nationale, 1964-1967)

	<u>1964</u>	<u>1965</u>	<u>1966</u>	<u>1967</u>	<u>4 Year Total</u>
Homicides and Assaults resulting in unintended murder	95	88	99	82	364
Attempted Murders	10	14	17	14	55
Total Murders and Attempted Murders	<u>105</u>	<u>102</u>	<u>116</u>	<u>96</u>	<u>419</u>
Murders involving the use of firearms	3	5	7	2	17
Attempted Murders involving the use of firearms	7	4	9	6	26
Total Capital Crimes involving firearms	<u>10</u>	<u>9</u>	<u>16</u>	<u>8</u>	<u>43</u>
Percentage of crimes involving firearms	9.5%	8.8%	13.8%	8.3%	

Explanatory Notes

The above data do not include accidental deaths, suicides or infanticides (See Table II). The figures represent the number of cases rather than the number of victims. Of the 43 cases involving firearms, 7 murder cases and 6 assault cases claimed more than one victim; two were murders followed by suicides of the murderers. In 10 of the cases, the murderers or assaulters legally possessed the weapons they used since they were in the police or military service, or had licences for hunting arms. In 8 cases, the weapons had been stolen or borrowed from their licenced owners. In 8 cases, the guns were illegally possessed, several smuggled into Morocco from abroad. Two murders were committed with locally-manufactured muzzle-loading shotguns, for which permits are not required. In the balance of cases, the legal status of the weapons was unknown as the cases remained unsolved.

./...

The high percentage of attempted homicide by firearms as compared with attempted homicide by other means may be explained by the fact that assaults by firearm are easily recognized as such and the perpetrators are usually quickly identified and brought to justice on two counts -- that of assault and that of illegal possession or use of a weapon. Murder attempts by other means are more readily disguised as accidents or as injuries sustained in fights and probably show up in the statistics on accidents or simple assaults.

Most murders or attempted murders in Morocco are committed with knives, tools (hammers, scythes, axes), stones, or result from beatings in fights. The vast majority of cases are crimes of passion and vengeance (about 50%), or are caused by intra-family or tribal disputes over property and debts; some result from drunkenness and insanity. There are almost no violent crimes involving gangs, and thefts are rarely accompanied by major violence.

Although the number of crimes has increased in Morocco over the last twelve years, it has remained more or less proportionate to the population, which now stands at 14,000,000. The number of grave crimes including murder has remained stable. More than 90% of murderers are arrested and convicted.

Table IICrimes Committed in Morocco - 1964-1967

(Source: Annual and Monthly Reports, Service Central de Police Judiciaire, Direction Générale de la Sûreté Nationale, 1964-1967)

	<u>1964</u>	<u>1965</u>	<u>1966</u>	<u>1967</u>
* Total Crimes	43,468**	n.a.	n.a.	66,500
Murders and Attempted Murders	105	102	116	96
Serious Thefts, some of which accompanied by violence	3,084	2,987	3,175	3,702
Car Thefts (of which recuperated):	600 (300)	380 (200)	579 (473)	847 (647)
Petty Thefts	14,759	n.a.	n.a.	15,000
Money Crimes (embezzlement, checks without provision, extortion, etc.)	1,809	1,718	1,597	1,847
Crimes against Children	182	173	196	200
of which Infanticides:	(111)	(73)	(51)	(67)
Abandonments:	(30)	(30)	(35)	(22)
Mgrals	2,884	3,011	3,516	3,265
<hr/>				
Crimes Committed by Juveniles (age 18 and under)	1,394	1,516	1,781	1,912

* Crimes not categorized were mostly contraband and counterfeit cases and simple assault cases arising out of personal quarrels.

** In 1964 there were 45 cases involving possession of illegal arms and explosives, apart from those reported under assault and murder with firearms. Figures for succeeding years are not available.

UNCLASSIFIED

Enclosure to
Rabat A-245

TRANSLATION OF THE DAHIR NO. 1-58-236 OF 17 SAFAR 1378 (SEPTEMBER 2, 1958)
CONCERNING INFRACTIONS OF THE LAWS RELATIVE TO WEAPONS, AMMUNITION AND
EXPLOSIVE DEVICES.

PRAISE BE TO THE ONLY GOD!

(Sealed with the stamp of Sidi Mohammed Ben Youssef)

Be it known to all - and may the Lord elevate and strengthen their con-
tents - that Our Sherifian Majesty HAS RULED AS FOLLOWS:

ART. 1: Any individual who, acting in violation of laws and regulations
in force, holds, owns, manufactures, or in any way trades, imports or
deals in weapons, ammunition, lethal, incendiary or explosive devices
is liable to a prison term of five to twenty years and a fine of 100,000
to 2,000,000 francs* without prejudice, as the case may be, to sentences
incurred for the crime of attempt against the security of the State.

ART. 2: Military Courts alone are competent in cases involving breaches
of the law referred to in Article 1, above, no matter what the position
of their authors.

ART. 3: This Dahir is applicable to the whole kingdom and abrogates any
contrary provisions. It should go into effect as of the fifteenth day
following the date of its publication in the Bulletin Officiel.

Rabat, 17 Safar 1378 (2 September 1958)

Registered at the Prime Minister's Office
17 Safar 1378 (2 September 1958)

AHMED BALAFREJ (signed)

*Approximately \$200 to \$4,000.

From Bulletin Officiel Sept. 5, 1958, p. 1434
(See Dahir of March 31, 1937 (18 Moharrem 1356) in Bulletin Officiel
of April 9, 1937)

UNCLASSIFIED

NEPAL

Department of State

TELEGRAM
22

UNCLASSIFIED 753

PAGE 01 KATHMA 03975 201111Z

18

ACTION L 03

ACTION COPY

INFO NEA 13, AID 10, JUS 02, GPM 04, H 02, SY 03, INR 07, CIAE 00, NSA 02,

DODE 00, TRSY 08, RSR 01, /055 W

R 201038Z JUN 68

FM AMEMBASSY KATHMANDU
TO SECSTATE WASHDC 4046

UNCLAS KATHMANDU 3975

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

LEGAL ADVISER

JUN 20 1968

DEPARTMENT OF STATE

NEPALESE LAW REQUIRES REGISTRATION AND LICENSING OF ALL FIREARMS AND AMMUNITION. CANNONS AND MACHINE GUNS CANNOT BE HELD PRIVATELY, AND NO SPECIAL PROVISION IS MADE FOR SPORTING GUNS. NO PERSON CAN POSSESS MORE THAN THREE GUNS. APPLICATIONS FOR LICENSES ARE CONSIDERED ACCORDING TO A VAGUE LAW WHICH TESTS ECONOMIC, SOCIAL, AND POLITICAL POSITION OF APPLICANT. ONLY AN ESTIMATED 500 NEPALESE HOLD LICENSES. BECAUSE NO FIRM IN NEPAL SELLS FIREARMS, THEY MUST BE IMPORTED PRIVATELY BY MAIL OR FREIGHT, USUALLY FROM INDIA. NO STATISTICS AVAILABLE ON YEARLY RATE OF CRIMES, SUICIDES, OR ACCIDENTS INVOLVING FIREARMS. LAISE

UNCLASSIFIED

NETHERLANDS

Department of State

TELEGRAM

23

ACTION COPY

UNCLASSIFIED 096

PAGE 01 THE HA 05680 121609Z

53

ACTION L 03

INFO EUR 15, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, NSAE 00, RSC 01,

DODE 00, JUS 02, TRSY 08, RSR 01, /047 W

R 121525Z JUN 68
FM AMEMBASSY THE HAGUE
TO SECSTATE WASHDC 2591

UNCLAS THE HAGUE 5680

REF: STATE 179593

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS - THE NETHERLANDS

LEGAL ADVISER

JUN 13 1968

DEPARTMENT OF STATE

1. FIRE ARMS AND AMMUNITION STRINGENTLY CONTROLLED IN NETHERLANDS, PRIMARILY UNDER FIRE ARMS ACT OF 1919. LAW REQUIRES REGISTRATION AND LICENSING OF FIRE ARMS AND AMMUNITION OF ALL TYPES, INCLUDING SHOT GUNS, RIFLES, PISTOLS, ETC., AND POSSESSION OF FIRE ARMS BY PRIVATE CITIZENS WITHOUT PERMIT IS PROHIBITED.

2. ONLY THOSE WHO DEMONSTRATE ACTUAL NEED MAY OBTAIN PERMISSION TO OWN AND REGISTER FIRE ARMS. SOME EXAMPLES OF THIS WOULD BE (1) ROD AND GUN CLUBS (FOR USE IN TARGET PRACTICE BY MEMBERS); (2) HUNTERS (EITHER SHOT GUNS OR RIFLES - NO LIMITATION ON CALIBER).

3. LAW PROHIBITS IMPORTATION OR MAIL-ORDER PURCHASE OF FIRE ARMS WITHOUT SPECIFIC PERMISSION AND LICENSE. ONLY DEALERS LICENSED BY NETHERLANDS POLICE MAY SELL WEAPONS AND FEW SELLING LICENSES GRANTED. THERE ARE ONLY TWO SUCH DEALERS IN THE HAGUE, FOR EXAMPLE. DEALERS ARE PERMITTED TO SELL AMMUNITION ONLY ON PRESENTATION OF VALID PERMIT FOR FIRE ARMS. UPON SALE OF AMMUNITION, DEALER WRITES LETTER TO CHIEF OF POLICE IN TOWN WHERE PURCHASER IS RESIDENT STATING THAT LICENSE HOLDER NUMBER SO-AND-SO HAS BOUGHT SO MANY CARTRIDGES AND SPECIFIES CALIBER. ONLY THE CALIBER MENTIONED ON PERMIT CAN BE PURCHASED. CHIEF OF POLICE IN EACH TOWN HAS

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 THE HA 05680 121609Z

REGISTRY OF PERMIT HOLDERS AND RECORD OF AMMUNITION BOUGHT DURING ANY GIVEN YEAR FOR EACH WEAPON. BUYER MUST EXPLAIN TO POLICE IF HE PURCHASES WHAT POLICE CONSIDER UNREASONABLE QUANTITIES. IF BUYER CANNOT EXPLAIN EXCESSIVE QUANTITY, LICENSE IS REVOKED.

4. WITH REGARD TO ANTIQUES, DUTCH LAW PERMITS OWNERSHIP WITHOUT REGISTRATION OF WEAPONS MANUFACTURED PRIOR TO 1830 USING BARREL LOADING SYSTEM. ALSO, WEAPONS FOR WHICH NO CARTRIDGES ARE MANUFACTURED OR OTHER METHODS OF LOADING POSSIBLE MAY BE HELD WITHOUT REGISTRATION. STARTING PISTOLS ARE FORBIDDEN UNLESS THEY ARE LESS THAN 4 MM CALIBER, BARREL IS SOLID, AND EXHAUST IS AT NINETEEN DEGREES TO BARREL -- SINCE PISTOLS OF THIS TYPE HAVE BEEN USED ON SEVERAL OCCASIONS TO BLUFF IN HOLDUPS OR FIGHTS.

5. EMBASSY UNABLE ON SHORT NOTICE TO OBTAIN BREAKDOWN OF VARIOUS CATEGORIES OF DEATHS DUE TO FIRE ARMS IN PAST TWO TO FIVE YEARS. HOWEVER, FOLLOWING (NOTABLY SMALL) TOTALS MAY BE HELPFUL:

CRIMES COMMITTED WITH:

	1963	1964	1965	1966	1967	1968			
(1) STARTING PISTOLS					0	0	3	5	1
(2) PISTOLS & REVOLVERS					10	12	22	30	25
(3) RIFLES					3	1	4	6	6
(4) MACHINE PISTOLS					0	0	2	1	3

TYLER

UNCLASSIFIED

AIRGRAM

SOC 11-1 NZ

FOR RM USE ONLY

RM/R	REP	AF
1		
ARA	EUR	5
NEA	CU	5
E	P	10
4	2	
L	FBO	AID
MC	H	6PM
1	1	1
AGR	COM	FRB
	10	
INT	LAB	TAR
TR	XMB	AIR
4		5
ARMY	CIA	NAVY
3	20	5
OSD	USIA	NSA
34	10	3
		NSC
		6

A-382
NO.

UNCLASSIFIED

TO : Department of State PRIORITY

HANDLING INDICATOR
RECEIVED

JUL 2 1 35 PM 1968

Gibson

SEARCH

FROM : Amembassy WELLINGTON

DATE: June 24, 1968

SUBJECT : Gun Control Laws

REF : State 179593

The New Zealand Police Department has supplied the following information on gun control laws in New Zealand:

1. Does law require registration or licensing of firearms or prohibit possession?

Yes.

2. What types of firearms are covered - handguns, rifles, shotguns?

Handguns: Require a permit to procure and the law provides that these shall be granted only for special reasons. In addition, a further licence is required to carry one beyond a dwelling house. (Embassy note: This licence can be issued only by a commissioned officer of the Police. See Section 13 of Arms Regulations enclosed.)

Rifles: Require a permit to procure and the rifle must be registered a month after obtaining possession.

Shotguns: Shotguns are not at present restricted by law except for persons under 21, but legislation has been drafted for enactment in 1968 to remove this anomaly.

3. What special exceptions from requirements are made in terms of persons or type of firearm?

The following Government employees: Police, Servicemen,

UNCLASSIFIED

FOR DEPT. USE ONLY

☒ In ☐ Out

FORM 42 DS-323

Drafted by: RCSchrader:GBHall/gh (June 24 1968)

Contents and Classification Approved by: John F. Knowles, First Secretary of Embassy

Clearances:

1968 JUL 2 PM 3 32

COPYFLO-PBR

Prison Warders, Forestry and Wildlife Rangers, may be issued firearms by their own Departments. These are not exemptions, since the issuing agencies maintain registered control over the weapons.

Types of firearms exempted from the laws are:

Antiques - not firing currently manufactured ammunition.

Stud guns - these are used commercially to staple materials together.

Humane killers and bolt guns - these are used to destroy animals and are used point blank.

4. Is special provision made for sporting guns?

Only shotguns are exempt but as mentioned in the answer to question 2, this will be altered in 1968.

5. Does law limit or prohibit importation or mailorder purchase of firearms?

No firearms can be imported without a permit from the Police. New Zealand does not have a mail order system but if a purchaser first obtained a permit to procure from the Police he could order a firearm through the mail.

6. Who can sell firearms?

Shops at which arms are held must have an Arms Dealers Licence issued by the Police. There is nothing to stop a private citizen selling his firearm, but he commits an offence if he does deliver possession of it to a person who has not got a permit to procure same from the Police.

Statistics, over past five years, of deaths due to firearms - Homicide, suicides, accidental deaths

<u>Year</u>	<u>Accidental Deaths</u>	<u>Suicides</u>	<u>Homicides</u>
1963	14	28	8
1964	10	35	4
1965	11	25	11
1966	13	35	7
1967	18	44	2

Number and percentage of robberies and assaults in which firearms were involved

	<u>1963</u>	<u>1964</u>	<u>1965</u>	<u>1966</u>	<u>1967</u>
Robberies using firearms	0	3	4	6	9
Percentage of total	0%	4%	7½%	7 2/3%	8%

There are no figures available concerning assaults using firearms but the incidence would be very low.

UNCLASSIFIED

3 Wellington A-382

In addition to the above information supplied by Mr W.H.A.Sharp, Assistant Commissioner of the New Zealand Police, the Embassy has gathered copies of the Arms Act and of the Arms Regulations and these are enclosed.

J 7/7
HENNING

Enclosure: 5 copies of Arms Act

5 copies of Arms Regulations

UNCLASSIFIED

THE ARMS REGULATIONS 1959

COBHAM, Governor-General

ORDER IN COUNCIL

At the Government House at Wellington this 21st day of January 1959

Present:

HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR-GENERAL IN COUNCIL

PURSUANT to the Arms Act 1958, His Excellency the Governor-General, acting by and with the advice and consent of the Executive Council, hereby makes the following regulations.

REGULATIONS

1. (1) These regulations may be cited as the Arms Regulations 1959.
- (2) These regulations shall come into force on the 1st day of February 1959.

Interpretation

2. In these regulations, unless the context otherwise requires,—
 - "Arms Office" means any police station appointed as such pursuant to these regulations;
 - "Commissioner" means the Commissioner of Police;
 - "The Act" means the Arms Act 1958;A reference to a numbered form is a reference to the form so numbered in the First Schedule to these regulations.

Licensed Dealers

3. (1) Every application for a dealer's licence shall be in writing signed by the applicant. It shall state the full name, address, and occupation of the applicant, the address of the place at which the business is to be carried on, and whether the licence is sought in respect of firearms or ammunition or both. If the applicant intends to manufacture firearms, the application shall specify the class or classes of firearms intended to be manufactured.
- (2) Where the applicant desires to carry on business at more than one address he shall apply for a separate licence in respect of each address.
4. An application for a dealer's licence shall be delivered to the Arms Office nearest the place of business named in the application.
5. A dealer's licence shall be in form 1.

6. Every dealer's licence, whether issued before or after the commencement of these regulations, shall expire on the 31st day of March next after the date on which it comes or has come into operation:

Provided that at any time before the date of expiry of a licence or within three months after that date, a Commissioned Officer of Police may, if he thinks fit, issue a new licence in renewal thereof, upon payment of the fee therefor and without any application.

7. (1) The records to be kept by a licensed dealer shall be as follows:

(a) In respect of every firearm received (including a shotgun)—

- (i) The particulars of any firearm received or manufactured;
- (ii) The date of receipt of the firearm;
- (iii) The name and address of the person from whom the firearm is received; and
- (iv) In the case of any firearm received other than from another licensed dealer, the date and place of the issue of the import permit or certificate of registration:

(b) In respect of every firearm delivered (including a shotgun and, in the case of delivery to a person under the age of twenty-one years, any gun, rifle, or pistol whether acting by the force of explosives or not)—

- (i) The particulars of the firearm;
- (ii) The date of delivery;
- (iii) The name and address of the person to whom it is delivered; and
- (iv) In the case of a firearm delivered to a person who requires a permit to procure it, the date and place of issue of the permit:

(c) In respect of the delivery of any ammunition, other than ammunition ordinarily used for shot guns or rifles that are ordinarily used in New Zealand for sporting purposes—

- (i) The kind and quantity of the ammunition;
- (ii) The date of delivery;
- (iii) The name and address of the person to whom the ammunition is delivered; and
- (iv) In the case of ammunition delivered to a person who requires a permit to procure it, the date and place of issue of the permit.

(2) The records shall be entered in a book kept for that purpose at the place of business to which the dealer's licence relates.

(3) The records shall be kept so as to disclose readily the information required to be kept, and each entry shall be made at or immediately following the time of the transaction to which it relates.

(4) Every book in which records are entered shall be retained for a period of two years after the date of the last entry therein.

8. Where a licensed dealer procures possession of a firearm from any person, other than pursuant to an import permit or from a licensed dealer, the licensed dealer who procures possession shall forthwith notify the nearest Arms Office of the particulars of the firearm, the name and address of the person from whom it was received, the date of receipt, and the nature of the transaction:

Provided that this regulation shall not apply to shotguns or to the receipt of a firearm solely for the purpose of repairing it.

THE ARMS REGULATIONS 1959, AMENDMENT NO. 2

COBHAM, Governor-General

ORDER IN COUNCIL

At the Government House at Wellington this 11th day of July 1962

Present:

HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR-GENERAL IN COUNCIL

PURSUANT to the Arms Act 1958, His Excellency the Governor-General, acting by and with the advice and consent of the Executive Council, hereby makes the following regulations.

REGULATIONS

1. These regulations may be cited as the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2, and shall be read together with and deemed part of the Arms Regulations 1959* (hereinafter referred to as the principal regulations).

2. Regulation 3 of the principal regulations is hereby amended by adding the following subclause:

"(3) Nothing in section 3 or section 4 of the Act shall apply to any firearm not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition."

3. Regulation 8 of the principal regulations is hereby amended by inserting, after the words "particulars of the firearm", the words "and of its registration".

4. Regulation 9 of the principal regulations is hereby amended by adding as subclause (2) the following subclause:

"(2) Nothing in section 6 of the Act shall apply to any firearm which is not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition."

5. Regulation 12 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (4) (as added by regulation 2 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 1) and substituting the following subclauses:

"(4) Nothing in section 7 or section 8 of the Act shall apply to any firearm not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition."

*S.R. 1959/3
Amendment No. 1: 1960/33

"(5) Nothing in section 7 or section 8 of the Act shall apply in respect of the delivery of a firearm to a member of a pistol club which is for the time being approved by a Commissioned Officer of the Police for the purposes of this regulation, if the firearm is a pistol registered by that club and is used only for the purposes of the club on a properly constructed target range.

"(6) For the purposes of this regulation the term "pistol" means any .22 calibre single shot pistol of the kind commonly used by pistol clubs."

6. Regulation 16 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (2) (as added by regulation 3 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 1) and substituting the following subclause:

"(2) Nothing in section 9 of the Act shall apply to any firearm not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition."

7. The principal regulations are hereby amended by revoking regulation 22A (as inserted by regulation 4 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 1) and substituting the following regulation:

"22A. Nothing in section 12 of the Act shall apply to the possession solely as an antique of any firearm not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition."

8. The Arms Regulations 1959, Amendment No. 1, are hereby revoked.

T. J. SHERRARD,
Clerk of the Executive Council.

EXPLANATORY NOTE

This note is not part of the regulations, but is intended to indicate their general effect.

These regulations—

- (a) Require licensed dealers who procure possession of firearms otherwise than pursuant to an import permit to notify particulars of registration of the firearm;
- (b) Exempt from various provisions of the Arms Act 1958 firearms not designed for and not capable of firing rim-fire or centre-fire ammunition;
- (c) Exempt from various provisions of the Act pistols delivered to approved pistol clubs.

Issued under the authority of the Regulations Act 1936.

Date of notification in *Gazette*: 12 July 1962.

These regulations are administered in the Police Department.

THE ARMS REGULATIONS 1959, AMENDMENT NO. 3

BERNARD FERGUSON, Governor-General

ORDER IN COUNCIL

At the Government Buildings at Wellington this 16th day of March 1964

Present:

THE HON. D. J. EYRE PRESIDING IN COUNCIL

PURSUANT to the Arms Act 1958, His Excellency the Governor-General, acting by and with the advice and consent of the Executive Council, hereby makes the following regulations.

REGULATIONS

1. These regulations may be cited as the Arms Regulations 1959, Amendment No. 3, and shall be read together with and deemed part of the Arms Regulations 1959* (hereinafter referred to as the principal regulations).

2. Regulation 2 of the principal regulations is hereby amended by inserting, before the definition of the term "Arms Office", the following definition:

"'Antique firearm' means any firearm which is held in the possession of any person solely as an antique (but not as a copy or replica of an antique) and which is not designed for and is not capable of firing ammunition currently being manufactured."

3. Regulation 3 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (3) (as added by regulation 2 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2) and substituting the following subclause:

"(3) Nothing in section 3 or section 4 of the Act shall apply to any antique firearm."

4. Regulation 9 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (2) (as added by regulation 4 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2).

5. Regulation 12 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (4) (as substituted by regulation 5 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2) and substituting the following subclause:

"(4) Nothing in section 7 of the Act shall apply to any antique firearm."

*S.R. 1959/5
Amendment No. 1: S.R. 1960/33
Amendment No. 2: S.R. 1962/109

6. Regulation 16 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (2) (as substituted by regulation 6 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2) and substituting the following subclause:

"(2) Nothing in section 9 of the Act shall apply to any antique firearm."

7. The principal regulations are hereby amended by revoking regulation 22A (as substituted by regulation 7 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2) and substituting the following regulation:

"22A. Nothing in section 12 of the Act shall apply to any antique firearm."

8. Regulations 2, 4, 6, and 7 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2, are hereby revoked.

T. J. SHERRARD,
Clerk of the Executive Council.

EXPLANATORY NOTE

This note is not part of the regulations, but is intended to indicate their general effect.

These regulations exempt from various provisions of the Arms Act 1958 antique firearms, which are firearms not capable of firing ammunition being currently manufactured.

Issued under the authority of the Regulations Act 1936.

Date of notification in *Gazette*: 19 March 1964.

These regulations are administered in the Police Department.

THE ARMS REGULATIONS 1959, AMENDMENT NO. 4

BERNARD FERGUSON, Governor-General

ORDER IN COUNCIL

At the Government House at Wellington this 19th day of October 1966

Present:

HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR-GENERAL IN COUNCIL

PURSUANT to the Arms Act 1958, His Excellency the Governor-General, acting by and with the advice and consent of the Executive Council, hereby makes the following regulations.

REGULATIONS

1. These regulations may be cited as the Arms Regulations 1959*, Amendment No. 4, and shall be read together with and deemed part of the Arms Regulations 1959* (hereinafter referred to as the principal regulations).

2. Regulation 12 of the principal regulations (as amended by regulation 5 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2) is hereby further amended by adding the following subclauses:

"(7) Nothing in section 7 or section 8 of the Act shall apply to firearms of the kind known as humane killers or of the kind known as bolt guns or stud guns.

"(8) Nothing in section 7 of the Act shall apply to—

"(a) Shotguns of a kind ordinarily used in New Zealand for sporting purposes; or

"(b) Ammunition other than pistol ammunition."

3. (1) Regulation 16 of the principal regulations is hereby amended by revoking subclause (2) (as substituted by regulation 6 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 3) and substituting the following subclause:

"(2) Nothing in section 9 of the Act shall apply to:

"(a) Any antique firearm; or

"(b) Shotguns of a kind ordinarily used in New Zealand for sporting purposes; or

"(c) Firearms of the kind known as humane killers; or

"(d) Firearms of the kind known as bolt guns or stud guns."

*S.R. 1959/5

Amendment No. 1: S.R. 1960/33

Amendment No. 2: S.R. 1962/109

Amendment No. 3: S.R. 1964/32

(2) Regulation 6 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 3, is hereby revoked.

T. J. SHERRARD,
Clerk of the Executive Council.

EXPLANATORY NOTE

This note is not part of the regulations, but is intended to indicate their general effect.

These regulations exclude certain prescribed firearms and ammunition from the provisions of the Arms Act 1958 relating to permits for possession and possession of unregistered firearms.

No change is made in the effect of existing legislation but all exemptions are now contained in regulations. Previously some exemptions were contained in the Act and others in the regulations.

Issued under the authority of the Regulations Act 1936.

Date of notification in *Gazette*: 20 October 1966.

These regulations are administered in the Police Department.

THE ARMS REGULATIONS 1959, AMENDMENT NO. 5

ARTHUR PORRITT, Governor-General

ORDER IN COUNCIL

At the Government Buildings at Wellington this 19th day of February
1968

Present:

THE RIGHT HON. KEITH HOLYOAKE, C.H., PRESIDING IN COUNCIL

PURSUANT to the Arms Act 1958, His Excellency the Governor-General, acting by and with the advice and consent of the Executive Council, hereby makes the following regulations.

REGULATIONS

1. (1) These regulations may be cited as the Arms Regulations 1959, Amendment No. 5, and shall be read together with and deemed part of the Arms Regulations 1959* (hereinafter referred to as the principal regulations).

(2) These regulations shall come into force on the seventh day after the date of their notification in the *Gazette*.

2. Regulation 9 of the principal regulations (as amended by regulation 4 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 2 and by regulation 4 of the Arms Regulations 1959, Amendment No. 3) is hereby further amended by adding the following subclauses:

"(3) Nothing in section 6 of the Act shall apply to a shotgun of a type ordinarily used in New Zealand and having a barrel exceeding 20 in. in length and brought into New Zealand by a tourist for his own personal use.

"(4) Nothing in section 6 of the Act shall apply to a sporting rifle having a barrel exceeding 20 in. in length and brought into New Zealand by a tourist for his own personal use in any case where the owner has been issued with a certificate of registration in respect of the rifle."

3. The principal regulations are hereby amended by revoking the Third Schedule, and substituting the Third Schedule set out in the Schedule to these regulations.

*S.R. 1959/5

Amendment No. 1: S.R. 1960/33
Amendment No. 2: S.R. 1962/109
Amendment No. 3: S.R. 1964/32
Amendment No. 4: S.R. 1966/181

Reg. 3

SCHEDULE

THIRD SCHEDULE TO PRINCIPAL REGULATIONS

Reg. 32

"THIRD SCHEDULE

FEES PAYABLE

Dealer's licence or renewal thereof: In respect of firearms and ammunition	\$ 12.00*
Dealer's licence or renewal thereof: In respect of ammunition only	4.00*
Certificate of registration	1.50
Licence to retain unlawful weapon	5.00
Licence to carry pistol, or renewal thereof	5.00

*Where a licence is issued to take effect at any time between the 1st day of October in any year and the 31st day of March in the following year, the fee for the licence shall be half that prescribed above in respect of that kind of licence."

P. J. BROOKS,
Clerk of the Executive Council.

EXPLANATORY NOTE

This note is not part of the regulations, but is intended to indicate their general effect.

Regulation 2 excludes shotguns and sporting rifles brought to New Zealand by a tourist for his own personal use from the provisions of the Act requiring an import permit.

Regulation 3 prescribes a new scale of fees payable under the principal regulations.

Issued under the authority of the Regulations Act 1936.
Date of notification in *Gazette*: 22 February 1968.
These regulations are administered in the Police Department.

Importation of Firearms

9. Every application for an import permit shall be in writing, signed by the applicant, and shall state—

- (a) The full name, occupation, and address of the applicant;
- (b) The quantity, description, and country of origin of the firearms to be imported;
- (c) The name of the manufacturer of the firearm;
- (d) The purpose for which the firearms are required;
- (e) The place at which the firearms are to be landed in New Zealand; and
- (f) In the case of a firearm imported for sale, the cost of the firearm to the importer.

10. The application shall be delivered to the Arms Office nearest to the place of business or the place of residence of the applicant or the place at which the firearms are to be landed.

11. Every import permit shall be in form 2.

Permit to Procure Firearms or Ammunition

12. (1) An applicant for a permit to procure possession of a firearm or ammunition shall supply to the Arms Office any particulars relevant to the application required by that office to be given.

(2) Nothing in section 7 or section 8 of the Act shall apply to the delivery of any firearm if possession of it is retained only while it is being used under proper supervision on a properly constructed firing range.

(3) Nothing in section 7 or section 8 of the Act shall apply in respect of the delivery to a member of a rifle club affiliated to the National Rifle Association or the New Zealand Small Bore Rifle Association, of a rifle registered by any such club and used only for the purposes of the club.

13. The application may be made to any Arms Office.

14. Every such permit shall be in form 3 and, subject to any instructions of the Commissioner, may be issued by any member of the Police.

15. Every person who obtains possession of a firearm pursuant to any such permit, shall deliver the permit to the person handing over possession who shall forthwith write on the back of the permit the description of the firearm and the date of delivery and add his signature thereto. The person handing over possession shall forthwith deliver the permit to the Arms Office from which it was issued together with the registration certificate, if the firearm was previously registered.

Registration of Firearms

16. An applicant for a certificate of registration of a firearm shall supply to the Arms Office any particulars relevant to the application required by that office to be given.

17. The application shall be made to the Arms Office nearest to the address of the applicant.

18. A certificate of registration shall be in form 4 and, subject to any instructions of the Commissioner, may be issued by any member of the Police.

Inset

19. Every owner of a registered firearm who changes his address shall within thirty days after doing so give notice in writing thereof to the Arms Office nearest to his new address and with the notice shall forward the certificate of registration of the firearm.

20. Every owner of a registered firearm who intends to remove the firearm out of New Zealand shall give not less than four days' notice of the removal to the Arms Office nearest to his address, and shall deliver to that office any certificate of registration, licence to retain possession, or licence to carry, in respect of the firearm.

21. Whenever a firearm is lost, stolen, or destroyed, the owner shall forthwith give notice in writing thereof to the Arms Office nearest to his address, and shall give to the Arms Office all information in his possession relating to the loss, theft, or destruction, and shall deliver to the Arms Office any certificate of registration, licence to retain possession, or licence to carry, issued in respect of the firearm.

Unlawful Weapons

22. The weapons specified in the Second Schedule hereto are hereby declared to be unlawful weapons.

23. Every application for a licence to retain possession of an unlawful weapon shall be in writing signed by the applicant, and shall state—

- (a) The full name, address, and occupation of the applicant;
- (b) A description of the weapon;
- (c) How, when, and where the weapon was acquired; and
- (d) The reason the applicant wishes to retain possession of the unlawful weapon.

24. (1) The application shall be delivered to the Arms Office nearest to the address of the applicant.

(2) The weapon shall be delivered to the Arms Office with the application and shall be held by the Police pending the decision of the Minister.

25. The personal representative of a deceased licensee or any other person to whom possession of an unlawful weapon of a deceased licensee comes, shall forthwith deliver the weapon together with the licence, to the nearest police station.

Carriage of Pistols

26. (1) An application for a licence to carry a pistol shall be in writing, signed by the applicant, and shall state—

- (a) The full name, address, and occupation of the applicant;
- (b) A description of the pistol;
- (c) The address of the place where the pistol is to be kept; and
- (d) The reason the pistol is desired to be carried.

(2) The application shall be accompanied by the certificate of registration of the pistol if the pistol is already registered.

27. The application shall be delivered to the Arms Office nearest to the place where the pistol is to be kept.

28. (1) If a Commissioned Officer of Police is satisfied that the applicant is a fit and proper person to hold a licence and that the grounds of the application justify the issue of a licence, he may, if he thinks fit, grant a licence in form 5:

Provided that the officer may, if he thinks fit, grant the licence in respect of the applicant and any employee of the applicant whose name is entered on the licence, or, if he thinks fit, in respect of the applicant and any employee of the applicant who is from time to time authorised in writing by the applicant to carry the pistol.

(2) Where any such licence has been granted, any commissioned officer may enter thereon the name of any employee of the holder of the licence, and thereupon the licence shall be deemed to be granted to the applicant and to any such employee.

(3) Any employee who is authorised pursuant to a licence to carry a pistol may get possession of the pistol for that purpose without a permit under section 7 of the Act.

(4) A licence to carry a pistol may be issued subject to such conditions as the officer of Police granting the licence thinks fit to impose.

29. Every licence to carry a pistol, whether issued before or after the commencement of these regulations shall expire on the 31st day of March next following the issue thereof:

Provided that at any time before the date of the expiry of a licence or within three months after that date a commissioned officer of Police may, if he thinks fit, issue a new licence in renewal thereof upon payment of the appropriate fee and without any application.

30. The holder of a licence to carry a pistol shall within forty-eight hours after he changes his registered address give notice in writing of the change and of his new address to the Arms Office nearest to his new address.

31. On any change of the address at which the pistol is kept the holder of the licence shall within forty-eight hours after he changes that address deliver notice thereof in writing to the Arms Office nearest to the place named in the licence as the place at which the pistol is kept.

Fees

32. (1) The fees set out in the Third Schedule hereto shall be payable in respect of the documents mentioned therein.

(2) No document in respect of which a fee is payable shall be issued until the fee is paid.

(3) All amounts received as fees shall be paid into the Public Account and form part of the Consolidated Fund.

(4) Where before the 1st day of June 1959 a dealer's licence or a licence to carry a pistol is issued or renewed in respect of the year ending on the 31st day of March 1960, and in respect of a person who holds the licence at the date of the commencement of these regulations, the fee payable in respect of that issue or renewal shall be reduced by an amount proportionate to the number of any additional months for which the licence would have enured but for the coming into operation of these regulations.

General

33. The Commissioner may appoint any police station to be an Arms Office for the purposes of these regulations.

34. (1) The Secretary for Justice may authorise any prison officer to possess and carry firearms belonging to the Crown.

(2) The Air Board may authorise any member of the Air Training Corps to possess and carry firearms belonging to the Crown.

(3) The Director of Forestry may authorise any employee of the Forestry Department to possess and carry firearms belonging to the Crown.

(4) The Secretary for Internal Affairs may authorise any employee of the Department of Internal Affairs to possess and carry firearms belonging to the Crown.

(5) The Air Secretary may authorise any employee of the Air Department to possess and carry firearms used in the operation and control of air traffic.

35. Every person to whom any licence, permit, or certificate has been issued shall retain the same; and shall produce the same for inspection, together with any firearm to which it refers, whenever required to do so by any member of the Police.

36. Where any licence, permit, or certificate has been lost or destroyed a copy may be issued in replacement thereof on payment of a fee of ten shillings.

37. (1) Any person who makes a false statement touching any particular required to be known pursuant to these regulations, commits an offence against these regulations.

(2) Any person who fails to comply in any respect with any of the provisions of these regulations commits an offence against these regulations.

(3) Any person who commits an offence against these regulations shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding twenty pounds.

38. (1) The enactments specified in the Fourth Schedule to these regulations are hereby revoked.

(2) Without limiting the provisions of the Acts Interpretation Act 1924, it is hereby declared that the revocation of any provision by these regulations shall not affect any document made or any thing whatsoever done under the provision so revoked or under any corresponding former provision, and every such document or thing, so far as it is subsisting or in force at the time of the revocation and could have been made or done under these regulations, shall continue and have effect as if it had been made or done under the corresponding provision of these regulations and as if that provision had been in force when the document was made or the thing was done.

SCHEDULES

FIRST SCHEDULE

FORMS

R. 5 DEALER'S LICENCE Form 1

Arms Act 1958, Section 3

_____, of _____ [Occupation] _____, is hereby licensed to deal in ammunition (or in firearms and ammunition) until the 31st day of March 19____

Address of place of business: _____

Dated this _____ day of _____ 19____

Commissioned Officer of Police.

Police station: _____

FIRST SCHEDULE—continued

R. 11.

Form 2

PERMIT TO IMPORT FIREARMS

Arms Act 1958, Section 6

..... of [Occupation], is permitted to bring or cause to be brought into New Zealand within twelve months from the date hereof, the firearms mentioned in the Schedule hereto.

Dated this day of 19.....

.....
Commissioned Officer of Police.

Police station:
.....

SCHEDULE

Quantity	Description, Including Calibre	Country of Origin	Name of Manufacturer

R. 14

Form 3

PERMIT TO PROCURE FIREARM OR AMMUNITION

Arms Act 1958, Section 7 and Section 8

..... of [Occupation], is permitted within days from the date hereof, to obtain possession of a firearm of the following class (or ammunition of the following class and quantity):

Dated this day of 19.....

.....
Rank:

Police station:
.....

R. 18

Form 4

CERTIFICATE OF REGISTRATION OF FIREARM

Arms Act 1958, Section 9

..... of [Occupation], has this day been registered as the owner of: [Describe firearm].

The names of the following persons are included in this certificate pursuant to section 9 (5) of the Arms Act 1958: [State full name, address, and occupation of each person].

Dated this day of 19.....

.....
Rank:

Police station:
.....

FIRST SCHEDULE—continued

R. 28

LICENCE TO CARRY A PISTOL

Form 5

Arms Act 1958, Section 13

....., of, [*Occupation*], is hereby licensed to carry the undermentioned pistol: [*Insert description of pistol*].

Certificate of Registration No., issued at on

This licence shall expire on the 31st day of March, 19....

*This licence is issued also in respect of any employee of the licensee who is, from time to time, authorised in writing by the licensee to carry the pistol.

*This licence is issued also in respect of the following employees of the licensee: [*Names and addresses*].

This licence is issued subject to the following conditions, and the pistol may not be carried unless these conditions are complied with:

Dated this day of 19....

Police station:

Commissioned Officer of Police.

*Delete if inapplicable.

SECOND SCHEDULE

R. 22

WEAPONS DECLARED UNLAWFUL WEAPONS

ANTI-TANK projectors, and ammunition therefor:

Grenade dischargers, and grenades containing explosives:

Machine carbines or guns, submachine carbines or guns, and machine pistols, of any kind whatsoever:

Mines of an explosive nature, of any kind whatsoever:

Mortars of military kinds, and ammunition therefor:

Rocket launchers and ammunition therefor:

Every firearm, weapon, and device designed for the purpose of discharging any lachrymatory, deleterious, or toxic gas, smoke, or other stupefying or overpowering thing capable of rendering any person either wholly or partially incapable of resistance, and any part or parts of any such firearm, weapon, or device, and any gas, substance, material, or thing specially intended or adapted for use as part of or in conjunction with any such firearm, weapon, or device, save and except any device or any part or parts of any device, or any gas, substance, material, or thing designed and intended solely for any medical, surgical, veterinary, scientific, agricultural, industrial, or other similar lawful purpose.

THIRD SCHEDULE

R. 32

FEES PAYABLE

	£	s.	d.
DEALER'S licence or renewal thereof: In respect of firearms and ammunition	4	0	0*

Dealer's licence or renewal thereof: In respect of ammunition only	1	10	0*
--	---	----	----

Certificate of registration	0	10	0
-----------------------------------	---	----	---

Licence to retain unlawful weapon	1	0	0
---	---	---	---

Licence to carry pistol, or renewal thereof	1	0	0
---	---	---	---

*Where a licence is issued to take effect at any time between the 1st day of October in any year and the 31st day of March in the following year, the fee for the licence shall be half that prescribed above in respect of that kind of licence.

FOURTH SCHEDULE

R. 38

ENACTMENTS REVOKED

Title	Gazette Reference or Statutory Regulations Serial Number
The Arms Regulations 1931	<i>Gazette</i> , 11 June 1931, page 1727.
Proclamation Extending Definition of "Unlawful Weapon"	<i>Gazette</i> , 12 May 1932, page 1244.
Amending Regulation under The Arms Act 1920	<i>Gazette</i> , 6 July 1933, page 1859.
Amended Regulations under the Arms Act 1920	<i>Gazette</i> , 11 October 1934, page 3191.
The Air Training Corps Arms Regulations 1944	1944/99.
The Arms Regulations 1931, Amendment No. 3	1951/145.

T. J. SHERRARD,
Clerk of the Executive Council.

EXPLANATORY NOTE

This note is not part of the regulations, but is intended to indicate their general effect.

These regulations consolidate the Arms Regulations 1931 and their amendments. The material changes are as follows:

- (a) The provisions of sections 7 and 8 of the Arms Act 1958 (which relate to permits for possession of firearms) are excluded in the case of firearms used under supervision on a properly constructed rifle range or used for the purposes of a properly constituted rifle club:
- (b) The list of unlawful weapons has been extended to include various military weapons.

Issued under the authority of the Regulations Act 1936.

Date of notification in *Gazette*: 22 January 1959.

These regulations are administered in the Police Department.

ANALYSIS

Title 1. Short Title and commencement 2. Interpretation <i>Licensed Dealers</i> 3. Dealers in arms or ammunition to be licensed 4. Record of dealings by licensed dealers 5. Commissioner of Police may authorise seizure of firearms or ammunition held by licensed dealers <i>Importation of Firearms</i> 6. Permits for import of firearms <i>Permit to Procure Firearms or Ammunition</i> 7. Permits for possession <i>Possession by Youths of Firearms and Ammunition</i> 8. Sale to, and possession by, young persons of firearms and ammunition <i>Registration of Firearms</i> 9. Possession of unregistered firearms prohibited 10. Certificate of registration may be refused or existing certificate may be revoked 11. Unregistered firearms to be surrendered to Police <i>Unlawful Weapons</i> 12. Possession of unlawful weapons <i>Carriage of Pistols</i> 13. Carriage of pistols without licence prohibited <i>Appeals</i> 14. Right of appeal from official decisions	15. Appeal to Magistrate in respect of compensation under this Act <i>Offences</i> 16. Carriage or possession of arms, ammunition, or explosives, except for proper and sufficient purposes, prohibited 17. Unlawful acquisition of firearms, ammunition, or explosives 18. Presenting firearms at other persons 19. Obstruction of member of Police 20. Arrest of offenders against this Act 21. Time for prosecutions not limited 22. Offences committed by incorporated companies <i>General</i> 23. Occupier of premises to be deemed to be in possession of arms, ammunition, and explosives found thereon 24. Search of suspected persons and seizure of arms, ammunition, or explosives 25. Search of land or buildings for arms, ammunition, or explosives 26. Application of this Act to property of the Crown 27. Governor-General may proclaim areas in which possession of arms, ammunition, and explosives is prohibited 28. Restoration of articles seized under this Act 29. Forfeitures 30. Authorising disposal of firearms, etc., detained by Police 31. Protection of persons acting under the authority of this Act 32. Regulations 33. Repeals and savings Schedule

1958, No. 21

An Act to consolidate and amend the law relating to the acquisition and possession of firearms and ammunition

[18 September 1958]

BE IT ENACTED by the General Assembly of New Zealand in Parliament assembled, and by the authority of the same, as follows:

1. Short Title and commencement—(1) This Act may be cited as the Arms Act 1958.

(2) This Act shall come into force on the first day of February, nineteen hundred and fifty-nine.

2. Interpretation—In this Act, unless the context otherwise requires,—

“Automatic pistol” includes not only the weapon known as an automatic pistol, but also every weapon of a description substantially similar to the weapon so known:

“Explosive” includes any article of which an explosive forms part and which is capable of destructive effect by way of explosion:

“Licensed dealer” means the holder of a dealer’s licence under this Act:

“Member of the Police” means a member of the Police of New Zealand of any rank:

“Owner” as used in relation to firearms includes any person for the time being in possession thereof:

“Pistol” means any firearm the barrel of which does not exceed twelve inches in length:

“Public place” has the same meaning as in Part II of the Police Offences Act 1927:

“Unlawful weapon” means an automatic pistol; and includes any other weapon or class of weapon, whether a firearm or not, that may be declared by the Governor-General by Order in Council to be an unlawful weapon within the meaning and for the purposes of this Act.

Cf. 1920, No. 14, s. 2

Licensed Dealers

3. Dealers in arms or ammunition to be licensed—(1) It shall not be lawful for any person to sell, or offer for sale, or have in his possession for sale, in the way of his business, any

firearms or ammunition, or manufacture for sale any firearms, unless he is the holder of a dealer's licence issued to him by a commissioned officer of Police under this Act.

(2) A dealer's licence may be issued in respect of both firearms and ammunition, or in respect of ammunition only, and each licence shall be issued in respect of one place of business only.

(3) A dealer's licence may be at any time revoked by the Commissioner of Police.

(4) Every person who commits a breach of this section commits an offence and shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding one hundred pounds.

Cf. 1920, No. 14, s. 11

4. Record of dealings by licensed dealers—(1) Every licensed dealer shall keep at the place of business referred to in his licence a book in which he shall record such particulars as may be prescribed by regulations under this Act relating to the receipt, sale, manufacture, or delivery by him of such ammunition as may be specified in that behalf in the regulations and of any firearms.

(2) Every licensed dealer shall at all times permit any member of the Police to inspect and make copies of any entries in the book so kept by him as aforesaid, and shall at all times on demand afford to any member of the Police all further information in his possession with respect to any dealings by him relating to firearms or ammunition.

(3) Every licensed dealer who commits a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding fifty pounds.

Cf. 1920, No. 14, s. 12

5. Commissioner of Police may authorise seizure of firearms or ammunition held by licensed dealers—(1) Any member of the Police may, on being authorised to do so by warrant under the hand of the Commissioner of Police, seize and take possession of all or any firearms or ammunition in the possession of or under the control of a licensed dealer; and for that purpose may enter into or upon any land or building in or upon which any such firearms or ammunition may be, and in so doing may use such force, if any, as may be necessary.

(2) All firearms or ammunition seized under this section may be detained by the Commissioner of Police for such period as he thinks fit, or may, in the discretion of the

Governor-General in Council, become the property of Her Majesty free and discharged from all right, title, estate, or interest possessed in respect thereof by any other person.

(3) In any case where any such firearms or ammunition have become the property of Her Majesty as aforesaid the Minister of Finance shall pay compensation therefor out of the Consolidated Fund.

Cf. 1920, No. 14, s. 17

Importation of Firearms

6. Permits for import of firearms—(1) No person shall bring or cause to be brought or sent into New Zealand any firearm otherwise than pursuant to a permit issued to him for that purpose by a commissioned officer of Police.

(2) Any commissioned officer of Police to whom application for a permit is made under this section may require the applicant to produce for examination and testing such samples of any firearms or of firearms of any kind referred to in the application as he may deem necessary, and may in his discretion refuse to grant a permit under this section with respect to any firearm, or with respect to firearms of any specified kind.

(3) Any permit issued under this section may be at any time revoked by the commissioned officer of Police who issued the permit, or by any other commissioned officer of Police.

(4) If any member of the Police or officer of Customs has reasonable grounds to suspect that any firearms have been brought into New Zealand in breach of this section, or have been brought into the harbours or other territorial waters of New Zealand and are intended to be brought into New Zealand in breach of this section, that member or officer may seize those firearms and detain the same. In any such case, such force may be used as is reasonably necessary for effecting the seizure of the firearms.

(5) The term "New Zealand" as used in this section does not include the harbours and other territorial waters of New Zealand.

(6) Every person who commits, or attempts to commit, or conspires to commit, a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both, and the burden of proving the existence and terms of such a permit as aforesaid shall lie on the defendant.

Cf. 1920, No. 14, s. 6; 1930, No. 30, s. 2

Permit to Procure Firearms or Ammunition

7. Permits for possession—(1) Subject to the provisions of this Act, no person other than a licensed dealer authorised to deal in firearms and ammunition or in ammunition only, as the case may require, shall, whether by way of purchase or in any other manner, procure possession of any firearm or ammunition otherwise than pursuant to a permit under this section or pursuant to a permit under section six of this Act.

(2) No person shall, whether by way of sale or in any other manner, deliver possession of any firearm or ammunition to any person other than a licensed dealer authorised to deal in firearms and ammunition or in ammunition only, as the case may require, or a person entitled to obtain the firearm or ammunition by virtue of any permit referred to in subsection one of this section.

(3) Subject to the provisions of any regulations under this Act, a permit under this section may be issued by any member of the Police.

(4) Every person who commits, or attempts to commit, or conspires to commit, a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both, and the burden of proving the existence and terms of any such permit as aforesaid shall lie on the defendant.

(5) Every permit issued under this section shall remain in force for such period, not exceeding one month, as may be specified in the permit:

Provided that any such permit may at any time during its currency be revoked by a commissioned officer of Police.

(6) Nothing in this section shall apply to the possession of—

- (a) Shotguns of a kind ordinarily used in New Zealand for sporting purposes; or
- (b) Ammunition other than pistol ammunition and ammunition prescribed in that behalf by Order in Council; or
- (c) Firearms of the kind known as humane killers; or
- (d) Firearms of the kind known as bolt guns or stud guns.

Cf. 1920, No. 14, s. 7

Possession by Youths of Firearms and Ammunition

8. Sale to, and possession by, young persons of firearms and ammunition—(1) It shall not be lawful to sell or supply firearms to which this section applies or any kind of ammunition for any such firearm to any person apparently under the age of sixteen years.

(2) It shall not be lawful for any person under the age of sixteen years to use or carry or have in his possession any firearm to which this section applies or any kind of ammunition for any such firearm.

(3) It shall not be lawful to sell or supply any firearms to which this section applies to any person who has attained the age of sixteen years and is apparently under the age of twenty-one years otherwise than pursuant to a permit issued under section seven of this Act.

(4) It shall not be lawful for any person who has attained the age of sixteen years but has not attained the age of twenty-one years to procure possession, whether by way of purchase or in any other manner, of any firearm to which this section applies otherwise than pursuant to a permit issued under section six or section seven of this Act.

(5) Every person who commits or attempts to commit a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding twenty pounds.

(6) Nothing in this section shall apply to any person under the age of sixteen years using a firearm under the immediate supervision of the owner of the firearm or under proper supervision on a properly constructed firing range.

(7) For the purposes of this section the term "firearm" means any gun, rifle, or pistol, whether acting by the force of explosives or not; but does not include any firearm referred to in paragraph (c) or paragraph (d) of subsection six of section seven of this Act.

Cf. 1927, No. 35, s. 28

Registration of Firearms

9. Possession of unregistered firearms prohibited—(1) It shall not be lawful for any person other than a licensed dealer authorised to deal in firearms to be in possession for a period longer than one month of any firearm unless he is registered as the owner thereof under this section.

(2) Registration under this section shall be effected by obtaining a certificate of registration from a member of the Police.

(3) A member of the Police may, before issuing a certificate of registration, require the applicant to produce the firearm for his inspection, and may refuse to issue a certificate if he considers that the firearm is in an unsafe condition.

(4) Subject to the provisions of subsection one of this section, no person shall be exempt from the necessity of becoming registered as the owner of a firearm under this section on the ground that he obtained that firearm in pursuance of a permit or licence issued under this Act.

(5) A certificate of registration may, in the discretion of the member of the Police issuing the certificate, include the name of any employee of the owner or of any member of the family of the owner who has attained the age of sixteen years, and, notwithstanding anything to the contrary in this Act, any person whose name is for the time being included in a certificate as aforesaid may be given lawful possession of the firearm.

(6) Any such name may at any time be included in any certificate of registration by a member of the Police and any name included in any such certificate may be removed from the certificate by a member of the Police at the request of the owner of the firearm.

(7) Any person whose name is included in a certificate of registration under subsection five or subsection six of this section shall, for the purposes of section ten of this Act, be deemed to be registered as an owner of the firearm.

(8) Every person who commits a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding fifty pounds; and on any prosecution for such an offence, if the defendant is proved to have been in possession of the firearm, the burden of proving that he was registered as aforesaid or that he had not been in possession thereof for more than one month or that he was lawfully in possession thereof pursuant to this section shall lie on the defendant.

(9) Nothing in this section shall apply to the possession of—

- (a) Shotguns of a kind ordinarily used in New Zealand for sporting purposes; or
- (b) Firearms of the kind known as humane killers; or
- (c) Firearms of the kind known as bolt guns or stud guns.

Cf. 1920, No. 14, s. 9

10. Certificate of registration may be refused or existing certificate may be revoked—(1) No person shall be registered as the owner of any firearm who, in the opinion of a commissioned officer of Police, is not a fit and proper person to be in possession of the firearm.

(2) If any person who is registered as the owner of any firearm is, in the opinion of a commissioned officer of Police, not a fit and proper person to be in possession of the firearm, or if, in the opinion of any such officer, the firearm is unsafe, that commissioned officer may, by notice in writing under his hand, revoke the certificate of registration, and the person so registered shall upon demand surrender the certificate to a member of the Police.

(3) On the revocation of a certificate of registration pursuant to this section the person to whom the certificate was issued shall cease to be the registered owner of the firearm to which it relates, whether or not the certificate has been surrendered.

Cf. 1934, No. 3, s. 3

11. Unregistered firearms to be surrendered to Police—

(1) On the revocation of any certificate of registration under section ten of this Act, or on the refusal of any member of the Police to issue a certificate of registration pursuant to an application under section nine of this Act, the owner or other person for the time being in possession of the firearm to which the certificate or application relates shall, on demand, deliver the firearm to a member of the Police.

(2) The owner of any firearm in respect of which a certificate of ownership has been revoked as aforesaid, or in respect of which an application for a certificate of registration has been refused, may at any time within three months thereafter, or such longer period as the Commissioner of Police may allow, sell or otherwise dispose of the firearm to a person approved for the purpose by a commissioned officer of Police:

Provided that if, in the opinion of that officer, the firearm is unsafe, he may prohibit any such sale or disposition.

(3) Subject to the provisions of subsection two of this section, all firearms delivered to a member of the Police pursuant to this section may be detained for such period as the Commissioner of Police thinks fit, or may, in the discretion of the Minister in Charge of Police become the property of Her Majesty, free and discharged from all right, title, or interest possessed in respect thereof by any other person.

(4) The Minister of Finance shall pay out of the Consolidated Fund compensation for the value of all firearms, other than unsafe firearms, delivered to a member of the Police under this section and which have become the property of Her Majesty as hereinbefore provided.

(5) Every person who commits a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

Cf. 1934, No. 3, s. 4

Unlawful Weapons

12. Possession of unlawful weapons—(1) Except as provided in subsection two of this section, every person who is at any time in possession of an unlawful weapon, or of any part or parts of an unlawful weapon, or of any part or parts specially intended or adapted for use as part of an unlawful weapon, or any ammunition for an unlawful weapon, shall forthwith, if the weapon is already an unlawful weapon, or before the expiry of one month after the notification in the *Gazette* of the Order in Council declaring the weapon to be an unlawful weapon in any other case, cause the weapon or the parts or the ammunition to be destroyed or exported from New Zealand, or delivered to a member of the Police.

(2) The Minister in Charge of Police may, by licence in writing, authorise any person in any special case and for any special reason to have in his possession any unlawful weapon or any part or parts of an unlawful weapon or any ammunition for an unlawful weapon, subject to such conditions as to use or custody as the Minister may impose. Any such licence may at any time be revoked without notice by the Minister.

(3) The Minister of Finance shall pay compensation out of the Consolidated Fund for the value of all weapons in a serviceable condition, and for all parts or ammunition delivered to a member of the Police in accordance with this section:

Provided that no such compensation shall be paid unless the Minister is satisfied that the person claiming compensation has acquired the weapons or parts or ammunition lawfully and, if he has brought them into New Zealand, that he has done so lawfully.

(4) Every person who is in possession of any weapon or parts or ammunition contrary to the provisions of this section or who fails to comply with any condition imposed under subsection two of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

Cf. 1920, No. 14, s. 3; 1921–22, No. 51, s. 2

Carriage of Pistols

13. Carriage of pistols without licence prohibited—(1) It shall be unlawful for any person to carry a pistol in any place beyond the limits of his dwellinghouse, or the curtilage thereof, save under and in accordance with the conditions of a licence in that behalf under this section.

(2) A licence under this section may be granted by a commissioned officer of Police and may be granted subject to such conditions as he thinks fit.

(3) Any such licence may be at any time revoked by any commissioned officer of Police.

(4) Every person who carries a pistol contrary to the provisions of this section or contrary to the provisions of any conditions imposed under this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

(5) In any prosecution under this section the burden of proving that the pistol carried by the defendant was carried by him under and in accordance with the conditions of a licence so granted to him shall lie upon the defendant.

Cf. 1920, No. 14, s. 4

Appeals

14. Right of appeal from official decisions—(1) Any person whose application for a licence or a permit under section three or section six or section seven of this Act has been refused, or whose licence or permit under any of those sections has been revoked, or whose application for a certificate of registration under this Act as the owner of any firearm has been refused, or whose certificate of registration as the owner of any firearm has been revoked, may, by way of originating application, appeal to a Magistrate from the refusal to grant any such licence, permit, or certificate, or from the revocation of any such licence, permit, or certificate, as the case may be. On the hearing of any such appeal the Magistrate may either confirm or reverse the decision appealed against.

(2) Notwithstanding that any such appeal may have been determined in favour of the appellant, any commissioned officer of Police, in exercise of the powers conferred on him by this Act, may, subject to the like right of appeal, revoke any licence, permit, or certificate to which the appeal related, or any licence, permit, or certificate granted in compliance

with the decision of the Magistrate on such appeal, on any sufficient grounds supported by facts or evidence discovered since the hearing of the appeal.

(3) Subject to the provisions of subsection two of this section, the decision of the Magistrate on any appeal under this section shall be final and conclusive.

(4) No person shall be excused from complying with any of the provisions of this Act on the ground that an appeal is pending under this section.

Cf. 1934, No. 3, s. 5

15. Appeal to Magistrate in respect of compensation under this Act—The amount of compensation payable under any of the provisions of this Act in respect of any arms, ammunition, or other property shall not in any case exceed the actual market value thereof, and in case of dispute shall be determined, upon application by way of originating application, by a Magistrate, whose decision shall be final.

Cf. 1920, No. 14, s. 25

Offences

16. Carriage or possession of arms, ammunition, or explosives, except for proper and sufficient purposes, prohibited—

(1) No person shall carry or be in possession of any firearm, ammunition, explosive, or dangerous weapon except for some lawful, proper, and sufficient purpose, and the burden of proving the existence of any such purpose shall lie upon the defendant.

(2) No person who, while under the influence of drink or a drug to such an extent as to be incapable of having proper control of the firearm, shall be in charge of any firearm.

(3) Every person who commits a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

(4) Section forty-three of the Police Offences Act 1927 is hereby amended by omitting the words "or while in possession of any firearms and ammunition".

Cf. 1920, No. 14, s. 5

17. Unlawful acquisition of firearms, ammunition, or explosives—Every person who procures, or attempts to procure, or conspires to procure, the possession of any firearm, ammunition, or explosive by way of trespass or otherwise without lawful right or title thereto commits an offence, and shall

be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

Cf. 1920, No. 14, s. 10

18. Presenting firearms at other persons—Every person who, except for some lawful and sufficient purpose, presents a firearm, whether loaded or unloaded, at any other person commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

Cf. 1920, No. 14, s. 13

19. Obstruction of member of Police—Every person who obstructs a member of the Police in the exercise of any right of search, seizure, or detention conferred by this Act commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding three months or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both.

Cf. 1920, No. 14, s. 18

20. Arrest of offenders against this Act—Any person reasonably suspected of having committed an offence against this Act which is punishable by imprisonment may be arrested by a member of the Police without warrant.

Cf. 1920, No. 14, s. 14

21. Time for prosecutions not limited—Section fourteen of the Summary Proceedings Act 1957 shall have no application to prosecutions for offences against this Act.

Cf. 1920, No. 14, s. 20

22. Offences committed by incorporated companies—When an offence against this Act punishable by imprisonment (whether or not it is also punishable by a fine) is committed by an incorporated company, the company shall be liable on summary conviction to a fine not exceeding five hundred pounds.

Cf. 1920, No. 14, s. 22

General

23. Occupier of premises to be deemed to be in possession of arms, ammunition, and explosives found thereon—For the purposes of this Act every person in occupation of any land or building on which any firearms, ammunition, or explosives

are found shall, though not to the exclusion of the liability of any other person, be deemed to be in possession of those firearms, ammunition, or explosives, unless he proves that they were not his property and that they were in the possession of some other person.

Cf. 1920, No 14, s. 23

24. Search of suspected persons and seizure of arms, ammunition, or explosives—(1) If a member of the Police has reasonable grounds to suspect that any person being in a public place is carrying or is in possession of any firearm, ammunition, or explosive in breach of this Act, the member may without warrant search that person, or any vehicle, package, or other thing there in his possession or under his control, and may detain that person for the purpose of any such search, and may seize any such firearm, ammunition, or explosive, and detain the same.

(2) If any member of the Police has reasonable grounds to suspect that any person has in his possession or under his control in any place any firearm, ammunition, or explosive, and that the person is of unsound mind, or is under the influence of drink or a drug to such an extent as to be incapable of having proper control of the firearm, ammunition, or explosive, or may kill or do bodily injury to himself or any other person, the member of the Police may, without warrant, search that person or place; and may detain that person for the purpose of any such search; and may seize any such firearm, ammunition, or explosive and detain the same.

Cf. 1920, No. 14, s. 15; 1930, No. 30, s. 6

25. Search of land or buildings for arms, ammunition, or explosives—If any commissioned officer of Police has reason to suspect that there is in any house, building, land, vehicle, vessel, or other premises any firearms, ammunition, or explosives in respect of which any offence against this Act or any indictable offence has been or is about to be committed or which may be evidence of any such offence, the commissioned officer, or any member or members of the Police authorised by him in writing, may enter any such house, building, land, vehicle, vessel, or premises, by force if need be, and either by day or by night, and search the same or any part thereof, and may seize any firearms, ammunition, or explosives found therein, and detain the same.

Cf. 1920, No. 14, s. 16

26. Application of this Act to property of the Crown— Nothing in this Act shall render unlawful the carriage or possession of firearms, ammunition, or explosives belonging to the Crown and lawfully in the possession of any member of the armed forces of the Crown, or of the Police, or of any other person authorised pursuant to regulations under this Act to carry or possess firearms, ammunition, or explosives.

Cf. 1920, No. 14, s. 21

27. Governor-General may proclaim areas in which possession of arms, ammunition, and explosives is prohibited—

(1) The Governor-General may from time to time by Proclamation declare that any area specified in the Proclamation is an area in which the possession of firearms, ammunition, and explosives is prohibited.

(2) Any area so specified shall, while and so far as such Proclamation remains in force, be a prescribed area within the meaning and for the purposes of this Act.

(3) Any such Proclamation may by subsequent Proclamation be revoked either as to the whole or any part of the prescribed area.

(4) No person shall, except in pursuance of a permit issued to him for that purpose by a commissioned officer of Police, have in his possession in a prescribed area any firearm, ammunition, or explosive at any time later than three clear days after the date of the gazetting of the Proclamation by which that area was constituted.

(5) Any permit issued under subsection four of this section may be at any time revoked by any commissioned officer of Police.

(6) Every person who on the gazetting of any Proclamation constituting a prescribed area as aforesaid is in possession in that area of any firearms, ammunition, or explosives shall, before the expiration of the time limited by subsection four of this section, deliver all such firearms, ammunition, and explosives to a member of the Police, unless he obtains a permit to retain possession thereof as provided in that subsection; and if he fails so to deliver any such firearms, ammunition, or explosives he shall be guilty of an offence against this section.

(7) All firearms, ammunition, and explosives delivered to a member of the Police pursuant to this section may be detained for such period as the Commissioner of Police thinks fit, or may, in the discretion of the Governor-General in

Council, become the property of Her Majesty, free and discharged from all right, title, estate, or interest possessed in respect thereof by any other person.

(8) The Minister of Finance shall pay out of the Consolidated Fund compensation for the value of all firearms, ammunition, or explosives delivered to a member of the Police under this section and which have become the property of Her Majesty as hereinbefore provided.

(9) No person shall bring or send, or cause to be brought or sent, into a prescribed area any firearm, ammunition, or explosive save in pursuance of a permit issued to him for that purpose by a commissioned officer of Police.

(10) Every person who commits, or attempts to commit, or conspires to commit, a breach of this section commits an offence, and shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred pounds, or to both, and the burden of proving the existence and terms of any permit under subsection four of this section shall lie on the defendant.

Cf. 1920, No. 14, s. 8

28. Restoration of articles seized under this Act—On application by way of originating application, a Magistrate may make such order as he thinks just and expedient for the restoration of any firearms, ammunition, or explosives seized and detained in pursuance of the right of search, seizure, or detention conferred by this Act.

Cf. 1920, No. 14, s. 19

29. Forfeitures—When any person is convicted of using, carrying, or being in possession of any arms, ammunition, or explosives in breach of this Act, the convicting Court may, as part of the conviction, order that any such arms, ammunition, or explosives shall be forfeited, and they shall thereupon become forfeited to the Crown accordingly, and may be disposed of in such manner as the Commissioner of Police directs.

Cf. 1920, No. 14, s. 24

30. Authorising disposal of firearms, etc., detained by Police—(1) Without limiting the operation of any other provisions of this Act as to the disposal of firearms, ammunition, or explosives seized or detained under this Act, any such firearms, ammunition, or explosives that have been detained for not less than twelve months may be disposed of in such manner as the Commissioner of Police may direct.

(2) Nothing in this section shall limit the authority of a Magistrate to make an order for the restoration of any such firearms, ammunition, or explosives on application made under section twenty-eight of this Act.

Cf. 1930, No. 30, s. 8

31. Protection of persons acting under the authority of this Act—No action, claim, or demand whatsoever shall lie or be made or allowed by or in favour of any person against the Crown, or any Minister of the Crown, or any person acting in the execution or intended execution of this Act, save only in respect of any compensation that is payable in accordance with the express provisions of this Act.

Cf. 1934, No. 3, s. 6

32. Regulations—(1) The Governor-General may, from time to time, by Order in Council, make regulations—

- (a) Prescribing the forms of permits, licences, and certificates under this Act, and the conditions and manner of their grant:
- (b) Prescribing fees payable in respect of any such licences, permits, and certificates:
- (c) Making provision for the marking of firearms with identifying marks before the issue of certificates of registration:
- (d) Defining firearms either generally or for the purposes of any particular provisions of this Act:
- (e) Applying any of the provisions of this Act to rifles, guns, or pistols of any calibre that are not firearms properly so called:
- (f) Excluding any firearms from any of the provisions of this Act:
- (g) Enabling the Commissioner of Police to direct that only certain members of the Police may issue permits and certificates under this Act:
- (h) Generally for any other purpose deemed by the Governor-General to be necessary for giving effect to the full intent and purposes of this Act.

(2) Regulations under this section may prescribe fines, not exceeding twenty pounds in any case, for the breach of or failure to comply with any such regulations.

Cf. 1920, No. 14, s. 26; 1921–22, No. 51, ss. 12, 13

33. Repeals and savings—(1) The enactments specified in the Schedule to this Act are hereby repealed.

(2) Without limiting the provisions of the Acts Interpretation Act 1924, it is hereby declared that the repeal of any provision by this Act shall not affect any document made or any thing whatsoever done under the provision so repealed or under any corresponding former provision, and every such document or thing, so far as it is subsisting or in force at the time of the repeal and could have been made or done under this Act, shall continue and have effect as if it had been made or done under the corresponding provision of this Act and as if that provision had been in force when the document was made or the thing was done.

SCHEDULE

Section 33 (1)

ENACTMENTS REPEALED

- 1920, No. 14—The Arms Act 1920. (1931 Reprint, Vol. III, p. 163.)
1921–22, No. 51—The Arms Amendment Act 1921–22. (1931 Reprint, Vol. III, p. 173.)
1927, No. 35—The Police Offences Act 1927: Section 28 and the heading to that section. (1931 Reprint, Vol. II, p. 517.)
1930, No. 30—The Arms Amendment Act 1930. (1931 Reprint, Vol. III, p. 175.)
1934, No. 3—The Arms Amendment Act 1934.
1957, No. 87—The Summary Proceedings Act 1957. So much of the Third Schedule as relates to section 28 of the Police Offences Act 1927.

NICARAGUA
Department of State

Handwritten: HAA
TELEGRAM
Handwritten: 28

2 LEGAL ADVISER

JUN 17 1968

DEPARTMENT OF STATE

PAGE: 01 MANAGU 01895 151650Z

49

ACTION: L 03

INFO ARA 08, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /052 W

R 151617Z JUN 68
FM AMEMBASSY MANAGUA
TO SECSTATE WASHDC 2589

SUBJECT: NICARAGUAN GUN CONTROL LAW

REFERENCE: STATE 179593

1. NICARAGUAN GUN CONTROL LAW IS "LAW FOR CARRYING OF ARMS" OF FEBRUARY 1937. FOLLOWING IS SUMMARY PRINCIPAL ELEMENTS.

- A. POSSESSION OF FIREARMS NOT PROHIBITED BUT PERMIT MUST BE OBTAINED FROM MINISTRY OF DEFENSE TO CARRY ONE.
- B. LAW COVERS EVERY TYPE OF FIREARM.
- C. ONLY SENIOR GON OFFICIALS, NATIONAL GUARD AND OTHER AUTHORITIES REQUIRED TO CARRY FIREARMS IN NORMAL COURSE OF DUTIES, ARE EXEMPT FROM PERMIT REQUIREMENTS. THERE ARE NO SPECIAL EXCEPTIONS FOR TYPE OF FIREARM.
- D. THERE IS NO SPECIAL PROVISION FOR SPORTING GUNS.
- E. LAW DOES NOT PROHIBIT IMPORTATION OR MAIL ORDER PURCHASE OF FIREARMS BUT PERMIT MUST FIRST BE OBTAINED.
- F. NATIONAL GUARD IS SOLE AUTHORIZED AGENT FOR ARMS AND AMMUNITION WITHIN COUNTRY.

2. NO STATISTICS READILY AVAILABLE ON DEATHS, SUICIDES, OR ACCIDENTAL DEATHS CAUSED BY FIREARMS OR NUMBER AND PERCENTAGE OF ROBBERIES AND ASSAULTS IN WHICH FIREARMS INVOLVED.

NIGER
Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED 583

PAGE 01 NIAMEY 1843 141759Z

50
ACTION L 03

Scg
ACTION COPY

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, RSC 01, NSA 02,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, /053 W

LEGAL ADVISER

R 141530Z JUN 68
FM AMEMBASSY NIAMEY
TO SECSTATE WASHDC 1858

JUN 17 1968

UNCLAS NIAMEY 1843

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

IN ANSWER TO REFTEL THE EMBASSY SUBMITS THE
FOLLOWING INFORMATION NIGER'S GUN CONTROL LAWS.

1. REGISTRATION OF FIREARMS

A THE LAW REQUIRES THAT ANYONE WISHING TO POSSESS FIREARMS OR AMMUNITION OBTAIN FROM THE MINISTRY OF THE INTERIOR A FIREARMS PERMIT. SAID PERMIT MUST BE OBTAINED FOR EACH FIREARM AND IS GRANTED ONLY TO PERSONS OF "CREDITABLE CHARACTER, SOUND OF MIND AND BODY, AT LEAST 18 YEARS OF AGE", AND REGULARLY EMPLOYED. IT LISTS THE NAME, PROFESSION, RESIDENCE OF ITS HOLDER, THE NUMBER, AND DATE OF THE AUTHORIZATION TO IMPORT THE FIREARM IN QUESTION, OR THE NUMBER, DATE AND ORIGIN OF THE FIREARMS PERMIT OF ITS FORMER OWNER, THE CHARACTERISTICS OF THE FIREARM, MAKE, TYPE, CALIBER, SERIAL NUMBER. THE MINISTRY OF THE INTERIOR MAY, WITHOUT LEGAL PROCEEDINGS, REVOKE SAID PERMIT IF ITS HOLDER NO LONGER FULFILLS THE NECESSARY REQUIREMENTS.

2. TYPE OF FIREARMS COVERED

ALL TYPES OF FIREARMS ARE COVERED BY THE LAW, INCLUDING PISTON AND FLINT-LOCK GUNS.

3. SPECIAL EXCEPTIONS FROM REQUIREMENTS MADE IN TERMS OF PERSONS

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 NIAMEY 01843 141759Z

A) MEMBERS OF THE ARMED FORCES, THE POLICE FORCE AND RESERVE OFFICERS ARE NOT SUBJECT TO THIS LAW.

B) THE WIFE AND WARDS (BETWEEN 18 AND 21 YEARS OF AGE) OF ONE HOLDING A FIREARMS PERMIT MAY MAKE USE OF THE FIREARM, IF THEY POSSESS A HUNTING LICENSE.

C) INDUSTRIAL FIRMS AND DIPLOMATIC MISSIONS MAY OBTAIN BLANKET PERMITS FOR THEIR FIREARMS.

D) TRAVELLERS IN TRANSIT NEED NOT POSSESS A PERMIT, PROVIDED THEIR FIREARM REMAINS LOCKED IN THEIR BAGGAGE AND IS NEITHER EXHIBITED, USED NOR FOUND IN A POSITION TO BE USED.

E) TOURISTS OR PERSONS REMAINING IN THE COUNTRY FOR LESS THAN 3 MONTHS MUST REGISTER THEIR FIREARMS WITH THE MINISTRY OF THE INTERIOR, UPON ARRIVAL. THEY WILL BE GRANTED AN AUTHORIZATION FOR TEMPORARY IMPORTATION, WITH WHICH THEY CAN CLEAR THE FIREARMS THROUGH CUSTOMS. UPON PAYMENT OF SPECIAL TAXES, THEY WILL BE GRANTED A FIREARMS PERMIT VALID FOR A MAXIMUM OF 3 MONTHS.

4. SPECIAL EXCEPTIONS FROM REQUIREMENTS MADE IN TERMS OF TYPE OF FIREARM

A) WHEREAS PERMITS FOR SPORTING GUNS ARE GRANTED WITH RELATIVELY LITTLE DIFFICULTY, PERMITS FOR PISTOLS AND REVOLVERS ARE ONLY GRANTED EXCEPTIONALLY, WHEN SPECIAL CONDITIONS WARRANT IT.

B) THE IMPORTATION POSSESSION, TRANSPORT, SALE OR EXCHANGE OF FIREARMS ASSIMILATED TO REGULATION WAR ARMAMENT IS STRICTLY FORBIDDEN.

5. IMPORTATION OF FIREARMS

ANYONE WISHING TO IMPORT FIREARMS OR AMMUNITION FOR HIS PERSONAL USE MUST OBTAIN AN AUTHORIZATION TO THAT EFFECT FROM THE MINISTRY OF THE INTERIOR. SUCH AUTHORIZATION MAY BE USED ONLY ONCE AND IS VALID ONLY FOR 6 MONTHS. AFTER AUTHORIZATION HAS BEEN GRANTED, THE IMPORTER HAS 15 DAYS

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 03 NIAMEY 1843 141759Z

TO APPLY FOR A FIREARMS PERMIT.

6. SALE OF FIREARMS

A) SALE OF FIREARMS AND AMMUNITION BY LICENSED COMMERCIAL FIRMS.

LICENCED COMMERCIAL FIRMS CAN DEAL IN FIREARMS WHEN THEY HAVE OBTAINED FROM THE MINISTRY OF THE INTERIOR AUTHORIZATIONS TO IMPORT, TO STOCK, TO TRANSPORT, AND TO SELL FIREARMS AND AMMUNITION. AN AUTHORIZATION TO IMPORT MUST BE OBTAINED FOR EACH SHIPMENT, MAY BE USED ONLY ONCE, AND IS VALID ONLY FOR 6 MONTHS. AUTHORIZATIONS TO STOCK, TRANSPORT, AND SELL FIREARMS AND AMMUNITION (WITH THE EXCEPTION OF PISTOLS, REVOLVERS AND RELATED AMMUNITION) CAN BE OBTAINED ON A PERMANENT BASIS.

ARMS AND AMMUNITION MAY BE SOLD ONLY TO THOSE HOLDING A PERMIT TO BUY ARMS, A PERMIT TO BUY AMMUNITION, A FIREARMS PERMIT, AND, IN THE CASE OF A SPORTS GUN, A HUNTING LICENCE.

COMMERCIAL FIRMS MUST KEEP PRECISE RECORDS OF ALL TRANSACTIONS ON FIREARMS AND AMMUNITION. THESE WILL BE SUBMITTED SEMI-ANNUALLY TO THE MINISTRY OF THE INTERIOR, AND MUST BE AVAILABLE FOR INSPECTION AT ALL TIMES.

B) SALE OR EXCHANGE OF FIREARMS AND AMMUNITION BETWEEN INDIVIDUALS

BEFORE ANY TRANSACTION IS POSSIBLE BETWEEN INDIVIDUALS, THE PARTY INTENDING TO SELL MUST OBTAIN FROM THE MINISTRY OF THE INTERIOR AN AUTHORIZATION TO DISPOSE OF HIS FIREARM; THE PARTY INTENDING TO BUY, AN AUTHORIZATION TO PURCHASE. WHEN BOTH THESE FORMALITIES ARE FULFILLED, THE TRANSACTION MAY TAKE PLACE; THE MINISTRY WILL THEN REVOKE THE SELLERS FIREARMS PERMIT, AND ISSUE ONE TO THE NEW OWNER.

STATISTICS REGARDING DEATHS, ROBBERIES, HOMICIDES, ETC. ARE NOT READILY AVAILABLE. OCCURENCES OF THIS TYPE ARE RARE, HOWEVER, IN NIGER.

RYAN

UNCLASSIFIED

NIGERIA

Department of State

TELEGRAM

22

UNCLASSIFIED 906

PAGE 01 LAGOS 17157 211114Z

16
ACTION L 03

INFO AF 09, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DOD 004

JUS 02, TRSY 08, AID 28, RSR 01, RSC 01, /071 W

R 210938Z JUN 68
FM AMEMBASSY LAGOS
TO SECSTATE WASHDC 1159

UNCLAS LAGOS 10157

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

SALE, IMPORTATION OR POSSESSION OF FIREARMS IN NIGERIA COVERED
UNDER FIREARMS ORDINANCE, VOL. III, CHAP. 69.

1. LAW ALLOWS POSSESSION OF ANY FIREARM THAT HAS BEEN
REGISTERED AND A LICENSE ISSUED BY POLICE AUTHORITIES.
2. FIREARM IS DEFINED TO MEAN ANY LETHAL, BARRELLED WEAPON
OF ANY DESCRIPTION FROM WHICH ANY SHOT, BULLET OR OTHER MISSILE
CAN BE DISCHARGED AND ANY COMPONENT PART OF ANY SUCH FIREARM.
3. NO LICENSE OR PERMIT CAN BE ISSUED TO FOLLOWING CATEGORIES:
 - A. UNDER AGE OF SEVENTEEN (17)
 - B. OF UNSOUND MIND.
 - C. UNFIT TO HAVE POSSESSION OF FIREARMS BECAUSE OF DEFECTIVE
EYESIGHT.
 - D. A PERSON OF INTEMPERATE HABITS.
 - E. HAS BEEN CONVICTED OF AN OFFENCE INVOLVING VIOLENCE
OR THE THREAT OF VIOLENCE DURING THE PREVIOUS FIVE (5)
YEARS.
4. NO SPECIAL PROVISION MADE FOR SPORTING GUNS, NOR IS

**ACTION
COPY**

LEGAL ADVISER

JUN 21 1968

DEPARTMENT OF STATE

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

29

UNCLASSIFIED

PAGE: 02 LAGOS 10157 211114Z

DISTINCTION MADE BETWEEN HAND GUNS, RIFLES, OR SHOTGUNS; HOWEVER, STARTERS PISTOLS USED IN ATHLETIC EVENTS, THEATRICAL PROPS, FLARE SHOOTERS AT AIRPORTS OR ABOARD SHIPS DO NOT REQUIRE LICENSING.

5. NO PROVISION MADE FOR MAIL ORDER SALE WITHIN THE COUNTRY BUT IMPORT BY MAIL IS EXPRESSLY FORBIDDEN.

6. ONLY REGISTERED FIREARMS DEALERS MAY BUY, SELL, OR TRANSFER FIREARMS, OR AMMUNITION. SUCH DEALERS ARE REQUIRED TO KEEP REGISTERS OPEN FOR INSPECTION ON ALL TRANSACTIONS AND MUST CONSTRUCT AN APPROVED ARMORY FOR SAFEGUARD OF WEAPONS IN HIS POSSESSION.

7. NO RELIABLE STATISTICS ANSWERING LAST TWO QUESTIONS. CONTINUING SEARCH AND WILL REPORT, IF FOUND.
MATHEWS

UNCLASSIFIED

NORWAY

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED 055

PAGE 01 OSLO 05117 111645Z

ACTION COPY

47

ACTION L 03

INFO EUR 15, JUS 02, H 02, CIAE 00, INR 07, NSAE 00, RSC 01, RSR 01, /031 W

R 111615Z JUN 68
FM AMEMBASSY OSLO
TO SECSTATE WASHDC 1725

LEGAL ADVISER

UNCLAS OSLO 5117

JUN 1 1968

SUBJECT: NORWEGIAN GUN CONTROL LAWS

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

1. EMBASSY TODAY REQUESTED INFORMATION RE SUBJECT LAW FROM NORWEGIAN AUTHORITIES. IN MEANTIME EMBASSY PERUSAL OF ACT JUNE 9, 1961 RELATING TO FIREARMS AND AMMUNITION (ENGLISH TRANSLATION PUBLISHED BY FON MINISTRY IN 1963 UNDER TITLE QTE NORWEGIAN LAWS, ETC., SELECTED FOR THE FOREIGN SERVICE UNQTE) REVEALS FOLLOWING:

LICENSE REQUIRED FOR ALL FIREARMS, PARTS THEREOF OR AMMUNITION, EXCEPT SMOOTHBORE SHOTGUNS, AIR RIFLES AND SPRING PISTOLS, PRIOR TO ACTUAL ACQUISITION. LICENSE ISSUED BY POLICE AT PLACE OF RESIDENCE. PERSONS UNDER 16 INELIGIBLE WITH MINIMUM AGE 21 SOME CASES. APPLICANTS MUST BE RELIABLE AND HAVE REASONABLE GROUNDS FOR POSSESSION. LICENSE MUST BE AVAILABLE FOR INSPECTION BY AUTHORITIES WITHIN SHORT TIME IN CASE OF RIFLES AND IMMEDIATELY IF HANDGUN. LICENSE FOR AMMUNITION MUST SPECIFY AMOUNT AND IS VALID ONLY THREE MONTHS. FIREARMS LICENSE CAN BE RESCINDED IF ORIGINAL NEED FOR WHICH IT ISSUED NO LONGER EXISTS OR POSSESSOR MISUSES INTOXICANTS OR NARCOTICS, HAS MENTAL CONDITION OR OTHER CONDITION GIVING RISE TO FEAR OF MISUSE OF FIREARM. EXPORT AND IMPORT ALSO LICENSED BY MINISTRY OF JUSTICE IF PRIVATE, AND MINISTRY OF COMMERCE IF BUSINESS. ALL DEALERS OR PRODUCERS MUST HAVE SPECIAL PERMIT FROM MINISTRY OF JUSTICE GRANTED ONLY TO REPUTABLE, RECOGNIZED MERCHANTS OR MANUFACTURERS.

2. CRIME STATISTICS REQUESTED NOT IMMEDIATELY AVAILABLE BUT WILL FOLLOW. TIBBETTS

UNCLASSIFIED

Encl. No. 3 to
Oslo's A -

L

**LOV OM SKYTEVÅPEN
OG AMMUNISJON M.V.**

**AV 9. JUNI 1961
MED FORSKRIFTER**

FELLESTRYKK A.S

**LOV OM SKYTEVÅPEN
OG AMMUNISJON M.V.**

**AV 9. JUNI 1961
MED FORSKRIFTER**

FELLESTRYKK A.S

INNHold

Side

Justisdepartementets rundskriv av 25. januar 1963	5
I. Lovens omfang og definisjoner	6
II. Tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen og våpendeler	9
III. Tillatelse til å erverve ammunisjon	14
IV. Handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	17
V. Tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	19
VI. Innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	21
VII. Forskjellige bestemmelser	23
VIII. Straff, inndraging m. v.	23
IX. Overgangsbestemmelser	23
X. Eldre bestemmelser (lovens § 36)	28

Vedlegg 1:

Lov om skytevåpen og ammunisjon m. v. av 9. juni 1961	30
Kap. I. Innledende bestemmelser	30
» II. Erverv m. v. av skytevåpen og våpendeler	31
» III. Erverv m. v. av ammunisjon	33
» IV. Handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	34
» V. Tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	35
» VI. Innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon	36
» VII. Forskjellige bestemmelser	37
» VIII. Straff, inndraging m. v.	38
» IX. Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser	39

Vedlegg 2:

Kongelig resolusjon av 25. januar 1963	41
--	----

Vedlegg 3:

Justisdepartementets forskrifter om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon av 25. januar 1963	44
Del I. Om erverv m. v. av skytevåpen og våpendeler (lovens kap. II)	44
A. Vilkår for å få tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler)	44
B. Søknaden og dens behandling	46
C. Særbestemmelser for medlemmer av visse skytterlag ..	49
D. Bestemmelser om våpenkortet	49

	Side
E. Bestemmelser om utlån m.v.	51
a) Utlån m.v. fra innehaver av individuelt våpenkort	51
b) Utlån fra skytterlag m.v.	51
c) Utlevering fra vaktelskaper, banker, bedrifter m.v.	52
Del II. Om erverv m.v. av ammunisjon (lovens kap. III)	53
A. Ammunisjon til skytevåpen	53
B. Særbestemmelser for medlemmer av skytterlag	55
a) Skytterlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen	55
b) Andre skytterlag	57
C. Sprengstoff m.v.	58
D. Fyrverkerisaker	62
» III. Om handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (lovens kap. IV)	62
A. Bevillingen og dens omfang	62
B. Vilkår for å få bevilling	63
C. Søknaden om bevilling og dens behandling	64
D. De autoriserte forhandleres plikter m.m.	66
E. Politiets kontroll	69
» IV. Om tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (lovens kap. V)	69
A. Krav om bevilling	69
B. Vilkår for å få bevilling	70
C. Søknaden om bevilling og dens behandling	70
D. Melding om tilvirking for salg	71
E. Tilvirkerens plikter	72
F. Tillatelse til tilvirking til eget bruk	73
G. Politiets kontroll	75
» V. Om innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og am- munisjon (lovens kap. VI)	75
A. Innførsel	75
B. Ikke-erhvervsmessig utførsel	78
C. Særbestemmelser	80
a) Midlertidig utførsel	80
b) Midlertidig innførsel	80
c) Fangstekspedisjoner	82
» VI. Forskjellige bestemmelser (lovens kap. VII)	83
A. Behandling av klager	83
B. Frafølling av gebyrer	83
C. Utgifter ved tilintetgjøring m.v.	83
» VII. Overgangsbestemmelser (lovens kap. IX)	84
A. Bevillinger og tillatelser	84
B. Registrering m.m. av kontrollpliktige skytevåpen	85

Vedlegg 4:

Handelsdepartementets bestemmelser om ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon av 26. januar 1963	88
--	----

Rundskriv fra
Justis- og politidepartementet
Jnr. 9406/62 P.

Herr politimester.

**Lov av 9. juni 1961
om skytevåpen og ammunisjon m. v. (Q 2).**

Lov av 9. juni 1961 om skytevåpen og ammunisjon m. v. (våpenloven av 1961) trer i medhold av kongelig resolusjon av 25. januar 1963 i kraft den 1. april 1963.

I medhold av nevnte lovs § 36, annet ledd, oppheves de der nevnte lover samme dag. Det gjelder bl. a. lov av 28. juni 1927 om innførsel, utførsel, fremstilling og salg av våpen og ammunisjon samt deler derav (våpenloven av 1927) og lov av 26. april 1912 om forbud mot å overlate skytevaaben og ammunition til barn under 15 aar (loven om barn og våpen av 1912). Samtidig trer de kongelige resolusjoner og andre bestemmelser som er gitt i medhold av disse lover ut av kraft (se oppregningen nedenfor).

Våpenloven av 1961 trekker på en rekke punkter bare opp rammen og retningslinjene for kontrollen med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon og overlater det i stor utstrekning til Kongen å gi nærmere bestemmelser om hvorledes denne skal gjennomføres. Det vises til loven som er inntatt som vedlegg 1 til dette rundskriv.

I den kongelige resolusjon av 25. januar 1963 er det gitt en del bestemmelser av materielt innhold. Det er bl. a. bestemt at bare personer som har fylt 21 år kan gis tillatelse til å skaffe seg revolver eller pistol, at hogg- og stikkvåpen, kniver o. l. med en klingelengde på mer enn 25 cm ikke må overdras eller overlates til barn under 16 år, og at personer som har fylt 16 år kan kjøpe fyrverkerisaker uten politiets tillatelse med mindre politimesteren har bestemt at vedkommende art fyrverkeri i hans distrikt bare skal kunne erverves med politiets tillatelse. I resolusjonen er det også bestemt hvilke gebyrer som skal betales for å få bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon eller tillatelse til å innføre eller utføre slike gjenstander. Videre er det i resolusjonen bestemt at Handelsdepartementet skal avgjøre søk-

nader om ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon og at loven ellers skal ligge under Justisdepartementet. Endelig er det i resolusjonen gitt de to departementer fullmakt til ellers å gi nærmere bestemmelser på de felter som hører under dem. Det vises til den kongelige resolusjon som er inntatt som vedlegg 2 til rundskrivet.

Justisdepartementet har den 25. januar 1963 gitt forskrifter med nærmere bestemmelser om gjennomføringen av kontrollen med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon i den utstrekning denne sorterer under dette departement. Bestemmelser om kvalitetskontroll av skytevåpen m. v. og kontroll med og godkjenning av skytebaner forutsetter en nærmere utredning av sakkyndige og vil derfor først kunne gis seinere. I forskriftene er det bl. a. overlatt til politimestrene å gi bevilling til å drive handel og å gi tillatelse til innførsel og ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon. Det vises til Justisdepartementets forskrifter som er inntatt som vedlegg 3.

Handelsdepartementet har den 26. januar 1963 gitt forskrifter om ervervsmessig utførsel av skytevåpen m. v. Forskriftene er inntatt som vedlegg 4.

Våpenloven av 1961 og de utfyllende forskrifter til denne inneholder en rekke bestemmelser som er nye i forhold til loven av 1927. Det er således i forskriftene overlatt til politimestrene å treffe en rekke avgjørelser som tidligere var lagt til Justisdepartementet, Den sivile våpenkontroll. En har derfor funnet å burde gi slik rettledning til bestemmelsene i våpenloven av 1961 og de bestemmelser som er gitt i medhold av loven:

I. Lovens omfang og definisjoner.

Lovens omfang.

I motsetning til loven av 1927 omfatter våpenloven av 1961 bare skytevåpen, deler av skytevåpen og ammunisjon og ikke f. eks. hogg- og stikkvåpen. På dette punkt er det likevel gjort et unntak idet det i medhold av lovens § 29, siste ledd, i den kongelige resolusjon av 25. januar 1963 er bestemt at hogg- og stikkvåpen, kniver og liknende gjenstander med en klingelengde på mer enn 25 cm ikke må overdras eller overlates til barn under 16 år.

I prinsippet omfatter loven av 1961 alt som etter definisjonene i §§ 1—3 er skytevåpen, våpendeler og ammunisjon såframt disse ikke tilhører eller er bestemt for Forsvaret eller politiet (§ 4). Etter § 5 gjelder loven likevel ikke for de våpen (våpendeler) eller den

ammunisjon som er nevnt i denne paragraf med mindre annet særskilt er bestemt. Om dette vises det til kommentarene til lovens enkelte kapitler. Ellers er det i medhold av lovens §§ 6 og 13, siste ledd, i den kongelige resolusjon bestemt at fyrverkerisaker delvis faller utenfor bestemmelsene i lovens kapittel III.

Lovens definisjoner.

Til lovens § 1.

Det vil kunne oppstå visse vanskelige grensetilfelle fordi ordet våpen ikke har noen helt presis mening. Bue og armbrøst er således ikke skytevåpen i relasjon til loven. Det samme er tilfelle med de såkalte skuddhamre eller boltepistoler som er i bruk i bygningsindustrien. Gjenstander som er beregnet som leketøy faller vanligvis utenfor lovens våpenbegrep, men den omstendighet at en gjenstand er beregnet som leketøy eller kan nyttes som leketøy, medfører ikke automatisk at den faller utenfor definisjonen i § 1.

Utenfor loven faller i følge § 1, annet ledd, våpen som på grunn av alder eller konstruksjon ikke kan brukes som skytevåpen og våpen som er gjort varig ubrukbare som skytevåpen. Geværer som er eldre enn Jarman-geværet av 1884 kan reknas som ubrukbare som skytevåpen.

Det må ellers avgjøres på grunnlag av en helhetsvurdering om et våpen er uskikket til bruk som skytevåpen på grunn av alder eller konstruksjon. Vanskelige grensetilfelle kan forelegges for Justisdepartementet som vil treffe avgjørelse etter å ha innhentet uttalelse fra sakkyndige.

Varig ubrukbart er et skytevåpen bare såframt det ikke er mulig å løse skudd med det og denne mangel ikke kan avhjelpes ved en forholdsvis enkel reparasjon. Et skytevåpen kan gjøres varig ubrukbart på flere måter, bl. a. ved å sveise igjen patronkammeret slik at det ikke lar seg gjøre å føre en patron inn i det. Ligger patronene i et magasin atskilt fra pipen — som f. eks. i revolver — kan det gjøres ved å sveise igjen pipens bakre del. Gjøres et skytevåpen ubrukbart på denne måte, bør hanens slagstift fjernes eller slagstifthullet sveises igjen for å hindre sprengning av magasinet. Justisdepartementet har i medhold av lovens § 31, tredje ledd, og den kongelige resolusjon, avsnitt II, punkt 18, bestemt at alle utgifter med å gjøre et våpen varig ubrukbart må dekkes av vedkommende eier eller innehaver (forskriftenes del VI, punkt 6 og del VII, punkt 10).

Til lovens § 2.

Av kontrollmessige grunner er bare skytevåpenets to viktigste deler — låskasse og pipe — våpendeler i lovens forstand. Andre deler av et skytevåpen omfattes derfor ikke av lovens bestemmelser.

Som pipe regnes også de såkalte innstikningspiper som er beregnet på å settes inn i våpenets vanlige pipe og derved endre våpenets farlighet. For innstikningspiper gjelder det særregler. De er bare kontrollpliktige såframt de kan nyttes i våpen som i medhold av lovens § 5 i en rekke relasjoner faller utenfor lovens bestemmelser. Innstikningspiper som bare kan nyttes i våpen som fra før av er kontrollpliktige, omfattes derimot ikke av lovens bestemmelser og kan derfor erverves uten politimesterens tillatelse.

Til lovens § 3.

Lovens ammunisjonsbegrep er formulert noe anderledes enn i loven av 1927, men omfatter i det vesentlige det samme som den tidligere lov. Ammunisjonsbegrepet i loven av 1961 er likevel noe videre, idet det også omfatter fyrverkerisaker når disse faller inn under «krutt, sprengstoff og tennmidler av enhver art». I praksis antas dette å ville gjelde for alle knallartikler. Kruttlapper betraktes dog ikke som fyrverkerisaker i relasjon til våpenloven. En del andre fyrverkerisaker faller også utenfor loven, således bl. a. «soler», «fossefall» og «fontener».

Loven av 1961 omfatter i likhet med loven av 1927 sprengstoff. Det er imidlertid forutsetningen at alle bestemmelser om sprengstoff skal samles i ildsfarlighetsloven når denne blir revidert. En slik revisjon kan ikke ventes gjennomført før om noen år.

Til lovens § 4.

Det er i medhold av andre lover gitt bestemmelser om våpen, våpendeler og ammunisjon som tilhører Forsvaret eller politiet. For politiets tjenestevåpen gjelder våpeninstruks for politiet av 1. mars 1962.

I en relasjon kommer likevel våpenlovens bestemmelser til anvendelse på Forsvarets eller politiets våpen m. v. Det er i de tilfelle hvor f. eks. Forsvaret vil overdra skytevåpen m. v. som tilhører eller er bestemt for det, til private forhandlere eller forbrukere. I slike tilfelle plikter Forsvaret eller politiet bare å overdra skytevåpen m. v. til forhandlere som har bevilling til å

drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon av vedkommende art eller forbrukere som har polititillatelse til erverv av slikt skytevåpen (våpendeler) eller slik ammunisjon. Det gjelder også våpen m. v. som Forsvaret etter utrangering selger for utnyttelse av skrapverdien, når det som selges ikke er gjort varig ubrukbart. (Derimot gjelder våpenlovens bestemmelser ikke for Forsvarets utførsel av skytevåpen m. v.)

Til lovens § 5.

Startrevolvere med kammerstykke som er slik laget at skarpe patroner ikke går inn og som heller ikke kan bores opp slik at skarpe patroner kan avfyres, faller inn under lovens § 5, punkt c. Det samme gjelder for startpistoler med så lav ladeskinne (magasin) at minste type satspatroner med kule ikke kan bli avfyrt, og som heller ikke kan bores opp for skarpe patroner. Andre startrevolvere og startpistoler kan bare erverves med tillatelse og slik bør vanligvis ikke gis. Slaktepistol, som f. eks. Kongsberg våpenfabrikks pistol av kal. 22, er ikke å betrakte som et «apparat for slakting» som faller inn under § 5, punkt c.

II. Tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen og våpendeler.

Oversikt.

Bestemmelser om erverv m. v. av skytevåpen (våpendeler) er gitt i lovens §§ 7—12 og forskriftenes del I.

Bestemmelsene i våpenloven av 1961 er mer vidtgående enn i den tidligere lov. Etter loven av 1927 var det bare nødvendig med tillatelse til kjøp (og innførsel) av skytevåpen. Etter loven av 1961 må den som ikke forhandler skytevåpen m. v. alltid ha *tillatelse til erverv* av skytevåpen (§ 7). Dette gjelder for alle ervervsmåter, både for erverv til eie — f. eks. kjøp, bytte eller gave — og annet erverv — f. eks. lån, leie eller deponering. Unntak er bare gjort for visse kortvarige lån (§ 11). Men dessuten må den som vil skaffe seg skytevåpen ha *tillatelse til å inneha* dette i form av *våpenkort* (§ 8). Etter loven må derfor den som vil skaffe seg skytevåpen (våpendeler) formelt ha to tillatelser. Men i forskriftene er dette i praksis ordnet slik at vedkommende bare behøver å sende inn *en søknad*. Det vises til forskriftenes del I, avsnitt B.

Også den som har ervervet kontrollpliktig skytevåpen før loven trer i kraft 1. april 1963, må ha *tillatelse til å inneha* våpenet (våpenkort), hvis han ønsker å beholde dette (§ 8). Det gjelder uan-

sett hvorledes våpenet er ervervet, og selv om dette er skjedd etter kjøpetillatelse gitt i medhold av loven av 1927. Det vises til forskriftenes del VII.

Innføringen av våpenkort medfører at kontrollen med skytevåpen blir lettere enn tidligere. I de tilfelle hvor en innehaver av våpen er blitt uskikket til å ha dette, kan våpenkortet tilbakekalles med den følge at våpenet må innleveres (§ 10).

**Vilkår for å få tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen
(våpendeler).**

Når politimesteren skal avgjøre en søknad fra fysisk person om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen, må han se hen til søkerens alder og personlige kvalifikasjoner og dessuten vurdere om han har behov for våpenet eller annen rimelig grunn til å ha det (§ 7, tredje og fjerde ledd).

Om kravet til alder vises til lovens § 7, fjerde ledd, som krever at søkeren er 16 år. Gjelder søknaden revolver eller pistol, er aldersgrensen 21 år (kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 1). Om dispensasjon fra aldersgrensene ved arv vises det til forskriftenes del I, avsnitt A, punkt 1.

Om kravet til personlige kvalifikasjoner vises til lovens § 7, tredje ledd, som setter som vilkår at søkeren er edruelig og pålitelig og ikke av særlige grunner uskikket til å ha skytevåpen. Hensikten med bestemmelsen er å fastslå at søknaden skal avslås hvis det er skjellig grunn til å frykte for at søkeren vil misbruke våpenet eller overtre bestemmelsene om oppbevaring, overdragelse, utlån m. v. av våpen. Søkeren må derfor fylle vanlige krav til pålitelighet, edruelighet, lovlidighet og mental balanse slik at det skulle være ubetenkelig å betro ham skytevåpen. Politimesteren må utøve et rimelig skjønn i det enkelte tilfelle. Enkeltstående lovbrudd som ikke innebærer noe misbruk av våpen eller element av vold, bør vanligvis ikke være til hinder for at ervervstillatelse gis. Det bør legges en strengere målestokk til grunn i de tilfelle hvor det dreier seg om særlig farlig skytevåpen — som revolver eller pistol — enn det ellers er grunn til.

Om behovet for skytevåpen og annen rimelig grunn til å ha slikt våpen (§ 7, tredje ledd) vises det til utfyllende bestemmelser i forskriftenes del I, avsnitt A, punktene 1, siste ledd, og 3—8.

Til forskriftenes punkt 1.

Bestemmelsen i siste ledd om at «ingen gis tillatelse til å erverve og inneha mer enn ett skytevåpen av en bestemt type», er ikke til hinder for at en som driver forskjellig slags jakt eller konkurranseskyting har mer enn ett gevær. En jeger som jakter på både elg og trost kan — for å nevne et outrert tilfelle — ha ett gevær til hver av disse bruk. Men vanligvis skal ingen ha mer enn ett gevær som f.eks. er skikket til elgjakt. Aktive skyttere vil imidlertid ofte ha «et særlig behov» for å ha flere skytevåpen som er beregnet til samme art konkurranseskyting. Det vil han kunne få mot å godtgjøre at han er aktiv skytter og deltar i konkurranser. I spesielle tilfelle vil også jegere kunne ha et tilstrekkelig sterkt behov for å ha flere skytevåpen beregnet til samme slags jakt.

Til forskriftenes punkt 3.

Geværer som er beregnet på utelukkende bruk i Forsvaret, er for tiden alle typer av 7,62 mm US-karabin og US-rifle M1 (Garandgevær), samt 7,62 karabin Mauser M 98 K FI. Andre skytevåpen som er beregnet på utelukkende bruk i Forsvaret, er alle typer maskingeværer, maskinpistoler, mitraljører, kanoner m. v. Tillatelse til erverv av disse våpen gis ikke. Skytevåpen av typer som er i bruk i Det frivillige skyttervesen, kan derimot tilates ervervet.

Til forskriftenes punkt 4.

Med uttrykket «småvilt» i annet ledd menes kråke, skjære, due, ekorn, røyskatt, villmink o.l. Til jakt på slike dyr kan det gis tillatelse til erverv av salonggevær. Derimot ikke til jakt på f. eks. hare, rev og rådyr.

Til forskriftenes punkt 5.

Med skytevåpen som særlig er konstruert for slakting, siktes det til f.eks. Kongsberg slaktepistol kal. 22. Slike våpen kan bare erverves med tillatelse. Derimot kan slaktemasker m. v. erverves fritt (lovens § 5, punkt C).

Til forskriftenes punkt 6.

Med «mindre skadedyr» i tredje ledd siktes det til rotter og mus, trost m. v. og andre skadedyr opp til den størrelsesorden som framgår av det som er anført ovenfor til punkt 4.

Til forskriftenes punkt 7.

Med revolver eller pistol som det er vanlig å bruke til konkurranseskyting, menes alle typer fripistoler, finpistoler og revolvere (med kal. 0,56 mm), grovpistoler og revolvere (med kal. 7,62—9,65 mm), samt feltpistoler og revolvere (med kal. inntil 11,25 mm).

Til forskriftenes punkt 8.

Privatperson som har et sterkt behov for revolver eller pistol til beskyttelse, bør vanligvis bare gis ervervstillatelse for gasspistol.

Det er vanskelig å gi noen uttømmende oversikt over hva som skal godtas som «annen rimelig grunn for å ha skytevåpen» (§ 7, tredje ledd). Det må også på dette punkt utøves et rimelig skjønn. Til rettledning opplyses at arving som kan påberope seg pietetshensyn eller affeksjonsverdi, vanligvis bør få innvilget en søknad når han fyller kravene til alder og personlige egenskaper og søknaden ikke gjelder revolver eller pistol. Derimot bør privatpersoner vanligvis ikke få tillatelse til å erverve skytevåpen ved å påberope seg samlerinteresse eller ønske om å ha våpenet som prydgjenstand, hvis det er kurant å skaffe seg ammunisjon til våpenet. (I slike tilfelle bør våpenet vanligvis gjøres varig ubrukbart).

Bestemmelser om juridiske personers adgang til å erverve skytevåpen er gitt i forskriftenes del I, avsnitt A, punkt 2.

Søknaden og dens behandling.

Bestemmelser om innholdet av en søknad om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen og om behandlingen av søknaden er gitt i forskriftenes del I, avsnitt B, punktene 9—21.

Til forskriftenes punkt 14.

Politimesteren kan som ellers overlate det til annen politimebetsmann å treffe avgjørelsen.

Til forskriftenes punkt 15.

Politimesteren kan selvsagt følge den praksis straks å grunngi et avslag. Gir politimesteren ubegrannet avslag på søknads-skjemaet, sender han bare ett eksemplar av dette tilbake til søkeren. Derved vanskeliggjøres et mulig forsøk fra søkeren på å få kjøpt våpen ved forfalsking av avslått søknad.

Særbestemmelser for medlemmer av skytterlag.

Til forskriftenes punkt 21.

Ved erverv av gevær etter den framgangsmåte som er nevnt i dette punkt, får kjøperen den moderasjon som Skytterkontoret til enhver tid gir.

Bestemmelser om våpenkortet.

Bestemmelser om våpenkort er gitt i lovens §§ 9 og 10 og i forskriftenes del I, avsnitt D, punktene 22—28,

Det vil være i bruk to typer våpenkort:

et individuelt våpenkort for fysiske personer (punkt 22) og et kollektivt våpenkort for juridiske personer (punkt 23).

Til forskriftenes punkt 24.

Dersom en som allerede har våpenkort bare erverver deler til våpen som kortet gjelder for, gis kartotekkortet påtegning om dette. I et slikt tilfelle utstedes det ikke noe nytt våpenkort.

Til lovens § 10, første og annet ledd.

Når politimesteren skal avgjøre om et våpenkort skal tilbakekalles, må han vurdere både om det er adgang til dette og om han bør gjøre bruk av denne adgang. Politimesteren må i begge relasjoner utøve et rimelig skjønn.

Bestemmelsene i første og annet ledd om adgang til å tilbakekalle et våpenkort er uttrykk for det syn at det må være adgang til å frata en mann hans skytevåpen dersom en ellers ville utsette ham selv eller hans omgivelser for urimelig fare.

Minstekravet for å kunne tilbakekalle et våpenkort etter første ledds første setning, er at det er slike mangler ved innehaverens personlige kvalifikasjoner at en søknad om ervervstillatelse på dette tidspunkt ville blitt avslått. Å frata en mann hans våpen er imidlertid et ganske alvorlig inngrep mot ham. Derfor bør det vanligvis kreves en noe mere uttalt mangel i hans personlige kvalifikasjoner for å tilbakekalle et våpenkort enn ved avslag på søknad om ervervstillatelse.

Innlevering av skytevåpen (våpendeler) som kan erverves uten tillatelse.

Til lovens § 10, fjerde ledd.

Ved avgjørelse av om skytevåpen (våpendeler) som det ikke kreves våpenkort for, skal innleveres, bør politimesteren ha for

øye at det dreier seg om våpen (våpendeler) som er mindre farlige for innehaveren og hans omgivelser. Som hovedregel bør det derfor kreves en mere uttalt svikt i innehaverens personlige kvalifikasjoner enn hvor det er spørsmål om å tilbakekalle et våpenkort.

Utlån m. v. av skytevåpen (våpendeler).

Bestemmelser om adgang til å overlate skytevåpen til andre er gitt i lovens § 11 og forskriftenes del I, avsnitt E.

Innehaver av individuelt våpenkort kan overlate våpen som omfattes av slikt våpenkort — dog ikke revolver eller pistol — til annen for et tidsrom av inntil 4 uker. Den som overlater våpenet, må gi mottakeren en skriftlig bevitnelse. Bestemmelser om dette er gitt i lovens § 11, tredje ledd, og forskriftenes punkt 29.

Om bedrifters, skytterorganisasjoners og andre juridiske personers adgang til å overlate våpen til sitt personale eller sine medlemmer, er det gitt bestemmelser i forskriftenes punkter 30—35, jfr. § 11, siste ledd og den kongelige resolusjon II, punkt 3 d.

Handlendes erverv av skytevåpen (våpendeler).

Etter lovens § 19, annet ledd, trenger ikke en forhandler som har bevilling til å drive handel med skytevåpen (våpendeler) tillatelse til å kjøpe slike gjenstander for videresalg.

III. Tillatelse til å erverve ammunisjon.

Oversikt.

Bestemmelser om erverv av ammunisjon er gitt i lovens §§ 13—15 og forskriftenes del II.

Til erverv av ammunisjon kreves politiets tillatelse (§ 13). Bestemmelsen gjelder både for ammunisjon til skytevåpen (forskriftenes avsnitt A) og annen ammunisjon (forskriftenes avsnitt C).

Det gjelder enkelte unntak fra kravet om politiets tillatelse. For det første kan ammunisjon som utelukkende kan nyttes til skytevåpen, som kan erverves uten tillatelse, også anskaffes uten noen slik tillatelse (§ 5, punkt e). For det annet kan haglepatroner erverves uten tillatelse (forskriftenes punkt 1). For det tredje kan den som har våpenkort eller lånebevis for et skytevåpen, få overlatt rimelige mengder ammunisjon til dette fra en annen som ikke gjør seg næring av å selge ammunisjon (§ 14). For det fjerde kan skyt-

terlag og samlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen og medlemmer av skytterlag etter særskilte bestemmelser erverve ammunisjon uten polititillatelse (§ 14, siste ledd og forskriftenes avsnitt B). Endelig kan fyrverkerisaker erverves uten polititillatelse med mindre politimesteren særskilt har bestemt at vedkommende art fyrverkeri i hans distrikt bare kan erverves med slik tillatelse (§§ 6 og 13, siste ledd, og kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 4). Endelig nevnes unntaket for bevillingshaver, jfr. nærmere lovens § 19.

Tillatelse til erverv av ammunisjon gis som etter våpenloven av 1927 av politiet (§ 13). Generell tillatelse til erverv av sprengstoff gis dog av politimesteren (§ 13, siste ledd og forskriftenes del II, punkt 21).

Ammunisjon til skytevåpen.

Satspatroner kan etter de nye bestemmelser ikke lenger erverves uten polititillatelse.

Det er ikke påbudt at det skal gjøres påtegning på kartotek-kortet om tillatelse til å erverve ammunisjon. Det er likevel intet til hinder for at dette blir gjort hvor det finnes ønskelig.

Inn under bestemmelsene i dette avsnitt går også erverv av ammunisjon til skytemasker og andre apparater som er beregnet på slakting og som etter lovens § 5, punkt c, kan erverves uten tillatelse av politimesteren. Dette gjelder dog bare dersom ammunisjonen kan brukes i andre skytevåpen enn dem som er nevnt i § 5, punkt c. Ammunisjon som bare kan nyttes i skytemasker o. l., kan erverves uten tillatelse av politiet (lovens § 5, punkt e).

Særbestemmelser for medlemmer av skytterlag.

Adgangen for medlemmer av skytterlag til å erverve ammunisjon uten tillatelse av politiet, er ikke til hinder for at disse — om de ønsker det — i stedet på vanlig måte kan søke politiet om tillatelse til erverv av ammunisjon.

Bestemmelsene i ildsfarlighetsloven av 1871 (se nedenfor) antas også å gjelde for ammunisjon til skytevåpen.

Sprengstoff m. v.

Med sprengstoff m. v. menes i forskriftenes del II, avsnitt c, ammunisjon som nevnt i lovens § 3, punkt c — «krutt, sprengstoff og tennmidler av enhver art» — unntatt fyrverkerisaker som omfattes av avsnitt D.

En del bestemmelser om sprengstoff er gitt i ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871. Det gjelder bl. a. bestemmelser om lagring av spreng-

stoff. Disse bestemmelser gjelder fortsatt for hele landet unntatt Svalbard. Det tas ellers sikte på å revidere ildsfarlighetsloven og det er forutsetningen at alle bestemmelser om sprengstoff da skal samles i denne lov. Våpenloven av 1961 vil i så fall bli begrenset til å omfatte annen ammunisjon.

Til lovens § 13.

Bruk og lagring av sprengstoff byr vanligvis på en betydelig grad av fare. Det bør derfor vises varsomhet med å gi tillatelser til å erverve slik ammunisjon. Det gjelder særlig hvor søkeren ikke er fylt 21 år. Videre bør det stilles ganske strenge krav til søkerens pålitelighet og til at det ikke ellers foreligger særlige grunner som gjør ham uskikket til å erverve sprengstoff (§ 13, jfr. § 7, fjerde ledd).

Til forskriftenes punkt 22.

Det må ikke gis tillatelse til erverv av et så stort kvantum sprengstoff at det vil kunne bli lagret sprengstoff i strid med bestemmelsene i ildsfarlighetslovens §§ 3 og 12 eller bestemmelser gitt i medhold av disse.

Ved vurderingen av søkerens behov, tas det bl. a. i betraktning om søkeren har igjen sprengstoff fra tidligere.

Gjelder søknaden et større kvantum enn politiet finner å kunne tillate ervervet under ett, kan søkeren underrettes om at han seinere kan sende inn ny søknad når han har brukt opp det kvantum tillatelsen gjelder.

Fyrverkerisaker.

Personer som ikke har fylt 16 år er avskåret fra lovlig å kunne erverve fyrverkerisaker (våpenlovens § 13, jfr. § 3 c og 7). Personer som har fylt 16 år, kan derimot uten hinder av bestemmelsene i våpenloven erverve fyrverkerisaker uten å innhente politiets tillatelse, med mindre politimesteren har bestemt at vedkommende art fyrverkeri i hans distrikt — eller deler av dette — bare skal kunne erverves med slik tillatelse (kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 4, jfr. lovens §§ 6 og 13, siste ledd).

For fyrverkerisaker gjelder imidlertid også brannlovens § 31 som bestemmer at fyrverkerisaker ikke må frambyes for salg uten brannstyrets tillatelse. Etter lovens § 1 gjelder dette i alle byer (kjøpsteder og ladesteder) og i alle landkommuner med minst 2.000 innbyggere, samt i de andre landkommuner hvor det er særskilt bestemt.

Politimesteren må derfor holde seg orientert om hvilke arter fyrverkerisaker som i de forskjellige kommuner i hans distrikt er forbudt omsatt av det lokale brannstyre på grunn av brannfarlighet. I medhold av våpenloven kan han i tillegg til dette bestemme at andre arter fyrverkerisaker, på grunn av sin farlighet ellers, bare skal kunne selges med politiets tillatelse. Dette vil særlig være aktuelt for knallartikler som ikke er brannfarlige, men som kan være farlige for orden og sikkerhet.

IV. Handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Oversikt.

Bestemmelser om handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon er gitt i lovens §§ 16—19 og forskriftenes del III.

Etter lovens § 16 må den som vil drive slik handel ha bevilling av vedkommende departement. Justisdepartementet har i forskriftenes del III, punkt 1, pålagt politimestrene å gi slike bevillinger. Dette er i samsvar med våpenlovkomiteens forutsetninger.

Skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som faller inn under lovens § 5, kan omsettes uten bevilling. Ellers kreves det bevilling for å drive handel med skytevåpen m.v. Bevilling kreves også av den som bare vil omsette fyrverkerisaker, men bare hvor brannlovens § 31 ikke gjelder.

Den som har bevilling som forhandler, kan som nevnt kjøpe skytevåpen m.v. som faller inn under bevillingen uten noen særskilt tillatelse (§ 19, annet ledd). Vedkommende behøver heller ikke våpenkort for skytevåpen som tilhører hans varebeholdning (§ 19, første ledd).

Vilkår for å få bevilling.

Det vises til lovens § 17 og forskriftenes del III, avsnitt B.

De bevillinger til å forhandle skytevåpen eller ammunisjon som gis i medhold av loven av 1961, er i likhet med bevillinger gitt etter den tidligere lov personlige. De er ikke gitt vedkommende firma som sådant, men innehaveren eller den som ellers er forretningens ansvarlige leder. Hvis denne slutter, må den nye innehaver eller leder søke ny bevilling. Bevillingen følger heller ikke innehaveren over i ny stilling og gjelder ikke for nytt firma som han måtte etablere.

Til lovens § 17.

Etter handelslovens § 16 kan handelsbrev gis til den som har fylt 21 år.

Det er et minstekrav for å få bevilling som forhandler at vedkommende fyller de personlige kvalifikasjoner for å få ervervstillatelse for det han vil omsette. Da forhandleren har større kvanta skytevåpen m.v. enn en forbruker, bør det vanligvis stilles noe større krav til en forhandlers pålitelighet m.v.

Til forskriftenes punkt 4.

En børsemaker fyller avgjort de faglige kvalifikasjoner for å få bevilling til å drive handel med skytevåpen og ammunisjon til slike våpen. En militær befalingsmann eller en som ellers har gjennomgått særlige våpenkurser i Forsvaret vil vanligvis også fylle disse krav.

Særlig viktig er det at den som søker bevilling, eller som skal være daglig leder, fyller strenge krav til pålitelighet og nøyaktighet og vilje og evne til å følge gjeldende bestemmelser om omsetning, forsendelse, lagring m.v.

Til forskriftenes punkt 7.

Etter § 31, punkt 2 i brannloven av 19. november 1954, må opplag av brannfarlige eller lettantennelige stoffer meldes til brannstyret som gir bestemmelser om opplagets størrelse m.v.

Bestemmelsene i punkt 7 om at brannstyrets godkjenning må foreligge gjelder selvsagt bare i de kommuner hvor det er et slikt styre.

Av annet ledd framgår det at forhandler kan gjøre bruk av lager som tilhører andre, men også dette må være godkjent av brannvesen og politi. Dreier det seg om et militært lager, må forhandleren få dette godkjent til lagring av våpen og ammunisjon som ikke tilhører Forsvaret.

Til forskriftenes punkt 21.

En nevner for ordens skyld at bestemmelsene bare gjelder for skytevåpen og ammunisjon som en må ha tillatelse til å erverve.

Tillatelse til å oppbevare skytevåpen i forretningens vindu i den tid denne er stengt, gis bare hvor vinduet er sikret med gitter, våpnene er lenket fast på tilfredsstillende måte e.l.

Til forskriftenes punkt 26, bokstav b.

Det er ikke påbudt at det skal gjøres påtegning på kartotek-kort hvor det gis tillatelse til erverv av ammunisjon til skytevåpen, men det er adgang til å gjøre dette (se foran).

V. Tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Oversikt.

Bestemmelser om tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon er gitt i lovens §§ 20—22 og forskriftenes del IV.

Tilvirking av skytevåpen m. v. til salg er bare lovlig etter bevilling av Justisdepartementet (§ 20, første ledds første setning). En har i samsvar med våpenlovkomiteens forutsetning inntil videre ikke funnet grunn til å overlate det til politimestrene å gi slike bevil-linger.

Justisdepartementets bevilling kreves også for å tilvirke skytevåpen m. v. som er nevnt i lovens § 5 med unntak av luft- og fjærgeværer, luft- og fjærpistoler og ammunisjon til disse våpen (forskriftens punkt 1, annet ledd).

Det er gjort ganske vidtgående unntak fra kravet om at tilvirkeren må ha bevilling av Justisdepartementet. Børsemaker med håndverksbrev behøver således ingen bevilling for å tilvirke skytevåpen (våpendeler), (§ 20, første ledds annen setning). Bevilling av Justisdepartementet kreves heller ikke ved tilvirking av ammunisjon som i medhold av annen lov bare kan tilvirkes med tillatelse av annen offentlig myndighet (lovens § 20, annet ledd og forskriftenes punkt 1, tredje ledd). Slike bestemmelser er gitt i ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871 §§ 2 og 12 og brannloven av 19. november 1954 § 31. Etter ildsfarlighetslovens § 2 kreves det tillatelse av Kommunaldepartementet for å tilvirke «Nitroglycerin, Dynamit, Krudt eller lignende let exploderende Stoffe» og etter brannlovens § 31 kreves det tillatelse av det lokale brannstyre for å tilvirke fyrverkerisaker. Det betyr at det ikke kreves bevilling av Justisdepartementet for å tilvirke sprengstoff for salg. Det samme gjelder for fyrverkerisaker i de kommuner hvor brannloven gjelder. Endelig kreves det ingen slik bevilling for å tilvirke løse hagl for salg (punkt 1, fjerde ledd).

I alle de tilfelle hvor det ikke kreves noen bevilling fra Justisdepartementet for å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må tilvirkeren sende melding til dette departement etter de bestemmelser som er gitt om dette i forskriftenes punkt 12, jfr. lovens § 20.

Selvlading av ammunisjon kan foretas uten tillatelse av politimesteren (forskriftenes punkt 19). Ellers trengs det tillatelse av politimesteren i tilvirking til eget bruk i samme utstrekning som det er nødvendig med bevilling av Justisdepartementet til å tilvirke skytevåpen m. v. til salg (lovens § 21 og forskriftenes punkt 20).

Vilkår for å få bevilling til å tilvirke for salg.

Til forskriftenes punkt 2.

Det bør stilles de samme vilkår til personlige egenskaper som hos en forhandler.

Tilvirkerens plikter.

De bestemmelser som er gitt om tilvirkerens plikter i forskriftenes punkter 13—18 gjelder ikke bare for de tilvirkere som har bevilling av Justisdepartementet, men også for dem som etter lovens § 20 og forskriftenes punkt 1 ikke trenger slik bevilling.

Til forskriftenes punkt 17.

Vanligvis er det tilstrekkelig at uferdige våpen eller uferdig ammunisjon oppbevares i lokaler som etter arbeidstidens utløp er forsvarlig avlåst.

Av bestemmelser som er gitt i medhold av ildsfarlighetsloven nevnes kgl. resolusjon av 3. desember 1926.

Tilvirking til eget bruk.

Til forskriftenes punkt 24.

Det stilles vanligvis de samme vilkår til tilvirkerens personlige egenskaper som hos den som vil ha ervervstillatelse for det som skal tilvirkes. I noen tilfelle vil det likevel være rimelig å stille noe strengere krav til tilvirkerens personlige egenskaper.

Til forskriftenes punkt 26.

Tidsbegrensede tillatelser vil særlig være aktuelle for tilvirking av ammunisjon til skytevåpen. (Selvlading reknes ikke som tilvirking).

VI. Innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Oversikt.

Bestemmelser om innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon er gitt i lovens §§ 23—26. Om ervervsmessig utførsel har Handelsdepartementet gitt nærmere bestemmelser den 26. januar 1963. Om innførsel og om ikke-ervervsmessig utførsel er slike bestemmelser gitt i del V av Justisdepartementets forskrifter av 25. januar 1963.

I samsvar med våpenlovkomiteens forutsetning har Justisdepartementet overlatt det til politimestrene å gi tillatelser til innførsel (punkt 1) og til ikke-ervervsmessig utførsel (punkt 13) av skytevåpen m. v.

Tillatelse til utførsel kreves ikke for skytevåpen m. v. som omfattes av lovens § 5. Til innførsel derimot kreves det tillatelse også for skytevåpen m. v. som faller inn under lovens § 5, dog ikke for luft- og fjærggeværer, luft- og fjærpistoler og ammunisjon til disse våpen (punkt 1, annet ledd).

Unntak fra kravet om tillatelse til inn- og utførsel av skytevåpen m. v. er gjort i særbestemmelser om midlertidig utførsel og innførsel (avsnitt C, punktene 20—23) og i særskilte bestemmelser om fangstekspedisjoner (avsnitt C, punktene 24—25).

Det kreves heller ikke tillatelse til å sende skytevåpen m. v. fra Norge til Svalbard eller omvendt (kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 19).

Bestemmelser om gebyr for innførsel og utførsel av skytevåpen m. v. er gitt i kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 17.

Innførsel.

Til forskriftenes punkt 6.

Underretning om tillatelse til innførsel av sprengstoff skal gis til Statens sprengstoffinnspeksjon, som etter § 6 i ildsfarlighetsloven skal ha legitimasjon fra importøren for stoffets sammensetning.

Til forskriftenes punkt 9.

For generell tillatelse til innførsel av skytevåpen m. v. betales et gebyr på en prosent av det beløp tillatelsen omfatter, jfr. punkt 17 B i kgl. resolusjon av 25. januar 1963.

Til forskriftenes punkt 12.

Med bestemmelsen om at endelig salg ved auksjon ikke kan finne sted før kjøperen har fått ervervstillatelse, menes at utlevering til kjøperen først kan finne sted etter at han har fått ervervs-tillatelse og at kjøpeavtalen bortfaller dersom han ikke får slik tillatelse.

Ikke-ervervsmessig utførsel.

I punkt 13, annet ledd i forskriftene er det definert hva som er ikke-ervervsmessig utførsel og som politimesteren skal gi tillatelse til. Slik utførsel omfatter fortrinnsvis to typer av tilfelle. For det første de hvor en ikke-næringsdrivende overdrar skytevåpen e. l. til en person i utlandet. For det annet de tilfelle hvor noen ved utreise fra Norge bringer med seg skytevåpen e. l. I en del av de sistnevnte tilfelle kreves det ikke noen utførselstillatelse etter særbestemmelsene i punktene 20—21.

Særbestemmelser.

Til forskriftenes punkter 20—21.

Gjeninnføres ikke skytevåpen (våpendel) som er midlertidig utført etter disse bestemmelser innen den fastsatte frist på ett år, kan seinere innførsel bare skje etter vanlig innførselstillatelse gitt av politimesteren.

Til forskriftenes punkter 22—23.

Dersom en som har innført skytevåpen (våpendel) etter særbestemmelsene i disse punkter ikke har bragt våpenet (våpendelen) ut igjen av riket innen den fastsatte frist på 3 måneder, må han på vanlig måte søke tillatelse til fortsatt å inneha våpenet (våpendelen) etter lovens § 8. Seinere utførsel kan bare skje etter vanlig utførselstillatelse gitt av politimesteren.

Til forskriftenes punkter 24—25.

Medfører en fangstekspedisjon ved tilbakekomst til riket skytevåpen (våpendeler) som er ervervet i utlandet, må det søkes vanlig innførselstillatelse for disse. Det samme gjelder i den utstrekning det medbringes et større kvantum ammunisjon enn det som ble tatt med ved utreisen.

VII. Forskjellige bestemmelser.

Til lovens § 29.

Bestemmelsene i denne paragraf omfatter etter fjerde ledd også de skytevåpen m. v. som faller inn under lovens § 5. Videre er det i medhold av bestemmelsen i siste ledd besluttet at hogg- og stikkvåpen og liknende med en klingelengde på mer enn 25 cm ikke må overdras eller overlates til barn under 16 år (kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 14).

Paragrafen har særlig betydning for våpen m. v. som nevnt i § 5 og for hogg- og stikkvåpen m. v. som nevnt ovenfor. For de skytevåpen m. v. som ellers bare kan erverves og innehas med tillatelse av politimesteren (lovens §§ 7 og 8), får paragrafen liten praktisk betydning. Den får likevel betydning for slike våpen når de med politimesterens tillatelse er arvet av barn (lovens § 7, fjerde ledd).

Tredje ledd gir politiet hjemmel til å ta våpen m. v. i forvaring. Det dreier seg her om et politimessig tiltak og ikke om strafferettslig inndraging. Tilintetgjøring må bare finne sted hvor gjenstandene ikke er salgbare.

VIII. Straff, inndragning m. v.

Til lovens § 34.

Inndraging i medhold av denne paragraf kan bare foretas i straffeprosessuelle former, d. v. s. etter vedtatt forelegg eller endelig dom.

IX. Overgangsbestemmelser.

Oversikt.

Overgangsbestemmelser er i medhold av lovens § 36, annet ledd, gitt i forskriftenes del VII.

Overgangstiden er satt til 1 år og 9 måneder for dem som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter loven av 1927 og for dem som driver tilvirking for salg av skytevåpen m. v. når den nye lov trer i kraft. De som har skytevåpen når loven av 1961 trer i kraft, må søke om å få våpenkort innen 9 måneder. Den samme frist er satt for å søke tillatelse til å tilvirke skytevåpen e. l. til eget bruk.

*Bevillinger og tillatelser.***Til forskriftenes punkt 1.**

Hensikten med å kreve at alle forhandlere som har bevilling etter loven av 1927 skal søke ny bevilling innen 1 år og 9 måneder, er at de i løpet av overgangsperioden skal skaffe seg de særlige faglige kvalifikasjoner som kreves i medhold av den nye lov og at de sørger for å fylle de krav til innretning av forretnings- og lagerlokaler som politiet finner å måtte stille. Dersom søkere som tidligere har hatt bevilling fyller disse krav, vil deres søknad bli innvilget uten at det foretas noen inngående undersøkelse av deres personlige kvalifikasjoner (edruelighet, pålitelighet m. v.). De nye bevillinger vil bli gitt gratis.

Til forskriftenes punkt 2.

Kravet om at de som tilvirket skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg forut for den nye lovs ikrafttreden, skal søke bevilling innen 1 år og 9 måneder, gjelder bl. a. for Kongsberg våpenfabrikk, Raufoss ammunisjonsfabrikk, Norma projektilfabrikk og andre som produserer skytevåpen (våpendeler) eller ammunisjon til skytevåpen. Bestemmelsen gjelder derimot ikke for bedrifter som tilvirker sprengstoff og som derfor må ha tillatelse av Kommunaldepartementet etter bestemmelsene i ildsfarlighetsloven av 1871 (forskriftenes del IV, punkt 1).

Til forskriftenes punkt 3.

Som det framgår av forskriftenes del IV, punkt 26, gis det vanligvis bare tillatelse til tilvirking til eget bruk av et bestemt kvantum av bestemt art. Tillatelser som gjelder et ubestemt kvantum og er tidsbegrenset, gis bare i særlige tilfelle. Se merknadene til forskriftenes del IV, punkt 26.

Til forskriftenes punkt 4.

Generelle sprengstofftillatelser har vanligvis vært gitt for et tidsrom av 2 år. Unntaksvis har det vært gitt slike tillatelser med lengere gyldighetstid. I enkelte tilfelle vil bestemmelsen om at gyldigheten utløper seinest 1 år og 9 måneder etter den nye lovs ikrafttreden, ha praktisk betydning.

Registrering m. v. av kontrollpliktige skytevåpen.

Om meningen med overgangsbestemmelsene om registrering av kontrollpliktige skytevåpen heter det i Ot. prp. nr. 66 (1959—60) om lov om skytevåpen og ammunisjon m. v.: «Departementet er enig i det som er anført av våpenlovutvalget om gjennomføringen av den nye lovs bestemmelser. Hovedmålet må være å få brakt under kontroll det antakelig betydelige antall skytevåpen som siden krigen befinner seg på private hender uten å være ervervet på lovlig måte. For å nå dette mål antas det å være hensiktsmessig med et omfattende «amnesti» for vanlige våpen som er ervervet i strid med gjeldende bestemmelser. Hovedregelen bør for slike våpen være at de kan registreres uten at man krever ervervs måte eller behov legitimert. Unntak bør bare gjøres hvor det er åpenbart at våpenet er ervervet ved en forbrytelse e. l., eller hvor vilkårene for å inndra våpenkort er tilstede. For rene militære våpen, i første rekke automatvåpen, bør det derimot stilles strenge krav. Det gis ikke kjøpetillatelse til slike våpen, og de må derfor være ervervet i strid med gjeldende bestemmelser. Det er heller ikke noe behov for slike våpen utenfor Forsvaret.»

En viser ellers til at Riksadvokaten etter henvendelse fra Justisdepartementet 30. oktober 1962 har uttalt: «Jeg har ikke noe å bemerke til at politiet i forbindelse med en frivillig registrering av skytevåpen unnlater å kreve ervervs måten legitimert, såfremt det ikke må antas at våpenet er brukt til forevelse av noen straffbar handling, jfr. rundskriv fra Riksadvokaten av 20. mars 1931.

Jeg har heller ikke noe å bemerke til at det unnlates påtale i de tilfelle det i forbindelse med registreringen av skytevåpen kommer opp at våpen er omsatt i strid med lov av 21. juni 1927. I disse tilfelle må det for øvrig antas at adgangen til å påtale forholdet oftest vil være bortfalt ved foreldelse.»

Endelig viser en til at Forsvarsdepartementet i brev av 31. oktober 1962 har samtykket i at de som frivillig søker å få registrert skytevåpen som rettmessig tilhører Forsvaret, skal få beholde disse våpen uten å betale noe for det medmindre det dreier seg om våpen som utelukkende er beregnet på bruk i Forsvaret (d. v. s. er «av absolutt militær karakter», jfr. punkt 8) eller om «våpen som er meldt stjålet til politiet og tatt inn i politiets publikasjoner om stjålet materiell.»

Til forskriftenes punkt 5.

Bestemmelsen om at de som har skytevåpen når den nye lov trer i kraft i løpet av 9 måneder må søke om våpenkort, gjelder også alle dem som tidligere har fått tillatelse av Den sivile våpenkontroll til å kjøpe våpenet. Til dem som har fått kjøpetillatelse, kan det imidlertid utstedes våpenkort uten at det foretas noen nærmere undersøkelse av søkerens personlige egenskaper (edruelighet, pålitelighet m. v.). Unntak gjelder for de tilfelle hvor det foreligger opplysninger som kan tyde på at det ville vært adgang til å tilbakekalle et allerede utstedt våpenkort (lovens § 10). Våpenkort utstedes heller ikke hvor søkeren ikke fyller kravene til alder (21 år for revolver og pistol og ellers 16 år).

Til forskriftenes punkt 6.

Gjelder søknaden gevær eller rifle, er det heller ikke nødvendig med noen undersøkelse av om søkeren har noe behov for å ha våpenet. Det gjelder uten hensyn til om han har fått kjøpetillatelse etter loven av 1927 eller ikke. Det foretas heller ikke noen undersøkelse av søkerens personlige egenskaper (pålitelighet m. v.) med mindre særlige grunner tilsier at det blir gjort.

Gjelder søknaden revolver eller pistol, foretas det undersøkelser som ved søknad om tillatelse til erverv av slike våpen (med den modifikasjon som følger av merknadene til punkt 5). Med norsk krigstjeneste menes i annet ledd ikke bare deltakelse i de væpnete styrker i Norge i april—juni 1940 og seinere utenfor landet, men også deltakelse i heimefrontens organisasjoner (mil. org. m. fl.).

Til forskriftenes punkt 8.

Av absolutt militær karakter er alle typer maskingeværer, maskinpistoler, mitraljøser, kanoner m. v. og av geværer — for tiden — alle typer 7,62 mm US-karabin og US-rifle (Garand-gevær) d. v. s. de våpen som er nevnt i merknadene til punkt 3 i forskriftenes del I.

7,92 mm Mausergeværer og -karabiner er solgt til private. I så fall er de merket med løvemerke. De Mausergeværer eller -karabiner som er på private hender uten å være løvemerket, tilhører Forsvaret. Om søkeren skal få beholde et slikt våpen vil bero på om tyveri av våpenet er meldt til politiet før søknaden er mottatt.

Deltakere i krigstjeneste i tiden 1940—45 kan med Forsvarsdepartementets samtykke gis tillatelse til å beholde skytevåpen av absolutt militær karakter som de har ervervet i forbindelse med tjenestgjøring, etter at våpenet er gjort varig ubrukbart.

Til forskriftenes punkt 9.

Den som har fått avslått en søknad om å få beholde et skytevåpen som han eier og deretter leverer dette inn til politiet, har ikke foretatt seg noe som gir adgang til å inndra våpenet til fordel for statskassen. Innleveringen kan heller ikke betraktes slik at vedkommende frivillig gir avkall på våpenet eller den verdi det representerer som ved innlevering etter punkt 11, første ledd). Han må derfor enten selv kunne overdra det til en som har fått ervervstillatelse eller det må selges for hans rekning.

I de tilfelle hvor våpenet tilhører en annen enn den som har søkt tillatelse til å få inneha det, må våpenet utleveres til den rette eier. Får han ikke tillatelse til å inneha det, må det selges for hans rekning, jfr. annet ledd. Eventuell tvist om eiendomsretten blir i mangel av minnelig ordning å løse ved domstolene.

Til forskriftenes punkt 10.

Om ubrukbargjøring av skytevåpen vises til merknadene til lovens § 1.

Til forskriftenes punkt 11.

Ved innlevering etter denne bestemmelse gir vedkommende avkall på eiendomsretten til våpenet og på den økonomiske verdi det måtte representere. Politiet bør legge forholdene til rette for anonym innlevering f. eks. ved å sette ut kasser e. l. på politikkammerets område, ved avertering med rettleiing om hvorledes og hvor våpenet kan innleveres/innsendes m. v. Politiet bør se det som en oppgave at flest mulig våpen blir levert og ikke at flest mulig gamle lovbrudd blir oppklart.

Til forskriftenes punkt 13.

Bestemmelsene i punkt 13, første ledd, tar sikte på de tilfelle hvor den som har innlevert et våpen etter punkt 11 ikke er eier av dette.

Justisdepartementet vil sende Hærens våpentekniske korps oppgave over hvilke typer av pistoler det er interessert i til bruk som tjenestevåpen i politiet. Politiet må derfor innsende alle skytevåpen til Hærens våpentekniske korps.

X. Eldre bestemmelser (lovens § 36).

Bestemmelser gitt i medhold av lover som oppheves.

De 4 lover som oppheves fra det tidspunkt våpenloven av 1961 trer i kraft er nevnt foran og i vedlegg 1 (§ 36).

Samtidig trer de bestemmelser som er gitt i medhold av disse lover ut av kraft. Det gjelder:

1. Kgl. res. av 24. februar 1928 (endret ved kgl. res. av 15. november 1946),
2. regler for innførsel, utførsel og salg av våpen og ammunisjon samt deler derav gitt av Forsvarsdepartementet 3. mars 1928 med endringer,
3. kgl. res. av 8. februar 1929 (om hagl),
4. kgl. res. av 8. februar 1929 (om inn- og utførsel m. m. til Svalbard),
5. kgl. res. av 11. september 1936 (om luftfartøyer og flydeler),
6. kgl. res. av 15. november 1946 (se nr. 1),
7. kgl. res. av 16. mai 1952 (om våpen og ammunisjon til teknisk bruk, redningsutstyr m. m.),
8. Justisdepartementets rundskriv av 28. oktober 1930 (kjøp av våpen og ammunisjon),
9. Justisdepartementets rundskriv av 14. januar 1935 (ammunisjon til jakt m. m.),
10. Justisdepartementets rundskriv av 19. oktober 1935 (om salongrifler),
11. Justisdepartementets rundskriv av 8. november 1935 (politianbefalinger for kjøp av våpen),
12. Justisdepartementets rundskriv av 30. mai 1940 (forhandling og transport av sprengstoff),
13. Justisdepartementets rundskriv av 9. august 1948 (ammunisjon for salongrifler),
14. Justisdepartementets rundskriv av 11. august 1948 (om føring av sprengstoffprotokoll),
15. Justisdepartementets rundskriv av 22. oktober 1948 (registrering av våpen til Heimevernet),
16. Den sivile våpenkontrolls rundskriv av 14. mai 1949 (ammunisjon til Det frivillige skyttervesen),

17. Justisdepartementets rundskriv av 11. desember 1950 (kjøp og salg av kontrollpliktige våpen),
18. Justisdepartementets rundskriv av 15. desember 1950 (ammunisjon til personell i Heimevernet),
19. Justisdepartementets rundskriv av 22. januar 1951 (luftgeværer og ammunisjon til disse),
20. rundskriv fra Justisdepartementet av 27. januar 1951 (militære myndigheters salg av visse geværtyper til personell i Heimevernet og medlemmer av skytterlag),
21. rundskriv fra Justisdepartementet av 23. oktober 1951 (militære myndigheters salg av Krag Jørgensen geværer til HV-personell),
22. Justisdepartementets rundskriv av 15. desember 1951 (generelle sprengstofftillatelser),
23. Justisdepartementets rundskriv av 21. juni 1952 (salongrifler til slakting),
24. Justisdepartementets rundskriv av 22. desember 1952 (omgjøring av salonggeværer),
25. Justisdepartementets rundskriv av 24. desember 1952 (kjøp av salongrifler),
26. Justisdepartementets rundskriv av 14. desember 1953 (eksentriske geværpiper kal. 5,5 til Krag Jørgensen rifler),
27. Justisdepartementets rundskriv av 22. januar 1954 (sprengstoffattester),
28. Justisdepartementets rundskriv av 10. mars 1955 (emballasje for sprengstoff m. m.),
29. Justisdepartementets meddelelse av 30. juni 1955 (slaktepistoler kal. 22),
30. Justisdepartementets rundskriv av 23. november 1959 (slaktepistoler kal. 22).

Bestemmelser som fortsetter å gjelde.

Bestemmelser gitt i medholdt av ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871 fortsetter å gjelde, f. eks. kgl. res. av 3. desember 1926 (om oppbevaring av sprengstoff) og kgl. res. av 27. august 1925 som seinere er endret ved kgl. res. av 17. juni 1955 og kgl. res. av 14. oktober 1960 (om transport av sprengstoff).

Av andre bestemmelser som fortsetter å gjelde er:

1. Justisdepartementets rundskriv av 7. januar 1931 (skytebaner for salongrifler) og
2. Justisdepartementets rundskriv av 24. april 1947 (fyrverkeri — salutt).

Lov om skytevåpen og ammunisjon m. v. av 9. juni 1961.**Kapittel I. Innledende bestemmelser.****§ 1**

Med skytevåpen forstås i denne lov:

- a) våpen som med ladning av krutt eller annet drivmiddel, eller ved en mekanisk innretning kan skyte ut kuler, hagl eller andre projektiler,
- b) våpen eller apparater for utskyting eller utsending av sprengladninger, gass, signallys, raketter e. l. (herunder flammekastere). Et våpen ansees dog ikke som skytevåpen hvis det er gjort varig ubrukbart. Det samme gjelder hvis våpenet på grunn av alder eller konstruksjon ikke kan brukes som skytevåpen.

§ 2

Med deler av skytevåpen (våpendeler) forstås i denne lov låskasser og piper. Innstikningspiper ansees dog bare som deler for så vidt de kan brukes i skytevåpen som er nevnt i § 5.

§ 3

Med ammunisjon forstås i denne lov:

- a) patroner bestående av projektil, hylse, drivladning og tennmiddel,
- b) projektiler av enhver art bestemt for utskyting eller utsending ved de i § 1 nevnte skytevåpen,
- c) krutt, sprengstoff og tennmidler av enhver art (herunder fyrverkerisaker),
- d) håndgranater, bomber, raketter, miner o. l.,
- e) lys-, brann-, gift- og tåregassbokser og lys-, røk- og brannsatser,
- f) gift- og tåregasser til bruk i de i § 1 nevnte skytevåpen eller i ammunisjon som nevnt i denne paragrafs bokstaver a, b, d og e.

§ 4

Denne lov gjelder ikke for skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som er bestemt for eller tilhører Forsvaret eller politiet.

§ 5

For så vidt ikke annet er bestemt i eller i medhold av denne lov, gjelder loven ikke for:

- a) haggeværer med bare glattborede løp,
- b) luft- og fjærggeværer og luft- og fjærpistoler,
- c) apparater for slakting, signalpistoler og andre innretninger for signalgiving, rednings- og harpungegeværer når de av vedkommende departement finnes utelukkende egnet for det oppgitte formål,
- d) deler av de våpen som er nevnt i denne paragraf, dog ikke innstikningspiper som kan brukes i disse skytevåpen,
- e) ammunisjon som utelukkende kan nyttes i de skytevåpen som er nevnt i denne paragraf.

§ 6

Kongen kan helt eller delvis gjøre unntak fra loven eller enkelte av dens regler for andre arter av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon enn de som er nevnt i § 5.

Kapittel II. Erverv m. v. av skytevåpen og våpendeler.

§ 7

Den som vil kjøpe eller på annen måte erverve skytevåpen eller våpendeler, må ha tillatelse fra politimesteren.

Tillatelse gis av politimesteren på søkerens bosted eller — hvis søkeren ikke har bopel i riket — av politimesteren på oppholdsstedet.

Tillatelse kan bare gis edruelige og pålitelige personer som har behov eller annen rimelig grunn for å ha skytevåpen, og som ikke av særlige grunner kan ansees som uskikket til det.

Tillatelse kan ikke gis til personer under 16 år. For bestemte arter skytevåpen og våpendeler kan Kongen fastsette høyere aldersgrense, likevel ikke over 21 år. Erverves skytevåpen eller våpendeler ved arv, kan vedkommende politimester dispensere fra aldersgrensebestemmelsene på de vilkår han finner nødvendig i hvert enkelt tilfelle.

Søknad fra umyndig må være tiltrådt av verje.

Kongen kan gi forskrifter om skytterorganisasjoners og andre juridiske personers erverv av skytevåpen og våpendeler.

§ 8

Enhver som vil eie eller inneha skytevåpen, skal ha tillatelse fra politimesteren (våpenkort). Bestemmelsene i § 7 annet — sjette ledd gjelder tilsvarende. For tillatelsen kan det settes som vilkår at adgangen etter § 11 til å overlate våpenet til andre ikke skal gjelde.

§ 9

Våpenkortet skal på forlangende av politiet vises fram for kontroll. Kan kortet under kontroll ikke straks vises fram, kan politiet gi pålegg om at kortet forevises innen en bestemt frist. Finner politiet at det er behov for det, kan politiet ta våpenet i forvaring inntil våpenkortet er forevist.

Gjelder våpenkortet for revolver eller pistol, skal vedkommende alltid ha kortet med seg når han bærer eller fører med seg våpenet. Har han ikke kortet på seg under kontroll, skal politiet ta våpenet i forvaring inntil kortet er forevist, med mindre politiet finner det ubetenkelig å la ham få ha våpenet hos seg.

§ 10

Politimesteren kan tilbakekalle våpenkort hvis innehaveren misbruker berusende eller bedøvende middel eller hvis hans sinnstilstand eller forhold for øvrig gir grunn til å frykte for at skytevåpenet kan bli misbrukt. Tilbakekalling av våpenkort kan videre finne sted hvis innehaveren har gjort seg skyldig i uforsiktig oppbevaring eller behandling av skytevåpen.

Er våpenkort gitt av hensyn til særlig behov hos innehaveren, og behovet senere er falt bort, kan kortet tilbakekalles.

Blir våpenkort tilbakekalt etter første eller annet ledd, skal kortet og i tilfelle skytevåpenet straks innleveres til politimesteren. Denne kan beslutte at også våpendeler skal innleveres. Tilhører gjenstandene en annen enn innehaveren, skal de utleveres eieren, og ellers avhendes. Har slik avhendelse ikke funnet sted innen 3 måneder fra tilbakekallingen til en som har tillatelse etter § 7, skal politimesteren selge gjenstandene for eierens regning. Hvis salget ikke skjer ved offentlig auksjon, skal gjenstandene så vidt mulig takseres på betryggende måte.

Under de vilkår som er nevnt i første ledd, kan politimesteren beslutte at den som eier eller innehar skytevåpen som nevnt i § 5 eller deler av slike våpen, skal innlevere disse. Med gjenstandene forholdes som bestemt i tredje ledd.

Blir våpenkort tilbakekalt etter første ledd eller skytevåpen eller våpendeler besluttet innlevert etter fjerde ledd, kan politimesteren nedlegge forbud mot at vedkommende framtidig eier eller innehar skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i § 5.

§ 11

Hvis det ikke er satt vilkår som nevnt i § 8 tredje punktum, kan den som har våpenkort, overlate våpenet til en annen person i inntil 4 uker. Revolver eller pistol kan dog aldri overlates til andre med mindre Kongen har bestemt noe annet.

Mottakeren må fylle vilkårene om minstealder etter § 7 fjerde ledd. Er han umyndig må verjen samtykke. Våpenet må ikke overlates til noen som har fått sitt våpenkort tilbakekalt i medhold av § 10 første ledd, eller som i medhold av § 10 femte ledd eller § 15 er blitt forbudt å eie eller inneha våpen som nevnt i § 5, eller som for øvrig må antas å være uskikket til å inneha våpenet.

Den som overlater våpenet, skal gi mottakeren skriftlig bevitnelse med opplysning om til hvilket bruk og for hvilken tid våpenet er overlatt. Denne bevitnelse trer i stedet for våpenkort. Bestemmelsene i § 9 første ledd får tilsvarende anvendelse.

Regler om minstealder og skriftlig bevitnelse gjelder ikke hvis våpenet bare blir brukt i nærvær av og under direkte tilsyn av den som har våpenkortet.

Til den som selv har våpenkort eller som har fått overlatt skytevåpen med hjemmel i denne paragraf, kan våpendeler til vedkommende våpen overlates i inntil 4 uker.

Kongen kan gi særlige regler om transport av skytevåpen og våpendeler. Det samme gjelder for behandling og bruk av skytevåpen og våpendeler som tilvirker, forhandler eller reparatør innehar i forbindelse med sin virksomhet, eller som bedrifter, skytterorganisasjoner og andre juridiske personer har for utlån til sitt personale eller sine medlemmer.

§ 12

På annen måte enn bestemt i § 11 må skytevåpen eller våpendeler ikke overlates til noen som ikke har tillatelse som nevnt i § 7.

Kapittel III. Erverv m. v. av ammunisjon.

§ 13

Den som vil kjøpe eller på annen måte erverve ammunisjon, må ha tillatelse fra politiet. Tillatelse gis av politiet på søkerens bosted eller — hvis søkeren ikke har bopel i riket — av politiet på opp-

holdsstedet. Vedkommende departement kan bestemme at tillatelse for visse slags ammunisjon kan gis av politiet andre steder. Bestemmelsene i § 7 tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse. Kongen kan gi forskrifter om juridiske personers erverv av ammunisjon.

Tillatelsen må omfatte et bestemt kvantum og kan ikke gjøres gjeldende for lengre tid enn 3 måneder.

Kongen kan gi særlige regler om tillatelse til kjøp av ammunisjon som nevnt i § 3 bokstav c og om skytterorganisasjoners formidling av ammunisjonskjøp for sine medlemmer.

§ 14

Til den som har våpenkort eller som har fått overlatt skytevåpen i medhold av § 11, kan ammunisjon til vedkommende våpen overlates i rimelige mengder. Denne bestemmelse gjelder likevel ikke omsetning av ammunisjon i næring, hvis ikke vedkommende næringsdrivende selv har overlatt våpenet i medhold av regler etter § 11, siste ledd.

For øvrig må ammunisjon ikke overlates til noen som ikke har tillatelse som nevnt i § 13.

§ 15

Under vilkår som nevnt i § 10 første ledd kan politimesteren beslutte at ammunisjon, herunder også ammunisjon som nevnt i § 5 bokstav e, skal innleveres. Reglene i § 10 tredje ledd gjelder tilsvarende. Politimesteren kan dessuten nedlegge forbud mot at vedkommende framtidig eier eller innehar skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i § 5.

Kapittel IV. Handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

§ 16

Den som vil drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon må ha bevilling fra vedkommende departement. Søknad om bevilling sendes politimesteren i det distrikt hvor søkeren akter å drive sin virksomhet.

Bevillingen kan begrenses til å gjelde nærmere bestemte arter skytevåpen og ammunisjon og ellers gjøres avhengig av vilkår som fastsettes av vedkommende departement.

Bevillingen skal inneholde opplysning om innehaverens navn og forretningssted, bevillingens omfang og de vilkår som gjelder for utøvelsen.

§ 17

Bevilling kan bare gis til den som har handelsrett som kjøpmann, og som ansees skikket til å drive handel med skytevåpen og ammunisjon. Han må ha forretnings- og lagerlokaler som tilfredsstiller de til enhver tid gjeldende regler om oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon.

Gis bevilling til en juridisk person eller til en forretningsdrivende som på grunn av forretningens størrelse eller andre omstendigheter ikke selv har den direkte daglige ledelse av denne del av virksomheten, kan bevillingen gjøres betinget av at det ved siden av forretningens ansvarlige leder oppgis en person som blir godkjent som daglig leder.

Kongen kan fastsette særlige regler om forretnings- og lagerlokalenes innredning og utstyr samt hvilke faglige kvalifikasjoner en bevillingsinnehaver eller daglig leder må ha.

§ 18

Er bevillingshaver avgått ved døden eller gått konkurs, kan arvingene eller konkursboet utøve bevillingen inntil 1 år fra dødsfallet eller konkursens åpning. Melding om fortsatt utøvelse av bevillingen og om hvem som skal være daglig leder, må innen 1 måned sendes den myndighet som har gitt bevillingen. Det er et vilkår for fortsatt utøvelse av bevillingen at lederen blir godkjent.

§ 19

Bestemmelsen i § 8 om våpenkort gjelder ikke for skytevåpen som bevillingshaver har for sin virksomhet når de beror på hans lager eller i hans forretning.

Reglene om tillatelse etter §§ 7 og 13, jfr. §§ 12 og 14 annet ledd, gjelder ikke for bevillingshavers kjøp av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon for videresalg. Kjøp som her nevnt skal meldes etter nærmere regler som gis av vedkommende departement.

Kapittel V. Tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

§ 20

Den som vil tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg, må ha bevilling av vedkommende departement. Børsemaker med håndverksbrev trenger ikke slik bevilling for tilvirking av skytevåpen eller våpendeler, men plikter før tilvirkningen tar til, å sende melding til vedkommende departement.

Den som i henhold til andre lover har fått tillatelse til å framstille visse arter av sprengstoff, trenger ikke bevilling etter denne lov, men plikter før tilvirkningen tar til, å sende melding til vedkommende departement.

§ 21

Den som vil tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til eget bruk, må ha fylt 18 år og ha tillatelse fra politimesteren i det distrikt hvor han er bosatt.

Bestemmelsene om våpenkort gjelder også for våpen tilvirket i medhold av første ledd.

§ 22

Kongen kan bestemme at skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som er nevnt i § 5, helt eller delvis skal være undergitt bestemmelsene i dette kapittel.

Kapittel VI. Innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

§ 23

Den som vil innføre eller utføre skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må ha tillatelse fra vedkommende departement.

Tillatelsen skal angi varens art og mengde og gjelde for et bestemt tidsrom. Fristen kan etter søknad forlenges.

§ 24

Innførseltillatelse kan bare gis den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon eller som etter § 20 kan tilvirke slike gjenstander for salg.

Gjelder det innførsel bare til eget bruk, kan tillatelse likevel gis den som fyller vilkårene etter § 7 eller § 13.

Bestemmelsene om våpenkort gjelder også for våpen innført i medhold av annet ledd.

§ 25

Kongen kan gi særlige regler for inn- og utførsel når det gjelder skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som:

- a) norsk borger bringer med ved ut- og innreise i forbindelse med midlertidig opphold i utlandet,

- b) norsk fangstekspedisjon bringer til og fra fangstfelter utenfor norsk territorialfarvann,
- c) utenlandsk borger bringer med ved inn- og utreise i forbindelse med midlertidig opphold i landet.

§ 26

Kongen kan bestemme at skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som er nevnt i § 5, helt eller delvis skal være undergitt bestemmelsene i dette kapittel.

Kapittel VII. Forskjellige bestemmelser.

§ 27

Kongen kan treffe bestemmelse om kvalitetskontroll av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som er nevnt i § 5, kan besluttet underlagt kontrollen.

Skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som ikke blir godkjent ved kontrollen, kan kontrollmyndigheten om nødvendig gjøre varig ubrukbare eller tilintetgjøre.

§ 28

Kongen kan fastsette regler for kontroll med og godkjenning av skytebaner, herunder hvorledes en skytebane skal anlegges og utstyres.

Hvis en skytebane ikke tilfredsstiller de krav som er fastsatt med hjemmel i første ledd, kan politimesteren forby bruken av den.

§ 29

Ingen må overdra eller overlate skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til barn under 16 år. Med samtykke fra barnets foreldre eller den som har omsorgen for det, kan gjenstander som nevnt likevel overlates barnet til kortvarig bruk forutsatt at barnet står under forsvarlig tilsyn mens det innehar eller bruker gjenstandene.

Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at barn under 16 år i stilling som læregutt, visergutt eller liknende gis befatning med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, når de etter omstendighetene rimelige forsiktighetsregler blir iaktatt.

Innehar barn under 16 år skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon uten å være under nødvendig tilsyn, kan politiet ta gjenstandene i forvaring. Gjenstandene utleveres etter anmodning av eieren

eller — hvis dette er barnet selv — av dets foreldre eller den som har omsorgen for det. Er gjenstandene ikke forlangt utlevert innen 1 år, kan politiet bestemme at de skal selges for eierens regning eller tilintetgjøres.

Bestemmelsen i denne paragraf gjelder også skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som er nevnt i § 5.

Kongen kan beslutte at bestemmelsene i denne paragraf skal gjelde for våpen eller liknende som ikke faller inn under § 1.

§ 30

Vedtak som etter denne lov er truffet av politimesteren, kan påklages til vedkommende departement.

Er vedtaket truffet av lensmannen, kan det påklages til politimesteren, hvis avgjørelse kan påklages videre til departementet.

Fristen for klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet fram til vedkommende.

§ 31

Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring og utfylling av reglene i denne lov.

Kongen kan fastsette gebyr for bevillinger til handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon. Det samme gjelder for inn- og utførselstillatelser og kvalitetskontroll.

Kongen kan gi bestemmelser om at eier eller innehaver skal betale utgiftene med å få skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon tilintetgjort eller gjort ubrukbare.

§ 32

Med de endringer Kongen bestemmer av hensyn til de stedlige forhold, gjelder denne lov også for Svalbard.

For forsendelser av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon mellom Norge og Svalbard kan Kongen fastsette særlige regler uavhengig av bestemmelsene i denne lovs kapittel VI.

Kapittel VIII. Straff, inndragning m. v.

§ 33

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne lov eller regler, som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, medmindre forholdet rammes av strengere straffebud.

På samme måte straffes:

- a) foreldre og andre som har omsorg for barn under 16 år, hvis de lar barnet ha eller bruke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon — herunder også slike som er nevnt i § 5 — uten forsvarlig tilsyn,
- b) den som viser uforsiktighet eller forsømmelse med å sette i verk eller utføre tilsyn som nevnt i § 29 første ledd.

§ 34

Skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som er ervervet, tilvirket, innført eller utført eller innehas i strid med denne lov eller regler som er gitt i medhold av loven, kan inndras til fordel for statskassen uansett hvem som er eier. Inndragning etter denne paragraf er ikke straff.

§ 35

Bevilling gitt i medhold av lovens kapittel IV eller V kan kalles tilbake av den myndighet som har gitt den, hvis innehaveren ikke lenger fyller vilkårene for å få bevilling, eller hvis han overtrer de regler som gjelder for utøvelsen av bevillingen.

Kapittel IX. Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.

§ 36

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid oppheves:

1. lov av 19. juni 1891 angaaende Straf for ulovlig Indførsel af Skydevaaben og Ammunition til visse Dele af Afrika m. v.,
2. lov av 11. juni 1898 imot Anvendelse af lange Projektiler i langtrækkende Rifler,
3. lov av 26. april 1912 om forbud mot at overlate skytevaaben og ammunition til barn under 15 aar,
4. lov av 28. juni 1927 om innførsel, utførsel, fremstilling og salg av vaaben og ammunisjon samt deler derav.

Kongen kan gi regler om:

1. i hvilken utstrekning og innen hvilken frist de som ved lovens ikrafttreden innehar autorisasjoner eller tillatelser gitt i medhold av lov av 28. juni 1927, må søke ny bevilling eller tillatelse i henhold til denne lov,

2. på hvilken måte og innen hvilken frist de som ved lovens ikraft-treden eier eller innehar skytevåpen, skal gi melding om dette og i tilfelle søke om tillatelse etter § 8, og om de nærmere vil-kår for å gi tillatelse i disse tilfelle samt om hva som skal gjøres med våpenet dersom søknad om slik tillatelse ikke blir sendt eller blir avslått.

Kongelig resolusjon av 25. januar 1963.**I.**

Lov av 9. juni 1961 om skytevåpen og ammunisjon m. v. trer i kraft 1. april 1963.

II.

Fra samme tid bestemmes i medhold av nevnte lov:

1. Tillatelse til å erverve eller innføre revolver eller pistol eller deler av eller ammunisjon til slike våpen gis ikke til personer under 21 år (lovens § 7, fjerde ledd, § 13, første ledd og § 24, annet ledd).
2. Justisdepartementet gis fullmakt til å bestemme at andre arter særlig farlige skytevåpen og deler av og ammunisjon til slike våpen ikke skal kunne erverves eller innføres av personer under 18 år (lovens § 7, fjerde ledd, § 13, første ledd og § 24, annet ledd).
3. Justisdepartementet bemyndiges til å gi bestemmelser om:
 - a) Skytterorganisasjoners erverv av skytevåpen og våpendeler og formidling av kjøp av ammunisjon for sine medlemmer (lovens § 7, siste ledd og § 13, siste ledd).
 - b) Andre juridiske personers erverv av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (lovens § 7, siste ledd og § 13, første ledd).
 - c) Transport av skytevåpen og våpendeler (lovens § 11, siste ledds første punktum).
 - d) Behandling og bruk av skytevåpen og våpendeler som tilvirker, forhandler eller reparatør innehar i forbindelse med sin virksomhet, eller som bedrifter, skytterorganisasjoner og andre juridiske personer har for utlån til sitt personale eller sine medlemmer (lovens § 11, siste ledds siste punktum).
4. Personer som har fylt 16 år kan uhindret av bestemmelsene i våpenloven av 9. juni 1961 erverve fyrverkerisaker uten å innhente politiets tillatelse, medmindre politimesteren har bestemt at vedkommende art fyrverkeri i hans distrikt — eller deler av dette — bare skal kunne erverves med slik tillatelse (lovens §§ 6 og 13, siste ledd).

Justisdepartementet gis fullmakt til ellers helt eller delvis å gjøre unntak fra loven eller enkelte av dens bestemmelser for andre arter skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon enn de som er nevnt i lovens § 5 (lovens § 6). Handelsdepartementet gis likevel slik fullmakt for så vidt angår ervervsmessig utførsel.

5. Justisdepartementet bemyndiges til ellers å gi særlige bestemmelser om kjøp av sprengstoff og annen ammunisjon som nevnt i lovens § 3, bokstav c (lovens § 13, siste ledd).
6. Justisdepartementet gis myndighet til å bestemme:
 - a) Hvilke faglige kvalifikasjoner som kreves for å få drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon eller for å være daglig leder av slik virksomhet (lovens § 17, siste ledd).
 - b) Hvilke krav som skal stilles til innredning og utstyr i forretnings- og lagerlokaler hos dem som vil drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon (lovens § 17, siste ledd).
7. Justisdepartementet gis fullmakt til å bestemme at skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens § 5 helt eller delvis skal være undergitt bestemmelsene i lovens kapittel V (lovens § 22).
8. Handelsdepartementet avgjør søknader om tillatelse til ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon. Søknader om tillatelse til innførsel eller ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon avgjøres av Justisdepartementet eller den det bemyndiger. (Lovens § 23.)
9. Justisdepartementet bemyndiges til å gi særlige bestemmelser om inn- og utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens § 25.
10. Handelsdepartementet gis fullmakt til å bestemme at ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens § 5 helt eller delvis skal være undergitt bestemmelsene i lovens kapittel VI (lovens § 26).
11. Justisdepartementet gis fullmakt til å bestemme at innførsel eller ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens § 5 helt eller delvis skal være undergitt bestemmelsene i lovens kapittel VI (lovens § 26).
12. Justisdepartementet bemyndiges til å gi bestemmelser om kvalitetskontroll av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon og til å bestemme at skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som nevnt i lovens § 5 også skal være underlagt slik kontroll (lovens § 28).

13. Justisdepartementet gis fullmakt til å fastsette regler for kontroll med og godkjenning av skytebaner som ikke eies av Forsvaret eller utelukkende skal disponeres av dette og om hvorledes slike skytebane skal anlegges og utstyres (lovens § 28).
14. Hogg- eller stikkvåpen, kniver o. l. som har en klingelengde på mer enn 25 cm, må ikke overdras eller overlates til barn under 16 år (lovens § 29, siste ledd).
15. Justisdepartementet gis fullmakt til å bestemme at andre våpen e. l. som ikke faller inn under lovens § 1, ikke skal kunne overdras eller overlates til barn under 16 år (lovens § 29, siste ledd).
16. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene om ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon, og Justisdepartementet gis fullmakt til ellers å gi nærmere forskrifter til gjennomføring og utfylling av reglene i våpenloven av 9. juni 1961 (lovens § 31, første ledd):
17. I gebyr til statskassen betales (lovens § 31, annet ledd):
 - a) Kr. 100 for bevilling etter lovens § 16, til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon.
 - b) 1 prosent av verdien — dog minst kr. 5 og maksimum kr. 500 — for tillatelse etter lovens § 23 til ervervsmessig inn- eller utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon.
 - c) Kr. 10 pr. skytevåpen for tillatelse etter lovens § 23, jfr. § 24, annet ledd, til ikke-ervervsmessig inn- eller utførsel.

Gebyret etter punktene a, b og c i første ledd kan i særlige tilfelle nedsettes eller frafalles. Nærmere bestemmelser om dette kan gis av Handelsdepartementet for så vidt angår ervervsmessig utførsel og ellers av Justisdepartementet.
18. Justisdepartementet gis fullmakt til å gi bestemmelser om at eier eller innehaver skal betale utgiftene med å få skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon tilintetgjort eller gjort ubrukbare (lovens § 31, tredje ledd).
19. Skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon kan sendes fra Norge til Svalbard eller omvendt uten tillatelse som nevnt i lovens § 23 (lovens § 32, annet ledd).
20. Justisdepartementet gis fullmakt til å gi overgangsbestemmelser som nevnt i lovens § 36, tredje ledd.

III.

Fra 1. april 1963 trer de bestemmelser som er gitt i medhold av de lover som da oppheves ut av kraft (lovens § 36, annet ledd).

Justisdepartementets forskrifter om skytevåpen, våpendeler, og ammunisjon av 25. januar 1963.

DEL I

Om erverv m. v. av skytevåpen og våpendeler (lovens kapittel II).

A. Vilkår for å få tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler).

1. Fysisk person kan gis tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) når han fyller de krav til edruelighet, pålitelighet, alder og behov — eller annen rimelig grunn — for å ha skytevåpen som er fastsatt i våpenloven av 9. juni 1961 (§ 7, tredje og fjerde ledd), kgl. resolusjon av 25. januar 1963 (II, punkt 1) og disse forskrifter.

Dispenserer en politimester fra aldersgrensebestemmelsene i et tilfelle hvor skytevåpen (våpendel) er ervervet ved arv (lovens § 7, fjerde ledds tredje setning), bør det vanligvis settes som vilkår at verje eller slektning tar hånd om våpenet og oppbevarer det som om det var hans eget til arvingen når aldersgrensen. Er ingen verje eller slektning — som fyller vilkårene for selv å få våpenkort — villig til dette, må våpenet deponeres hos politiet. Unnlater arvingen å hente våpen (våpendel) som er deponert hos politiet etter at han har nådd aldersgrensen og fått skriftlig anmodning fra politiet om dette, kan politiet selge våpenet (delen) for eierens rekning.

Dispenserer politimesteren ikke fra aldersgrensen, kan arvingen (boet) innen 3 måneder overdra våpenet (delen) til en som får ervervstillatelse. Er dette ikke gjort, selger politiet våpenet (delen) for arvingens rekning etter de samme bestemmelser som gjelder for innleverte våpen (lovens § 10, tredje ledd).

Ingen gis tillatelse til å erverve og inneha mer enn ett skytevåpen av en bestemt type uten å godtgjøre et særlig behov for å ha flere slike våpen.

2. Juridisk person kan gis tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) etter bestemmelsene i dette punkt i forskriftene.

Skytterlag og andre skytterorganisasjoner kan gis tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) til bruk av medlemmer ved instruksjons-, øvelses- og konkurranseskyting.

Vaktselskaper, banker og andre bedrifter og institusjoner kan gis tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) til bruk av ansatte som på grunn av sitt arbeid har et påtrengende behov for slike våpen. Det gis ikke tillatelse til å inneha våpen som er farligere enn behovet for beskyttelse tilsier.

Søknad fra juridisk person innvilges bare hvor den som skal være ansvarlig for utlevering, bruk og oppbevaring av våpnene (våpendelene) fyller lovens krav til edruelighet, pålitelighet og alder.

3. Det gis ikke tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) som er bereknet på utelukkende å brukes i Forsvaret.
4. Tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) til jakt gis vanligvis uten at søkeren behøver å godtgjøre behovet. Det er en forutsetning for slik tillatelse at våpenet lovlig kan brukes på den i søknaden oppgitte form for jakt.

Salonggevær bør bare tillates ervervet til jakt på småvilt.

5. Til *slakting* bør det vanligvis bare gis tillatelse til erverv av skytevåpen som er særlig konstruert for dette bruk.

Salonggevær tillates ikke ervervet til slakting av andre dyr enn reinkalver.

6. Tillatelse til erverv av skytevåpen til *utrydding av skadedyr* bør bare gis hvor disse ikke kan utryddes mer effektivt og mindre risikabelt på annen måte.

Det bør vanligvis ikke gis tillatelse til erverv av skytevåpen til utrydding av skadedyr i strøk hvor faren for skyteulykker vil være stor. Ervervstillatelse gis i slike tilfelle bare hvor søkeren kan godtgjøre et klart behov.

Salonggevær bør bare tillates ervervet til utrydding av mindre skadedyr.

7. Tillatelse til å erverve gevær til *instruksjons-, øvelses- eller konkurranseskyting* kan gis til søker som godtgjør medlemskap i skytterlag eller idrettslag med skyttergruppe.

Medlem av skytterlag tilsluttet Norges sportskytteres forbund kan gis tillatelse til å erverve revolver eller pistol av slik type som det er vanlig å bruke til konkurranseskyting.

8. Tillatelse til erverv av skytevåpen til *beskyttelse* gis bare hvor det foreligger et påtrengende behov for våpen av den art det søkes om.

B. Søknaden og dens behandling.

9. Søknad fra fysisk person om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) må skrives i 3 eksemplarer på fastsatt skjema som dateres og underskrives av søkeren og — om han er under 21 år — av verje.

Søknaden må inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn, fødselsdato og fødested, stilling eller yrke, og adresse,
- b) våpnenes (våpendelene) art og kaliber,
- c) hva våpnene skal brukes til (jakt, slakting av dyr, utrydding av skadedyr, øvelses- og konkurranseskyting, beskyttelse m. v., samt hvilke arter dyr de i tilfelle skal brukes på),
- d) våpenkort søkeren allerede måtte inneha (nummer og utstedende myndighet).

Skal våpnene nyttes til instruksjons-, øvelses- eller konkurranseskyting, må det oppgis hvilket skytterlag søkeren er medlem av og vedlegges medlemskort.

Den som søker om å få erverve mer enn ett skytevåpen av samme type, må oppgi behovet for dette.

Skal våpen (våpendeler) erverves fra annen enn forhandler, må søkeren oppgi navn og adresse på den som skal levere dette.

Søker som har våpenkort fra før, må vedlegge dette (se punkt 24).

10. Søknad fra juridisk person om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen (våpendeler) må inneholde opplysning om fullt navn og adresse på den juridiske person, en som har fullmakt til å undertegne søknad fra denne og på den som skal være ansvarlig for oppbevaring og utlevering av den juridiske persons skytevåpen (våpendeler). Videre må søknaden inneholde de opplysninger som er nevnt i punkt 9 b—d.

Søknad fra skytterlag eller annen skytterorganisasjon må sendes i 3 eksemplarer på skjema til dette bruk. Av søknaden må det framgå hvor mange medlemmer skytterlaget har og om det er tilsluttet en sentralorganisasjon.

Søknad fra annen juridisk person må sendes i det samme antall eksemplarer.

Søknaden skal være underskrevet av en som har fullmakt til å gjøre dette og av den som skal være ansvarlig for oppbevaring og utlevering av våpnene (våpendelene).

11. Søknaden sendes til politiet (lensmannen) på søkerens bosted, eller hvis han ikke har bopel i riket, oppholdsstedet.

Er søkeren en juridisk person, sendes søknaden til politiet (lensmannen) på det sted hvor søkeren har kontor.

12. Politiet (lensmannen) undersøker om søknadsskjemaene er tilfredsstillende utfyllt og nødvendige legitimasjoner vedlagt og sørger for at mangler blir avhjulpet.

Er søkeren nylig kommet til distriktet, bør politiet (lensmannen) innhente uttalelse fra politiet (lensmannen) i distrikt hvor søkeren tidligere har hatt bopel eller opphold.

Politiet (lensmannen) kan innhente ytterligere opplysninger om forhold som antas å være av betydning for avgjørelsen.

13. Lensmannen sender søknaden med uttalelse til den politimester som skal avgjøre denne (lovens § 7, annet ledd, eller annet ledd i dette punkt).

Er søkeren en juridisk person, er det politimesteren i det distrikt hvor søkeren har kontor som avgjør søknaden.

14. Politimesteren avgjør deretter søknaden etter de bestemmelser som er gitt i loven (§ 7) og forskriftene (punktene 1—8 ovenfor).

15. Avslår politimesteren søknaden, gir han søkeren skriftlig underretning om dette.

Avslaget kan gis i form av påtegning på et av søknadsskjemaene.

Politimesteren plikter ikke å begrunne avslaget. Ber søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, bør opplysning om dette likevel vanligvis gis.

16. Innvilger politimesteren søknaden, sender han samtlige 3 eksemplarer av søknadsskjemaet til søkeren med påtegning om at søknaden er innvilget.

Gjelder tillatelsen bare en del av det søknaden omfatter, må det av påtegningen klart framgå hvilke våpen (våpendeler) som kan erverves.

Ervervstillatelsen er gyldig i 3 måneder. Gyldighetstiden kan etter søknad forlenges med 3 måneder. Forlengelse av gyldighetstiden gis ved påtegning på alle 3 eksemplarer av den tidligere gitte ervervstillatelse.

17. Hver gang det gis tillatelse til erverv av skytevåpen (våpendeler) til en som ikke tidligere har våpenkort (se punkt 22), fylles det ved politikammeret ut et kartotekkort.

Kortet skal inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn, fødselsdato og fødested, stilling eller yrke, og adresse,
- b) når tillatelsen er gitt,

- c) art, fabrikkmerke, kaliber og nummer for de våpen (våpendeler) som er tillatt ervervet,
- d) hva våpnene (våpendelene) skal brukes til,
- e) søkeren tidligere har fått våpenkort (nummer og utstedende myndighet).

Forlenges ervervstillatelsens gyldighet, påføres det kortet opplysning om dette.

18. Den som har fått ervervstillatelse, må legge alle 3 eksemplarer av tillatelsen fram for den som skal levere våpnene (våpendelene).

En våpenhandler (tilvirker) må bare levere våpen (våpendeler) som omfattes av ervervstillatelsen.

Våpenhandleren (tilvirkeren) gir alle 3 eksemplarer av ervervstillatelsen påtegning om art, kaliber, fabrikkmerke og nummer på de våpen som er levert.

Våpenhandleren (tilvirkeren) beholder det ene eksemplar av tillatelsen som vedlegg til den fortegnelse han skal føre over sine kjøp og salg av skytevåpen (forskriftenes del III, punkt 20 eller del IV, punkt 15). Det annet sender han straks til politimesteren i det distrikt hvor han har sitt forretningssted. Er tillatelsen gitt av en annen politimester, videresendes eksemplaret til denne etter at forhandlerens levering er notert i den i punkt 20 nevnte fortegnelse. Det tredje leverer han tilbake til kjøperen.

Det eksemplar av ervervstillatelsen som kjøperen får tilbake fra våpenhandleren (tilvirkeren) med påtegning som nevnt, gjelder som tillatelse til å inneha våpnene (våpendelene) inntil vanlig våpenkort er mottatt.

Den som overdrar et personlig våpen, må gå fram på samme måte som en våpenhandler. Det eksemplar av ervervstillatelsen som han beholder, gjelder som legitimasjon for at han ikke lenger har våpenet (våpendelen). Sitt våpenkort sender han til politimesteren sammen med det eksemplar av ervervstillatelsen som denne skal ha (se punkt 27).

For levering av gevær fra våpenfabrikk til medlem av skytterlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen gjelder det særbestemmelser (se avsnitt B).

19. Etter å ha mottatt et eksemplar av ervervstillatelsen fra våpenhandler eller annen med påtegning som nevnt, utsteder politimesteren våpenkort.

Politiet gir deretter det foran nevnte kartotekkort (punkt 17) påtegning om de leverte våpens (våpendelers) fabrikkmerke og nummer og det utstedte våpenkorts nummer.

20. På grunnlag av de ervervstillatelser politiet mottar i retur fra forhandler (tilvirker) fører politiet dessuten en fortløpende fortegnelse over levering av skytevåpen fra hver enkelt forhandler (tilvirker) i politidistriktet. Fortegnelsen skal inneholde opplysning om:
- a) art, fabrikkmerke, kaliber og nummer på de leverte våpen,
 - b) leveringsdato,
 - c) mottakerens navn og adresse.

C. Særbestemmelser for medlemmer av visse skytterlag.

21. Medlem av skytterlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen sender alle 3 eksemplarer av tillatelsen til erverv av gevær eller del av gevær (låskasse eller pipe) til laget.
- Skytterlaget besørger disse videresendt til Skytterkontoret som igjen sender dem til Kongsberg våpenfabrikk.
- Våpenfabrikken gir alle eksemplarer av tillatelsen påtegning om våpenets fabrikkmerke og nummer og tilbakesender dem til Skytterkontoret.
- Skytterkontoret beholder det ene eksemplar som vedlegg til sine reknskaper. Det annet sender kontoret til den politimester som har gitt tillatelsen. Det tredje sendes til skytterlaget som leverer det til kjøperen som bruker det som legitimasjon til vanlig våpenkort er mottatt.

D. Bestemmelser om våpenkortet.

22. Våpenkort til fysiske personer (individuelt våpenkort) utstedes på fastsatt formular som påføres nummer og dato og underskrives av politimesteren.
- Våpenkortet må inneholde opplysning om:
- a) innehaverens fulle navn, fødselsdato og fødested, stilling eller yrke, og adresse,
 - b) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer på de skytevåpen — i tilfelle med tilhørende våpendeler — vedkommende har tillatelse til å inneha.
23. Våpenkort til juridiske personer (kollektivt våpenkort) utstedes på fastsatt formular som påføres nummer og dato og underskrives av politimesteren.
- Våpenkortet må inneholde opplysning om:
- a) den juridiske persons fulle navn og adresse,
 - b) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer på de skytevåpen — i tilfelle med tilhørende våpendeler — den juridiske person har tillatelse til å inneha.

Innehaver av kollektivt våpenkort plikter til enhver tid å holde politiet underrettet om hvem som er ansvarlig for innehaverens skytevåpen (våpendeler) og berettiget til å låne eller levere ut disse.

24. Har den som søker tillatelse til å inneha skytevåpen allerede et våpenkort som gjelder for andre våpen, plikter vedkommende å innlevere dette til politimesteren sammen med søknaden.

Politimesteren utsteder et nytt våpenkort som omfatter samtlige våpen — i tilfelle med tilhørende våpendeler.

Politiet gir kartotekkortet påtegning om dette.

25. Nytt våpenkort kan også utstedes når:

a) det tidligere utstedte kort er så skadd eller tilsmusset at det ikke egner seg til fortsatt bruk,

b) det tidligere utstedte kort er stjålet eller på annen måte er gått tapt.

Tap av våpenkort skal straks meldes til den politimester som har utstedt kortet. Meldingen skal være skriftlig og inneholde en kort forklaring om hvorledes kortet er tapt.

Ved utstedelse av nytt våpenkort gir politiet kartotekkortet påtegning om det nye korts nummer.

Det er adgang til i tilfelle som nevnt i første ledd i stedet å utstede duplikat av tidligere våpenkort. Påtegning om dette må gjøres på kartotekkortet.

26. Beslutning om å tilbakekalle et våpenkort i medhold av våpenlovens § 10 skal være skriftlig. Politimesteren plikter ikke å begrunne avgjørelsen. Ber vedkommende om å få oppgitt hvorfor våpenkortet er tilbakekalt, bør opplysning om dette vanligvis gis.

Avgjørelsen overbringes innehaveren av polititjenestemann eller i rekommandert brev med pålegg om straks å innlevere våpenkortet og våpnene (våpendelene) til politiet.

Kartotekkortet gis påtegning om tilbakekallingen og grunnen til denne.

Ved innlevering av våpenkortet og våpnene (våpendelene) og ved salg av disse gjøres det påtegning om dette på kartotekkortet.

27. Innehaver av våpenkort plikter ellers å innlevere kortet til politiet når han overdrar eiendomsretten til skytevåpen til andre (se punkt 18, nest siste ledd). Det samme gjelder hvis han mister skytevåpen eller slike inngår i hans konkursbo.

Er det bare noen av de våpen (våpendeler) som våpenkortet gjelder for som overdras til eie, går tapt eller inngår i kon-

kursbo, utsteder politimesteren nytt våpenkort for de øvrige våpen (våpendeler).

Avgår innehaveren av individuelt våpenkort ved døden, må kortet innleveres til politiet.

Kartotekkortet gis påtegning om innlevering av våpenkort og om eventuell utstedelse av nytt kort.

E. Bestemmelser om utlån m. v.

a) Utlån m. v. fra innehaver av individuelt våpenkort (lovens § 11, 1.—5. ledd).

28. Den som låner ut eller på annen måte overlater skytevåpen (våpendeler) til en annen, skal gi mottakeren en datert og underskrevet bevitnelse om dette.

Bevitnelsen skal inneholde:

- a) långiverens og låntakerens navn og adresse,
- b) långiverens våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- c) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer på de våpen (våpendeler) som er lånt ut,
- d) hva våpnene (våpendelene) skal brukes til,
- e) for hvilket tidsrom våpnene (våpendelene) er lånt ut.

Bevitnelsen gjelder som våpenkort i et tidsrom av inntil 4 uker fra utstedelsen.

b) Utlån fra skytterlag m. v. (lovens § 11, siste ledd).

29. Skytterlag eller annen skytterorganisasjon som har våpenkort, kan låne ut geværer (deler av slike våpen) til sine medlemmer. På skytebane kan det lånes ut våpen som nevnt til medlemmer som ikke har fylt 16 år. Til bruk utenfor skytebane, må det ikke lånes ut slike våpen til medlemmer under 16 år uten at låntakeren er under forsvarlig tilsyn og barnets foreldre eller den som ellers har omsorgen for det, har samtykket i utlånet. Andre medlemmer kan gis slike våpen (våpendeler) til utlån for et tidsrom av inntil 1 år hvis de antas å fylle lovens krav for å få innvilget en søknad om tillatelse til å inneha skytevåpen. Lånet kan fornyes for et tilsvarende tidsrom.

Utlån av revolver eller pistol (deler av slike våpen) kan bare foretas på skytebane til bruk der vedkommende dag.

30. Skytterlag m. v. som låner ut skytevåpen (våpendeler) til medlemmer, skal gi låntakeren en datert og underskrevet kontrollseddel. Kontrollseddel utstedes dog ikke hvor våpnene (våpendelene) ikke fjernes fra organisasjonens skytebane.

Kontrollseddelen skal gi opplysning om:

- a) låntakerens navn og adresse,
- b) organisasjonens navn og våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- c) våpenes (våpendelene) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer.

Kontrollseddelen gjelder som våpenkort i et tidsrom av inntil 1 år fra utstedelsen.

31. Skytterlag m. v. som låner ut skytevåpen (våpendeler), må føre en utlansliste.

Utlanslisten skal gi opplysning om:

- a) organisasjonens navn og våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- b) hvem som er ansvarlig for organisasjonens våpen og våpendeler (formann, daglig leder eller annen).

Videre skal listen inneholde en fortløpende fortegnelse over:

- a) låntakernes navn,
- b) de utlånte våpens (våpendelers) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer,
- c) dato for utlån,
- d) dato for innlevering.

Det skal vedliges utlanslisten en fortegnelse over organisasjonens medlemmer.

- c) Utlevering fra vakselskaper, banker, bedrifter m. v. (lovens § 11, siste ledd).

32. Vakselskap, bank, bedrift eller annen institusjon som har våpenkort, kan levere ut skytevåpen (våpendeler) til de av sine ansatte som i sitt arbeid har behov for våpen til beskyttelse.

Våpenet (våpendelen) må utenfor arbeidstiden oppbevares på betryggende måte hos den institusjon som har levert det ut.

Den som har fått utlevert skytevåpen (våpendeler) etter bestemmelsen i første ledd, plikter å levere våpenet tilbake når han slutter i institusjonens tjeneste eller når den som er ansvarlig for institusjonens våpen krever at innlevering skal finne sted.

33. Institusjon som leverer ut skytevåpen (våpendeler), skal gi mottakeren en datert og underskrevet kontrollseddel. Kontrollseddel utstedes dog ikke hvor våpenet (våpendelene) ikke fjernes fra institusjonens område.

Kontrollseddelen skal gi opplysning om:

- a) mottakerens navn og adresse,
- b) institusjonens navn og våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- c) våpenets (våpendelens) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer.

Kontrollseddelen gjelder som våpenkort.

Gjelder kontrollseddelen for revolver eller pistol, plikter innehaveren alltid å ha kortet med seg når han bærer eller fører med seg våpenet.

- 34. Institusjon som leverer ut skytevåpen (våpendeler), må føre en utlansliste.

Utlanslisten skal gi opplysning om:

- a) institusjonens navn og våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- b) hvem som er ansvarlig for institusjonens våpen (våpendeler).

Videre skal listen inneholde en fortløpende fortegnelse over:

- a) mottakernes navn,
- b) de utleverte våpens (våpendelers) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer,
- c) dato for utlån,
- d) dato for innlevering.

Det skal vedligge utlanslisten en fortegnelse over de ansatte som er berettiget til å få utlånt skytevåpen.

DEL II

Om erverv m. v. av ammunisjon (lovens kapittel III).

A. Ammunisjon til skytevåpen.

- 1. Haglpatroner kan erverves uten tillatelse av politiet.
- 2. Fysisk person kan skriftlig eller muntlig søke om tillatelse til å erverve ammunisjon til skytevåpen. Juridisk person må sende skriftlig søknad som underskrives av den som er ansvarlig for oppbevaring og utlevering av skytevåpen som den juridiske person har tillatelse til å inneha.

Skriftlig søknad må inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn og adresse,
- b) søkerens våpenkort (nummer og utstedende myndighet),
- c) art, kaliber og kvantum av den ammunisjon som ønskes ervervet.

Ved muntlig søknad må søkeren gi de opplysninger som er nevnt ovenfor under punktene a—c. Ved slik søknad bør det vanligvis kreves at søkeren viser fram våpenkort.

Søker som har lånt skytevåpen av innehaver av individuelt våpenkort, må vedlegge eller vise fram utlånserklæring som inneholder opplysninger som nevnt i forskriftenes del I, punkt 28. Den som har lånt skytevåpen av skytterlag m.v. må på tilsvarende måte vedlegge eller vise fram kontrollseddel med opplysninger som nevnt i forskriftenes del I, punkt 29, såframt han enten ikke har adgang til eller ikke ønsker å erverve ammunisjon etter de bestemmelser som er nevnt i særbestemmelsene for medlemmer av skytterlag (punktene 10—20 nedenfor).

3. Skriftlig søknad må sendes til og muntlig søknad framsettes for den myndighet som skal avgjøre den.

Avgjørelsen treffes av politiet (lensmannen) på søkerens bosted eller, hvis han ikke har bopel i riket, på oppholdsstedet. Er søkeren en juridisk person, avgjøres søknaden av politiet (lensmannen) på det sted hvor søkeren har kontor.

Politiet (lensmannen) kan gi søkere som oppholder seg i distriktet i forbindelse med jakt, tillatelse til å erverve rimelige mengder jaktammunisjon. Bestemmelsen gjelder ikke for «long-rifle» eller annen salonggeværammunisjon, som bare kan erverves med tillatelse av politiet (lensmannen) på søkerens bopel.

4. Politiet (lensmannen) undersøker om søknaden inneholder alle de opplysninger som kreves (se punkt 2) og sørger for at mangler blir avhjulpet.

Politiet (lensmannen) kan innhente opplysninger om forhold som antas å være av betydning for avgjørelsen.

5. Politiet (lensmannen) avgjør deretter søknaden etter de bestemmelser som er gitt i loven (§ 13, jfr. § 7, tredje og fjerde ledd) og forskriftene.

Søker som har gyldig våpenkort, kan vanligvis gis tillatelse til å erverve rimelige mengder ammunisjon til våpen som omfattes av kortet, uten at det er nødvendig å undersøke søkerens behov og personlige kvalifikasjoner. Slik undersøkelse må foretas hvor det er grunn til å ha mistanke om at søkeren ikke lenger fyller kravene for å ha våpenkort.

Har søkeren bare lånebevis, må det undersøkes om han fyller de vanlige krav for å få våpenkort.

6. Blir søknaden avslått, gis søkeren skriftlig underretning om dette.

Politiet (lensmannen) plikter ikke å begrunne avslaget. Ber

søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, bør opplysning om dette likevel vanligvis gis.

7. Innvilges søknaden, sender politiet (lensmannen) skriftlig ervervstillatelse til søkeren.

Er søknaden skriftlig, kan tillatelsen gis som påtegning på søknaden. Gjelder tillatelsen bare en del av det søknaden omfatter, må dette komme klart til uttrykk.

Er søknaden muntlig, gis tillatelsen på skjema for tillatelse til erverv av ammunisjon til skytevåpen. Dette må gi opplysning om:

- a) fullt navn og adresse på den som har fått tillatelsen,
- b) vedkommendes våpenkort eller våpenkortet til den som har lånt ut våpenet (nummer og utstedende myndighet),
- c) art, kaliber og kvantum av den ammunisjon som tillatelsen omfatter.

Har søkeren våpenkort, gjøres ervervstillatelsen gyldig for et tidsrom av 3 måneder. Den kan etter søknad forlenges for inntil 3 måneder.

Har søkeren ikke våpenkort for det våpen ammunisjonen skal brukes til, gjøres ervervstillatelsen gyldig for den tid utlånet gjelder.

8. Forhandler av ammunisjon må bare levere ammunisjon som omfattes av ervervstillatelsen.

Forhandleren beholder ervervstillatelsen som vedlegg til ammunisjonsprotokollen (forskriftenes del III, punkt 21).

9. Medlemmer av visse skytterlag kan erverve ammunisjon etter de regler som er gitt nedenfor (punktene 10—20).

B. Særbestemmelser for medlemmer av skytterlag.

- a) Skytterlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen.

10. Medlem av skytterlag tilsluttet Det frivillige skyttervesen kan uten politiets tillatelse erverve ammunisjon hos skytterlaget, autorisert forhandler av skytterlagsammunisjon eller produsent, til de skytevåpen som til enhver tid er godkjent til bruk i disse skytterlag.

Medlemmet kan mot å vise fram medlemskort få levert rimelige mengder av slik ammunisjon hos skytterlaget til instruksjons-, øvelses- eller konkurranseskyting eller til jaktprøver eller jakt.

Medlemmet kan mot rekvisisjon fra skytterlaget erverve slik ammunisjon hos annen forhandler av skytterlagsammunisjon eller av produsent.

Bestemmelsene i dette punkt gjelder både for vanlig konkurranseammunisjon og blyspissammunisjon og deler til slik ammunisjon.

11. Rekvisisjon fra skytterlag skal være datert og underskrevet av den som er ansvarlig for lagets ammunisjon og inneholde opplysninger om art og kvantum av den ammunisjon m. v. som skal leveres.

En rekvisisjon må ikke gjelde et større kvantum ammunisjon enn det er grunn til å anta at vedkommende vil bruke i et kortere tidsrom og aldri mer enn 1.000 skudd.

12. Den som leverer skytterlagsammunisjon etter rekvisisjon beholder rekvisisjonen som vedlegg til ammunisjonsprotokollen (forskriftens del III, punkt 21).

13. Skytterlag eller skytterorganisasjon tilsluttet Det frivillige skyttervesen kan erverve ammunisjon (deler av ammunisjon) til de skytevåpen som til enhver tid er godkjent til bruk i disse skytterlag, hos produsent eller autorisert forhandler av skytterlagsammunisjon uten å ha bevilling eller politiets tillatelse til det enkelte erverv.

Ervervet må skje på den måte at skytterlaget sender alle sine bestillinger gjennom Skytterkontoret. Slik bestilling må være datert og underskrevet av den som er ansvarlig for lagets ammunisjon og inneholde opplysning om:

- a) det bestillende lags navn og adresse,
- b) art og kvantum av den ammunisjon (delammunisjon) som bestilles,
- c) leverandørens navn og adresse,
- d) ønsket forsendelsesmåte.

14. Autorisert forhandler av skytterlagsammunisjon (forskriftens del III, punkt 2 c) må sende sine bestillinger av slik ammunisjon gjennom Skytterkontoret etter de samme bestemmelser som nevnt i punkt 13.

15. Skytterkontoret kontrollerer at skytterlag o. l. og autoriserte forhandlere av skytterlagsammunisjon ikke bestiller unødige store mengder ammunisjon.

Finner kontoret ikke å kunne godkjenne bestillingen, sender det denne tilbake til laget eller forhandleren.

Finner kontoret å kunne godkjenne bestillingen, forsyner

det denne med godkjenningstempel og sender den videre til leverandøren.

16. Skytterkontoret plikter å føre en protokoll over alle godkjente bestillinger av skytterlagsammunisjon. Protokollen skal inneholde opplysning om:

- a) bestillerens navn og adresse,
- b) art og kvantum av bestilt ammunisjon (delammunisjon),
- c) leverandørens navn og adresse,
- d) når kontoret har godkjent bestillingen.

17. Produsenter og autoriserte skytterlagsforhandlere plikter å føre fortløpende fortegnelse over leveringer til skytterlag og autoriserte forhandlere av skytterlagsammunisjon. Fortegnelsen skal inneholde opplysning om:

- a) navn og adresse på dem det er levert ammunisjon til,
- b) art og kvantum av levert ammunisjon (delammunisjon),
- c) datoen på Skytterkontorets godkjenning av bestillingen,
- d) leveringsdatoen.

Ved utløpet av hvert kvartal sendes fortegnelsen til Skytterkontoret som plikter å gjennomgå denne og melde alle uregelmessigheter til politiet.

18. Autoriserte forhandlere av skytterlagsammunisjon og skytterlag som selv formidler ammunisjon til sine medlemmer, plikter ved utløpet av hvert år å sende oppgave til Skytterkontoret over sine beholdninger av ammunisjon (delammunisjon).

b) Andre skytterlag.

19. Medlem av skytterlag eller annen skytterorganisasjon som ikke er tilsluttet Det frivillige skyttervesen, kan uten politiets tillatelse på skytebane få utlevert den ammunisjon han har behov for der vedkommende dag eller på vedkommende skytterstevne, mot framvising av medlemskort.

Medlem av slike organisasjoner må ellers ha politiets tillatelse til erverv av ammunisjon etter bestemmelsene ovenfor (avsnitt A).

20. Skytterlag eller annen skytterorganisasjon som ikke er tilsluttet Det frivillige skyttervesen, kan gis generell tillatelse til erverv av ammunisjon til skytevåpen som er godkjent til bruk i organisasjonen. Tillatelsen kan gjøres gyldig for et tidsrom av inntil 1 år og må begrenses til en bestemt forhandler som har bevilling til å drive handel med slik ammunisjon (forskriftenes del III).

Søknad om tillatelse som nevnt i første ledd må inneholde opplysning om forhandlerens navn og adresse og ellers være i

samsvar med det som er bestemt for søknader fra juridiske personer (punkt 2 ovenfor).

Organisasjon som nevnt i første ledd må bare levere ut ammunisjon på skytebane og bare til dem som godtgjør medlemskap i en slik organisasjon. Det må ikke leveres ut mer enn det som må antas å ville medgå på skytebanen vedkommende dag eller på vedkommende skytterstevne.

C. Sprengstoff m. v.

21. Entreprenører og andre som har behov for et større kvantum sprengstoff eller annen ammunisjon som nevnt i lovens § 3, bokstav c, gjennom et lengere tidsrom, kan gis generell tillatelse til å erverve slik ammunisjon.

Generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. kan gjøres gyldig for et tidsrom av inntil 2 år. Tillatelsen gjelder for erverv hos bestemte forhandlere og bør vanligvis også begrenses til erverv av sprengstoff m. v. til et bestemt anleggsarbeid.

Generell tillatelse til å erverve sprengstoff gis av politimesteren på det sted hvor anlegget skal utføres.

En generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. kan tilbakekalles hvis innehaveren eller noen som er i hans tjeneste gjør seg skyldig i uforsiktig bruk eller lagring av sprengstoff m. v. eller hvis tillatelsen på annen måte blir misbrukt.

22. Tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. gis ellers for en enkelt levering av et bestemt kvantum sprengstoff e. l. av oppgitt art til et bestemt arbeid.

Tillatelsen er gyldig i 6 måneder og gis av politiet (lensmannen) på søkerens bosted, eller hvis han ikke har bopel i riket, på oppholdsstedet. Er søkeren en juridisk person, gis tillatelsen av politiet (lensmannen) på det sted hvor søkeren har kontor.

Tillatelse gis bare til søker som har et klart behov for sprengstoff av den art søknaden gjelder og bare til det kvantum som antas å ville medgå til vedkommende arbeid. Gjelder søknaden et større kvantum sprengstoff, bør søknaden bare innvilges delvis og søkeren henvises til senere å sende ny søknad. Dette gjelder særlig hvor arbeidet antas å ville strekke seg over et noe lengere tidsrom.

En tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. som ennå ikke er brukt, kan tilbakekalles hvis det viser seg at innehaveren misbruker berusende eller bedøvende middel, hvis hans sinns-

tilstand for øvrig gir grunn til å frykte for at sprengstoffet m. v. vil bli misbrukt eller hvis han gjør seg skyldig i uforsiktig oppbevaring eller bruk av tidligere ervervet sprengstoff e. l.

23. Søknad om tillatelse til å erverve sprengstoff må dateres og underskrives av søkeren. Er søkeren en juridisk person, underskrives søknaden av en som har fullmakt til dette.

24. Søknad om generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. må skrives på fastsatt skjema og inneholde opplysning om:

- a) søkerens (firmaets e. l.) navn og adresse,
- b) hva sprengstoffet skal brukes til,
- c) hvor sprengningsarbeidet skal utføres,
- d) hvor sprengstoffet skal lagres,
- e) hvilke forhandlere som skal levere sprengstoff m. v.,
- f) navn og stilling på dem som skal kunne rekvirere sprengstoff m. v.

Med mindre søkeren kan godtgjøre at lageret allerede er godkjent av politiet, må det vedlegges en nærmere framstilling av lagringsforhold m. v. Denne skal gi opplysning om:

- a) lagerets størrelse og konstruksjon (byggningsmaterialer),
- b) lagerets avstand fra bebyggelse o. l. (veger, jernbaner, idrettsanlegg m. m.),
- c) mulig dekning mellom lageret og bebyggelse m. v.,
- d) de arter sprengstoff m. v. og det maksimale kvantum som skal oppbevares i lageret,
- e) tiltak for å hindre tjuveri fra lageret.

25. Annen søknad om tillatelse til å erverve sprengstoff må inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn, fødselsdato, stilling eller yrke, og adresse,
- b) art og kvantum av det sprengstoff som ønskes ervervet,
- c) hva sprengstoffet skal brukes til,
- d) hvor sprengningsarbeidet skal utføres,
- e) hvorledes sprengstoffet skal oppbevares før bruken.

26. Enhver som søker tillatelse til å erverve sprengstoff m. v., må godtgjøre at han er i besittelse av de bestemmelser som gjelder for bruk av sprengstoff. De regler som for tiden gjelder er av 25. april 1952 og kan fås hos alle forhandlere av sprengstoff.

27. Søknad om generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. sendes til den politimester som skal avgjøre søknaden (for-skriftenes punkt 21 ovenfor).

Søknad om annen tillatelse til erverv av sprengstoff m. v.

sendes til politiet (lensmannen) på det sted hvor søknaden skal avgjøres (forskriftenes punkt 22 ovenfor).

28. Politiet (lensmannen) undersøker om søknaden inneholder alle de opplysninger som kreves (punktene 24—25 ovenfor) og sørger for at mangler blir avhjulpet.

Politiet (lensmannen) undersøker nøye om søkeren fyller lovens krav til alder og personlige kvalifikasjoner (§ 13, jfr. § 7, tredje og fjerde ledd) og hans behov for sprengstoff.

Politiet (lensmannen) kan innhente ytterligere opplysninger om forhold som antas å være av betydning for avgjørelsen.

29. Gjelder en søknad om generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. et anlegg som skal utføres i flere politidistrikter, innhenter den politimester som har mottatt søknaden, uttalelse fra politimestrene i de andre distrikter.

Ligger søkerens lager i et annet politidistrikt, innhentes det uttalelse fra denne politimester.

30. Politimesteren i det distrikt hvor søker av generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. har sitt lager, sender søknaden og den vedlagte framstilling av lagringsforholdene til Statens sprengstoffinspeksjon med mindre søkerens lager tidligere er godkjent av sprengstoffinspeksjonen.

Sprengstoffinspeksjonen avgir uttalelse om hvorvidt søkerens lager tilfredsstiller de krav til sikkerhet mot brann, eksplosjonsfare o. l. som stilles i ildsfarlighetsloven og bestemmelser gitt i medhold av denne. Uttalelsen er bindende for den politimester som skal avgjøre søknaden.

I særlige tilfelle kan andre søknader om tillatelse til å erverve sprengstoff på tilsvarende måte legges fram for sprengstoffinspeksjonen til uttalelse.

31. Søknaden avgjøres deretter av politimesteren eller politiet (lensmannen) etter de bestemmelser som er gitt i loven (§ 13, jfr. § 7, tredje og fjerde ledd) og forskriftene (punktene 21 og 22).

Skal sprengningsarbeidet utføres på eller i nærheten av offentlig sted, bør det vanligvis ikke gis ervervstillatelse før det er gitt slik melding om arbeidet til politiet som de lokale politivedtektar påbyr, og før det er truffet slike sikkerhetstiltak som politiet finner påkrevet.

32. Blir søknaden avslått, gis søkeren skriftlig underretning om dette.

Politimesteren eller politiet (lensmannen) plikter ikke å begrunne avslaget. Ber søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, bør opplysning om dette likevel vanligvis gis.

33. Innvilges søknaden helt eller delvis, sender den politimyndighet som har truffet avgjørelsen skriftlig ervervstillatelse til søkeren.

En generell tillatelse til å erverve sprengstoff gis på eget skjema som nummereres. Tillatelsen skal inneholde opplysning om:

- a) innehaverens (firmaets eller institusjonens) navn og adresse,
- b) navnet på de forhandlere som skal kunne levere sprengstoffet m. v.,
- c) navn og stilling på dem som skal kunne rekvirere sprengstoff m. v.,
- d) hvor lenge tillatelsen er gyldig (dato).

Den politimester som gir tillatelsen, sender et eksemplar av tillatelsen til hver av de forhandlere som er godkjent som leverandører. Ligger lageret i et annet politidistrikt eller skal sprengningsarbeidene utføres i flere politidistrikter, sender politimesteren også underretning til disse politimestre.

Annen tillatelse til erverv av sprengstoff kan gis som påtegning på søknaden. Gjelder tillatelsen bare en del av det søknaden omfatter, må dette komme klart til uttrykk.

34. Hvert politikammer og hver lensmann fører fortløpende fortegnelse over alle tillatelser til å erverve sprengstoff m. v.

Fortegnelsen må inneholde opplysning om:

- a) innehaverens fulle navn, fødselsdato og adresse,
- b) tillatelsens utstedelsesdato.

Politiet arkiverer søknad om generell ervervstillatelse og en gjenpart av tillatelsen.

35. En forhandler av sprengstoff m. v. må bare levere sprengstoff som omfattes av vedkommende ervervstillatelse.

Innehaver av generell tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. må levere en skriftlig rekvisisjon til forhandleren ved hver bestilling av sprengstoff m. v. Rekvisisjonen må inneholde en henvisning til tillatelsen (utstedelsesdato og utstedelsesmyndighet) og opplysning om art og kvantum av det sprengstoff m. v. som ønskes levert. Forhandleren beholder rekvisisjonen som vedlegg til protokollen for levering av sprengstoff m. v. til innehavere av generell sprengstofftillatelse (forskriftenes del III, punkt 21).

Innehaver av annen tillatelse til å erverve sprengstoff m. v. leverer denne til forhandleren som beholder den som vedlegg til vedkommende ammunisjonsprotokoll (sprengstoffprotokoll) (forskriftenes del III, punkt 21). Forhandleren beholder tillatel-

sen selv om leveringen bare omfatter en del av det kvantum sprengstoff som er tillatt ervervet. Forhandleren gjør i slike tilfelle anmerkning på tillatelsen om hvor stor kvantum sprengstoff han har levert.

D. Fyrverkerisaker.

36. Politimesteren plikter å holde seg underrettet om hvilke arter fyrverkerisaker det lokale brannstyre i kommunene i politidistriktet har forbudt omsatt i medhold av brannlovens § 31.
Bestemmer en politimester at andre arter fyrverkerisaker bare skal kunne selges med tillatelse av politiet (kgl. res. av 25. januar 1963 II, punkt 4), underretter han de forhandlere i politidistriktet som har tillatelse til å selge fyrverkerisaker av brannstyret (brannlovens § 31) eller politimesteren (forskriftenes del III, punktene 1 og 2) om dette. Vedkommende brannstyrer gis også slik underretning.
37. For erverv av fyrverkerisaker som bare kan erverves med politiets tillatelse, gjelder de bestemmelser som er gitt om tillatelse til å erverve et bestemt kvantum sprengstoff (forskriftenes punkt C ovenfor).

DEL III

Om handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (lovens kapittel IV).

A. Bevillingen og dens omfang.

1. Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon gis av politimesteren på det sted hvor virksomheten skal drives (forretningsstedet).
2. En bevilling til å drive handel med skytevåpen m. v. kan omfatte alle arter av kontrollpliktige skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (herunder sprengstoff og tennmidler). Bevillingen bør imidlertid ikke gjøres mer omfattende enn distriktets behov tilsier.

Omfanget av en bevilling kan begrenses til en eller flere av disse kategorier:

- a) skytevåpen (våpendeler) og ammunisjon til skytevåpen,
- b) sprengstoff og tennmidler,
- c) skytterlagsammunisjon (levering av ammunisjon til de våpen som til enhver tid er godkjent til bruk i Det frivillige skyttervesen til medlemmer av denne organisasjon),
- d) bestemte arter jaktammunisjon,

- e) bestemte arter ammunisjon til teknisk bruk (startpatroner til motorer m. v.),
- f) bestemte arter redningsutstyr (signalpatroner m. v.),
- g) fyrverkerisaker.

Bevilling av politimesteren til å drive handel med fyrverkerisaker kreves dog ikke i de kommuner hvor det etter brannlovens § 31 kreves samtykke av brannstyret til å selge fyrverkerisaker.

B. Villkår for å få bevilling.

3. Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon gis bare til fysisk eller juridisk person som fyller de krav som er fastsatt i våpenloven av 9. juni 1961 (§§ 16 og 17) og disse forskrifter.
4. Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt ovenfor i punkt 2, annet ledds bokstav a eller b, gis bare til søker som har 2 års erfaring fra slik forretning eller annet kjennskap til slike gjenstander som kan likestilles med dette.

Bevilling til å drive handel med skytterlagsammunisjon (punkt 2, annet ledds bokstav c) gis bare til medlem av skytterorganisasjon tilsluttet Det frivillige skyttervesen.

På Svalbard — hvor lov om handelsnæring av 8. mars 1935 ikke gjelder — kreves det ikke at søkeren må ha handelsbrev.

5. Er søkeren en juridisk person, må den ansvarlige leder av firmaets virksomhet fylle kravene til personlige og faglige kvalifikasjoner.
6. Er firmaets virksomhet så omfattende at forretningens ansvarlige leder ikke kan ha den direkte daglige ledelse av omsetningen av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, bør bevillingen gjøres betinget av at det ved siden av forretningens ansvarlige leder oppnevnes en særskilt daglig leder for denne del av omsetningen. Denne må ha de personlige og faglige kvalifikasjoner som kreves av forretningens ansvarlige leder. Det er i så fall ikke nødvendig at firmaets ansvarlige leder har særlige faglige kvalifikasjoner for å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon.
7. Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon gis bare til søker hvis forretningslokaler er godkjent av brannstyret for så vidt angår fare for brann eller eksplosjon og av politiet for så vidt angår sikring mot tjuveri.

Bevilling til å drive handel som ovenfor nevnt kan gis til søker som har egne lagerlokaler som er godkjent av brannstyret og politiet eller som disponerer annet lager (annet privat lager eller militært depot, arsenal e. l.) som er godkjent av disse.

C. Søknaden om bevilling og dens behandling.

8. Søknad om bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon må skrives på fastsatt skjema som dateres og underskrives av den som skal være forretningens ansvarlige leder.

Søknaden må inneholde opplysning om:

- a) fullt navn og adresse på forretningen,
- b) fullt navn og adresse på forretningens ansvarlige leder,
- c) hva søknaden omfatter (punkt 2, annet ledds bokstaver a-g),
- d) om den ansvarlige leder har handelsbrev,
- e) de særlige kvalifikasjoner hos den ansvarlige leder (fylles bare ut i de tilfelle hvor slike kreves, d. v. s. når søknaden gjelder kategoriene a—c i punkt 2).

Medfører forretningens størrelse eller andre forhold at det skal oppnevnes en særskilt daglig leder av handelen med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må det også oppgis fullt navn og adresse på ham og eventuelt hvilke særlige faglige kvalifikasjoner han har (kategoriene a—c).

Det må vedlegges søknaden handelsbrev og legitimasjon for særlige faglige kvalifikasjoner hvor slike kreves. Driver søkeren allerede slik virksomhet som krever handelsbrev, er det likevel ikke nødvendig å vedlegge dette.

Det må videre vedlegges en beskrivelse av søkerens lager- og forretningslokaler som gjør det mulig å avgjøre om disse tilfredsstillende til enhver tid gjeldende krav til sikkerhet mot brann, eksplosjonsfare og tjuveri.

Kr. 100 til betaling av gebyr for bevilling må enten vedlegges søknaden eller betales innen 14 dager etter at bevillingen er gitt.

9. I de tilfelle hvor søkeren skal ha forretningssted i et lensmannsdistrikt, sendes søknaden til lensmannen. Ellers sendes søknaden til den politimester som etter punkt 1 skal avgjøre søknaden.
10. Politiet (lensmannen) undersøker om søknadsskjømaet er tilfredsstillende utfyllt og de nødvendige legitimasjoner og beskrivelser vedlagt. Det sørger for at mangler blir avhjulpet.

Er forretningens ansvarlige leder eller den som eventuelt ellers skal være daglig leder for omsetningen av skytevåpen,

våpendeler eller ammunisjon bosatt i et annet distrikt, innhentes uttalelse fra politiet (lensmannen) der. Er noen av dem nylig kommet til distriktet, bør det vanligvis innhentes uttalelse fra politiet (lensmannen) i distrikt hvor vedkommende tidligere har vært bosatt.

Politiet (lensmannen) kan innhente ytterligere opplysninger om forhold som antas å være av betydning for avgjørelsen.

11. Lensmannen avgir en skriftlig uttalelse og sender søknaden med vedlegg til den politimester som skal treffe avgjørelsen.

Av uttalelsen skal det framgå at det er vurdert om:

- a) forretningsens ansvarlige leder og den som ellers skal være daglig leder av omsetningen av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon fyller kravene til personlige kvalifikasjoner (pålitelighet og edruelighet),
- b) forretningsens ansvarlige leder eller den som eventuelt skal være daglig leder av omsetningen av skytevåpen m. v. fyller kravene til særlige faglige kvalifikasjoner (punkt 4).

12. Politimesteren sender søknaden med beskrivelsen av søkerens forretnings- og lagerlokaler til det lokale brannstyre.

13. Brannstyret avgjør om søkerens forretnings- og lagerlokaler tilfredsstiller de nødvendige krav til sikkerhet mot brann og eksplosjonsfare etter brannloven og forelegger eventuelt søknaden for Statens sprengstoffinspeksjon.

14. Politimesteren avgjør deretter søknaden etter de bestemmelser som er gitt i loven (§ 17) og forskriftene (punktene ovenfor). Politimesteren vurderer i den forbindelse bl. a. om søkerens forretnings- og lagerlokaler frambyr den nødvendige sikkerhet mot tjuveri.

15. Avslår politimesteren søknaden, gir han søkeren skriftlig underretning om dette.

Politimesteren plikter ikke å begrunne avslaget. Ber søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, bør opplysning om dette likevel vanligvis gis.

16. Innvilger politimesteren søknaden, sender han bevilling til søkeren på fastsatt blankett.

Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon skal være datert og underskrevet av politimesteren. Den skal ellers inneholde opplysning om (lovens § 16, annet ledd):

- a) bevillingens omfang,
- b) firmaets navn og forretningssted,

- c) navn og adresse på forretningens ansvarlige leder (innehaver),
 - d) navn og adresse på den som eventuelt skal være daglig leder for omsetningen av skytevåpen m. v.,
 - e) de vilkår som gjelder for utøvelsen.
17. Politikamrene fører en fortløpende fortegnelse over alle bevillinger til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon.

Fortegnelsen må inneholde opplysning om:

- a) firmaets navn og forretningssted,
- b) navn og adresse på forretningens ansvarlige leder (innehaver),
- c) bevillingens omfang,
- d) bevillingens utstedelsesdato.

Politiet arkiverer søknaden om bevilling med vedlegg og en gjenpart av bevillingen.

Betalt gebyr føres til inntekt for statsrekskapets kap. 3466, Våpenkontrollen — gebyrer. Gebyr for å drive handel som nevnt på Svalbard føres til inntekt for Svalbardrekskapet.

D. De autoriserte forhandleres plikter m. m.

18. Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, plikter å skaffe seg våpenloven av 9. juni 1961 og Justisdepartementets forskrifter av 25. januar 1963 og nøye å overholde disse bestemmelser.

Forhandleren plikter å rette seg etter påbud politiet gir for å sikre at bestemmelsene blir fulgt.

19. Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må bare foreta levering til forbruker når denne kan legge fram gyldig ervervstillatelse for det (art og kvantum) som bestillingen gjelder (forskriftenes del I, punkt 18 og del II, punktene 8 og 35).

Levering til annen forhandler må bare finne sted når denne kan godtgjøre at han har bevilling til å drive handel med slike varer som bestillingen gjelder. Ved slik levering plikter leverandøren å sende melding til politimesteren (for våpen) eller politiet (lensmannen) (for ammunisjon) i det distrikt hvor han har forretningssted om dette med opplysning om:

- a) dato for leveringen,
- b) navn og adresse på mottakeren,

- c) antall, art, fabrikkmerke og nummer på våpen (våpendeler) eller kvantum og art av ammunisjon (sprengstoff) som leveres.
- 20. Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen (våpendeler), plikter å føre en fortløpende fortegnelse over alle kjøp og salg m. v. av kontrollpliktige våpen (deler). Fortegnelsen skal inneholde opplysning om:

- a) dato for mottakingen/leveringen,
- b) navnet på selgeren/kjøperen,
- c) antall, art, fabrikkmerke og nummer på våpen (våpendeler) som mottas/leveres.

Ved salg m. v. vedlegger forhandleren et eksemplar av forbrukers ervervstillatelse eller annen forhandlers bestilling. Ved kjøp m. v. vedlegges et eksemplar av leverandørens faktura (fraktseddel).

Forhandleren plikter videre ved utgangen av hvert kvartal å sette opp ajourført oppgave over sitt lager av kontrollpliktige skytevåpen (våpendeler). Oppgaven skal inneholde opplysning om antall, art, fabrikkmerke og nummer.

Forhandleren plikter innen 10 dager etter utløpet av hvert kvartal å sende en avskrift av den ajourførte oppgave over sitt lager av skytevåpen og av fortegnelsen over kjøp og salg av våpen i siste kvartal til politimesteren i det distrikt hvor han har forretningssted.

- 21. Den som har bevilling til å drive handel med ammunisjon (sprengstoff), plikter å føre en ammunisjonsprotokoll (sprengstoffprotokoll).

Protokollen skal føres på fastsatt formular og inneholde en fortløpende fortegnelse over alt kjøp og salg m. v. av ammunisjon (sprengstoff). Protokollen skal videre inneholde opplysning om:

- a) dato for mottaking/levering,
- b) navnet på selger/kjøper,
- c) art og kvantum av ammunisjon (sprengstoff) som mottas/leveres.

Ved salg m. v. vedlegger forhandleren et eksemplar av forbrukers ervervstillatelse eller av annen forhandlers bestilling. Ved kjøp m. v. vedlegges et eksemplar av leverandørens faktura (fraktseddel).

- 22. Med mindre annet framgår av bestemmelsene i dette og det neste punkt, plikter den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon å oppbevare alle

skytevåpen (våpendeler) og all ammunisjon i godkjent lager (punkt 7) som er sikret med dirkefri lås.

Forhandler kan med politiets tillatelse oppbevare et bestemt antall skytevåpen i butikkens lokaler i den tid på dagen da forretningen er åpen. Med politiets tillatelse kan det også stilles ut et bestemt antall skytevåpen i forretningens vinduer mens forretningen er åpen. Er det truffet særlige tiltak for å hindre tjuveri, kan det med politiets tillatelse også stilles ut skytevåpen i forretningens vinduer når forretningen er stengt.

Politiet kan gi tillatelse til at inntil 2,5 kg ammunisjon (sprengstoff) eller 5.000 patroner oppbevares i forhandlerens butikklokaler. Ammunisjon som oppbevares i butikklokalene, må når forretningen er stengt være innelåst i skuffer, skap e. l. med dirkefri lås eller oppbevares i safe e. l. For øvrig gjelder ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871 og bestemmelser gitt i medhold av denne lov (bl. a. kgl. resolusjon av 3. desember 1926).

23. Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen kan midlertidig fjerne slike våpen (deler) fra forretningen hvor dette er nødvendig fordi våpenet (delen) skal demonstreres, repareres, prøveskytes, innskytes e. l.

Forhandleren plikter å utstyre den som får overlatt våpen etter bestemmelsene i første ledd med en kontrollseddel som trer i stedet for våpenkort. Kontrollseddelen skal dateres og underskrives av forretningens ansvarlige leder — eventuelt den daglige leder — og inneholde opplysning om:

- a) navn og adresse på den som har fått overlatt våpenet,
- b) forhandlerens navn og adresse,
- c) våpenets art, kaliber, fabrikkmerke og nummer.

Forhandleren plikter å sørge for at våpenet (delen) blir levert tilbake snarest råd er.

24. Forhandler av ammunisjon må ikke levere sprengstoff, krutt eller fenghetter i emballasje som ikke på isynefallende måte tydelig viser innholdet, uten å sette på emballasjen en etikett.

Etiketten skal være 10 x 15 cm stor med teksten SPRENGSTOFF i minst 9 mm høye sorte bokstaver på rød bunn og en svart strek under teksten.

25. Den som har bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon plikter å melde fra til politimesteren når en særskilt daglig leder av omsetningen av kontrollpliktige varer ansettes eller slutter.

E. Politiets kontroll.

26. Politiet fører kontroll med at:

- a) forhandlerens kvartalsoppgaver over lager og omsetning av skytevåpen (punkt 20, siste ledd) stemmer med den fortegnelse det fører over de enkelte forhandleres salg av skytevåpen (forskriftens del I, punkt 20) og de meldinger det mottar om forhandlerens kjøp av våpen (forskriftens del III, punkt 20),
- b) forhandlerens ammunisjonsprotokoll stemmer med de påbudte vedlegg (punkt 21),
- c) forhandlerens forretnings- og lagerlokaler er i samsvar med de bestemmelser som til en hver tid gjelder om dette,
- d) forhandlerne oppbevarer skytevåpen og ammunisjon i samsvar med de bestemmelser som til en hver tid gjelder om dette (forskriftens punkter 22 og 23),
- e) forhandlerne ellers overholder de plikter de er pålagt.

DEL IV

Om tilvirking av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon
(lovens kapittel V).

A. Krav om bevilling.

1. Bevilling til å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens §§ 1—3 for salg gis av Justisdepartementet.

Det kreves bevilling som nevnt i første ledd for tilvirking til salg også av:

- a) haglggeværer med glattborede løp (lovens § 5, punkt a),
- b) apparater for slakting, signalpistoler og andre innretninger for signalgiving og for rednings- og harpungegeværer (lovens § 5, punkt c),
- c) låskasser og piper til våpen som nevnt i a og b (lovens § 5, punkt d),
- d) haglpatroner og ammunisjon til våpen som nevnt under b (jfr. lovens § 5, punkt e).

Bevilling av Justisdepartementet kreves ikke hvor vedkommende etter bestemmelser i annen lov må ha tillatelse av offentlig myndighet til å framstille vedkommende art ammunisjon.

Heller ikke trenger børsemaker med håndverksbrev bevilling for å tilvirke skytevåpen eller våpendeler.

Løse hagl kan tilvirkes uten bevilling.

B. Vilkår for å få bevilling.

2. Den som vil ha bevilling av Justisdepartementet til å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg, må:
 - a) ha fylt 21 år,
 - b) være edruelig og pålitelig og ikke av særlige grunner anses uskikket til å tilvirke skytevåpen m. v.,
 - c) fylle de krav Justisdepartementet ellers måtte stille f. eks. til faglige kvalifikasjoner, bedriftens innretning og utstyr, tiltak mot tjuveri m. v.

C. Søknaden om bevilling og dens behandling.

3. Søknad om bevilling til å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon må dateres og underskrives av den som skal være bedriftens ansvarlige leder.

Søknaden må inneholde opplysning om:

- a) fullt navn og adresse på bedriften,
 - b) fullt navn og adresse på bedriftens ansvarlige leder,
 - c) hva det søkes tillatelse til å tilvirke,
 - d) de faglige kvalifikasjoner den ansvarlige leder eller andre som er ansatt i bedriften har for å foreta slik tilvirking,
 - e) bedriftens innretning og utstyr, herunder hvilke tiltak som vil bli truffet for å sikre virksomheten mot tjuveri, brann, eksplosjon og andre ulykker.
4. I de tilfelle hvor bedriften skal ligge i et lensmannsdistrikt, sendes søknaden til lensmannen. Ellers sendes den til politimesteren i det distrikt hvor bedriften skal ligge.
 5. Politiet (lensmannen) undersøker om søknaden inneholder de opplysninger som kreves (punkt 3, annet og tredje ledd). Det sørger for at mangler ved søknaden blir avhjulpet.

Er bedriftens ansvarlige leder bosatt i et annet distrikt, innhentes det uttalelse fra politiet (lensmannen) der. Er han nylig kommet til distriktet, bør det vanligvis innhentes uttalelse fra politiet (lensmannen) i distrikt hvor vedkommende tidligere har vært bosatt.

Politiet (lensmannen) kan innhente ytterligere opplysninger som antas å være av betydning for avgjørelsen.

6. Lensmannen avgir en skriftlig uttalelse og sender søknaden med vedlegg til vedkommende politimester.

Av uttalelsen skal det bl. a. framgå at det er vurdert om:

- a) bedriftens ansvarlige leder fyller kravene til personlige kvalifikasjoner (pålitelighet og edruelighet),
- b) bedriftens ansvarlige leder eller andre ansatte har slike faglige kvalifikasjoner at søknaden bør innvilges.

7. Politimesteren avgir uttalelse som nevnt under punkt 6 og sender søknaden med vedlegg til Justisdepartementet til avgjørelse.
8. Justisdepartementet avgjør søknaden etter å ha innhentet uttalelse fra sakkyndige.

Avgjørelsen sendes til den politimester som har innsendt søknaden og videresendes av denne til søkeren — eventuelt gjennom vedkommende lensmann.

9. Avslår Justisdepartementet søknaden, plikter det ikke å gi noen begrunnelse for avslaget. Ber søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, vil departementet likevel vanligvis gi opplysning om grunnen til dette.
10. Innvilger Justisdepartementet søknaden, utsteder det bevilling til søkeren på særskilt dokument.

Bevilling til å drive tilvirking av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon skal være datert og underskrevet og inneholde opplysning om:

- a) bevillingens omfang,
- b) bedriftens navn og adresse,
- c) navn og adresse på bedriftens ansvarlige leder (innehaver),
- d) de vilkår som gjelder for utøvelsen.

11. Politikamrene fører en fortegnelse over alle bedrifter i distriktet som tilvirker skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg.

Fortegnelsen skal inneholde de opplysninger som er nevnt i punkt 10 a—d, samt datoen for bevillingens utstedelse.

D. Melding om tilvirking for salg.

12. Den som etter bestemmelsene i § 20 i våpenloven av 9. juni 1961 eller forskriftenes punkt 1, tredje ledd, ikke behøver bevilling av Justisdepartementet for å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg, må sende melding til Justisdepartementet.

Meldingen må inneholde opplysning om:

- a) bedriftens navn og adresse,
- b) navn og adresse på bedriftens ansvarlige leder (innehaver),
- c) hva bedriften tilvirker,
- d) hvorfor bedriften ikke trenger bevilling av Justisdepartementet, d. v. s. om tilvirkeren selv er børsemaker med håndverksbrev eller om vedkommende har tillatelse av annen offentlig myndighet til å tilvirke slik ammunisjon i medhold av annen lov. I sistnevnte tilfelle må det oppgis hvem som har gitt tillatelsen og når denne er gitt.

Justisdepartementet underretter politimesteren i det distrikt hvor bedriften ligger om meldingen og dens innhold.

Politikammeret fører bedriften opp på den i punkt 11 nevnte fortegnelse med opplysning om hva vedkommende tilvirker og hvorfor bevilling ikke kreves.

E. Tilvirkerens plikter.

13. Den som tilvirker skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg e. l., plikter å skaffe seg våpenloven av 9. juni 1961 og Justisdepartementets forskrifter av 25. januar 1963 og nøye å overholde disse bestemmelser.

Tilvirkeren plikter å rette seg etter påbud politiet gir for å sikre at bestemmelsene blir fulgt.

14. Den som tilvirker skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg e. l., må bare foreta levering til forhandler som kan godtgjøre at han har bevilling til å drive handel med slike varer som bestillingen gjelder.

Levering til forbruker må bare finne sted når denne kan legge fram gyldig ervervstillatelse for det (art og kvantum) som bestillingen gjelder (forskriftenes del I, punkt 18 og del II, punktene 8 og 35). Dreier det seg om levering av skytevåpen, gir tilvirkeren alle 3 eksemplarer av ervervstillatelsen påtegning om art, kaliber, fabrikkmerke og nummer på de våpen som leveres. For øvrig gjelder de bestemmelser som er gitt for forhandler (forskriftenes del I, punkt 18, fjerde—sjette ledd).

15. Den som tilvirker skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg m. v., plikter å føre fortløpende fortegnelse over tilvirking og salg av kontrollpliktige våpen m. v. Fortegnelsen skal inneholde opplysning om:

- a) dato for tilvirking/levering,
- b) navnet på kjøperen,

- c) antall, art, fabrikkmerke og nummer på våpen (våpendeler) som produseres/leveres.

Ved salg m. v. vedlegger tilvirkeren et eksemplar av forhandlerens bestilling eller forbrukerens ervervstillatelse.

16. Den som tilvirker ammunisjon til skytevåpen, plikter å føre fortegnelse over leveringer til skytterlag eller autoriserte skytterlagsforhandlere som bestemt i forskriftenes del II, punkt 17.
17. Tilvirker av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon plikter å oppbevare de ferdige produkter i godkjent lager som er sikret med dørkefri lås. Tilvirkeren plikter å oppbevare uferdige produkter i lokaler som er tilfredsstillende sikret mot tjuveri.

Dreier det seg om ammunisjon, må tilvirkeren videre rette seg etter de bestemmelser om produksjon og oppbevaring som er gitt i medhold av ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871.

18. Den som tilvirker skytevåpen for salg m. v. kan midlertidig fjerne slike våpen (våpendeler) fra bedriften hvor dette er nødvendig fordi våpenet (delen) skal demonstreres, prøveskytes e. l.

Tilvirkeren plikter å utstyre den som får overlatt våpen etter bestemmelsene i første ledd med en skriftlig legitimasjon som viser at vedkommende er ansatt hos tilvirker av skytevåpen. Legitimasjonen skal dateres og underskrives av bedriftens ansvarlige leder eller en annen som har fått fullmakt til dette.

Tilvirkeren plikter å sørge for at våpenet (delen) blir levert tilbake snarest råd er.

F. Tillatelse til tilvirking til eget bruk.

19. Det kreves ikke tillatelse til selv å lade opp ammunisjon til skytevåpen som vedkommende har tillatelse til å inneha.
20. Den som vil tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til eget bruk, må ha politimesterens tillatelse etter bestemmelsene i lovens § 21, såfremt han måtte hatt bevilling av Justisdepartementet om tilvirkingen skulle skje for salg m. v. (punkt 1).

Søknaden dateres og underskrives og må inneholde opplysning om:

- a) fullt navn, fødselsdato og adresse på søkeren,
- b) hva det søkes tillatelse til å tilvirke,
- c) hvilke kvalifikasjoner søkeren har for å drive slik tilvirking.

Gjelder søknaden tilvirking av ammunisjon, må den dessuten inneholde en beskrivelse av hvorledes virksomheten skal innrettes og utstyres.

21. I de tilfelle hvor tilvirkingen skal finne sted i et lensmannsdistrikt, sendes søknaden til lensmannen. Ellers sendes den til politimesteren i det distrikt hvor tilvirkingen skal finne sted.

22. Politiet (lensmannen) undersøker om søknaden inneholder de opplysninger som kreves (punkt 20). Det sørger for at mangler ved søknaden blir avhjulpet.

Er søkeren bosatt i et annet distrikt, innhentes det uttalelse fra politiet (lensmannen) der. Er han nylig kommet til distriktet, bør det vanligvis innhentes uttalelse fra politiet (lensmannen) i distrikt hvor han tidligere har vært bosatt.

Politiet (lensmannen) kan innhente ytterligere opplysninger som antas å være av betydning for avgjørelsen.

23. Lensmannen avgir en skriftlig uttalelse og sender søknaden med vedlegg til vedkommende politimester.

Av uttalelsen skal det framgå at det er vurdert om søkeren fyller kravene til personlige og eventuelt faglige kvalifikasjoner.

24. Politimesteren avgjør deretter søknaden etter de bestemmelser som er gitt i loven (§ 21).

Tillatelse til tilvirking til eget bruk gis ikke til søker som ikke fyller de krav til personlige egenskaper (edruelighet, pålitelighet m. m.) og behov som kreves for å få tillatelse til å erverve skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon av den art som søknaden gjelder.

25. Avslår politimesteren søknaden, gir han søkeren skriftlig underretning om dette.

Politimesteren plikter ikke å begrunne avslaget. Ber søkeren om å få oppgitt hvorfor søknaden er avslått, bør opplysning om dette likevel vanligvis gis.

26. Innvilger politimesteren søknaden, gir han søkeren en skriftlig tillatelse som dateres og underskrives og inneholder opplysning om:

- a) tillatelsens omfang,
- b) innehaverens navn og adresse,
- c) de vilkår som er knyttet til tillatelsen.

En tillatelse til tilvirking til eget bruk gjøres vanligvis bare gjeldende for et bestemt antall skytevåpen (våpendeler) eller et oppgitt kvantum ammunisjon av bestemt art. I særlige tilfelle kan det likevel gis tillatelse til tilvirking av et ubestemt antall skytevåpen (våpendeler) eller et ubestemt kvantum ammunisjon av oppgitt art. Tillatelsen gjøres i så fall gyldig for et bestemt tidsrom som ikke bør være på over 2 år.

27. Politikamrene fører fortløpende fortegnelse over alle tillatelser til å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til eget bruk som gis i distriktet.

Fortegnelsen skal inneholde de opplysninger som er nevnt i punkt 26 a—c samt datoen for bevillingens utstedelse.

28. Den som tilvirker skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for eget bruk, plikter å:

- a) overholde de bestemmelser som er gitt i tillatelsen om dennes omfang m. v. og de vilkår som er knyttet til tillatelsen,
- b) søke tillatelse til å inneha skytevåpen (våpendeler) som han tilvirker til eget bruk (§ 21),
- c) behandle og oppbevare det han tilvirker på en forsvarlig måte,
- d) rette seg etter pålegg fra politiet.

Unnlater tilvirkeren å oppfylle disse plikter, kan en tillatelse som er gjort tidsbegrenset (punkt 26, siste setning) tilbakekalles før gyldighetstiden er utløpet.

G. Politiets kontroll.

29. Politiet fører kontroll med at tilvirkere av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon retter seg etter bestemmelsene i forskriftenes punkter 13—18 (tilvirking for salg m. v.) eller 28 (tilvirking til eget bruk).

Politiet kontrollerer videre den fortegnelse over leveringer til skytterlag eller autoriserte skytterlagsforhandlere som tilvirker av ammunisjon til skytevåpen plikter å føre (punkt 16 ovenfor, jfr. del II, punkt 17).

DEL V

Om innførsel og utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (lovens kapittel VI).

A. Innførsel.

1. Tillatelse til å innføre skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i lovens §§ 1—3, gis av politimesteren på søkerens bosted eller, hvis han ikke har bopel i riket, på oppholdsstedet. Er søkeren en juridisk person, gis tillatelse av politimesteren på det sted hvor søkeren har kontor.

Det kreves tillatelse som nevnt i første ledd også for å innføre:

- a) haglgeværer med glattborede løp (lovens § 5, punkt a),
- b) apparater for slakting, signalpistoler og andre innretninger for signalgiving og for rednings- og harpungeværer (lovens § 5, punkt c),
- c) låskasser og piper til våpen som er nevnt i a og b (jfr. lovens § 5, punkt d),
- d) haglpatroner og ammunisjon til våpen som nevnt under b (jfr. lovens § 5, punkt e).

Løse hagl kan innføres uten tillatelse.

2. Søknad om innførseltillatelse må dateres og underskrives av søkeren.
3. Gjelder søknaden ervervsmessig innførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må søknaden inneholde opplysning om:
 - a) søkerens (firmaets) fulle navn og adresse,
 - b) varesort (art, kaliber m. v.),
 - c) kvantum eller vekt,
 - d) leverandørens navn og adresse,
 - e) varepartiet antas å ville komme i flere sendinger,
 - f) hvem som har gitt søkeren bevilling til å drive handel med skytevåpen m. v.

Et eksemplar av dokument som viser kjøpesummen må vedlegges søknaden.

Et beløp til dekning av gebyret må enten vedlegges søknaden eller betales innen 14 dager etter at innførseltillatelse er gitt.

4. Gjelder søknaden innførsel av skytevåpen til eget bruk, fyller søkeren ut 3 eksemplarer av det skjema som gjelder for søknad om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen. Det må av søknaden framgå at ervervet skal skje i form av innførsel.

Gjelder derimot søknaden innførsel av ammunisjon til eget bruk, må søkeren gi de opplysninger som nevnt ovenfor under punkt 3.

I alle tilfelle hvor søknaden gjelder innførsel til eget bruk, må gebyret være betalt før innførseltillatelse gis.

5. Søknaden sendes til den politimester som skal treffe avgjørelsen. Politiet kan innhente ytterligere opplysninger som antas å være av betydning for avgjørelsen.
6. Tillatelse til ervervsmessig innførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon og til innførsel til eget bruk av ammunisjon gis på fastsatt skjema som sendes til søkeren i utfylt, datert, stemplet og nummerert stand. Det må gis særskilt innførseltillatelse for hvert vareparti.

Tillatelsen skal være datert og underskrevet av politimesteren og inneholde opplysning om:

- a) fullt navn og adresse på den som har fått tillatelsen,
- b) varesort (art, kaliber m. v.),
- c) kvantum eller vekt,
- d) leverandørens navn og adresse.

En gjenpart av tillatelse til å innføre sprengstoff (unntatt fyrverkerisaker) sendes til Sprengstoffinspeksjonen.

Tillatelse til innførsel av skytevåpen til eget bruk gis ved datert påtegning på de 3 innsendte eksemplarer av skjema for søknad om tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen.

Alle innførselstillatelser gjelder for et tidsrom av 3 måneder. De kan etter søknad forlenges for ytterligere 3 måneder. Slik forlengelse av gyldighetstiden gis uten betaling av gebyr.

Overdragelse av innførselstillatelse må ikke finne sted.

7. Politiet fører fortegnelse over alle tillatelser som gis til innførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Av fortegnelsen må det framgå:

- a) hvem som har fått tillatelsen,
- b) når den er gitt,
- c) hvilken varesort og hvilket kvantum tillatelsen gjelder for,
- d) hvilket gebyr som er fastsatt og om dette er betalt.

Betalte gebyrer føres til inntekt for statsrekskapets kap. 3466, Våpenkontrollen — gebyrer.

8. Innførselstillatelsen må leveres til tollvesenet før utlevering av de innførte skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon kan finne sted.
9. Gjelder tillatelsen ervervsmessig innførsel av skytevåpen m. v. våpendeler eller ammunisjon, gir tollvesenet denne påtegning om hva som er innført. Tollvesenet sender deretter tillatelsen til Riksrevisjonens 16. kontor. Er ikke hele det vareparti som tillatelsen omfatter kommet i samme sending, må det søkes ny innførselstillatelse for restpartiet. Slik tillatelse gis uten betaling av nytt gebyr.

Bedrift som selv produserer skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, kan etter søknad gis generell tillatelse til å innføre slike gjenstander for et i tillatelsen oppgitt beløp som ikke må være større enn kr. 50.000. Tillatelsen gjelder inntil innførsel er foretatt for dette beløp, dog ikke i mer enn 3 måneder. Tollvesenet gir tillatelsen datert påtegning om hva som er innført den enkelte gang og verdien av dette. Når tillatelsen er

oppbrukt eller utløpt, må den leveres til tollvesenet som sender den til Riksrevisjonens 16. kontor.

10. Bestemmelsene i punkt 9, første ledd, gjelder også for tillatelser til innførsel til eget bruk av ammunisjon.
11. Gjelder tillatelsen innførsel av skytevåpen til eget bruk, gir tollvesenet samtlige 3 eksemplarer av søknadsskjemaet datert påtegning om hva som er innført (art, kaliber, fabrikkmerke og nummer).

Tollvesenet leverer et eksemplar av skjemaet tilbake til søkeren. Dette gjelder som våpenkort inntil slikt er utstedt.

Tollvesenet sender et eksemplar av skjemaet til den politimester som har gitt tillatelsen. Denne utsteder deretter våpenkort til søkeren.

Det tredje eksemplar sender tollvesenet til Riksrevisjonens 16. kontor.

12. Skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som ikke blir hentet på tollstedet, behandles etter de regler som ellers gjelder for uavhentet gods.

Salg av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon ved offentlig auksjon kan ikke endelig finne sted før kjøperen har fått ervervstillatelse etter de bestemmelser som er gitt i forskriftenes del I eller II.

Politiet plikter på anmodning å bistå tollvesenet med å skaffe oppbevaringssted for skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som skal selges på auksjon eller oppbevares av det offentlige eller på offentlig tiltak.

B. Ikke-ervervsmessig utførsel.

13. Tillatelse til ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som nevnt i lovens §§ 1—3 gis av politimesteren på søkerens bosted, eller hvis han ikke har bopel i riket, på oppholdsstedet. Er søkeren en juridisk person, gis tillatelsen av politimesteren på det sted hvor søkeren har kontor.

Med ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon forstås i disse bestemmelser utførsel som foretas av andre enn dem som driver handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon eller produserer slike gjenstander for salg.

14. Søknad om tillatelse til ikke-ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon må dateres og underskrives av søkeren.

Søknaden må inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn og adresse,
- b) varesort (art, kaliber m. v.),
- c) kvantum eller vekt,
- d) bestemmelsessted og adressat.

Gebyret må betales før utførselstillatelse gis.

15. Søknaden sendes til den politimester som skal treffe avgjørelsen. Politimesteren kan ellers kreve de opplysninger som forholdene i det enkelte tilfelle tilsier og innhente uttalelse fra lensmannen om søknaden.
16. Utførselstillatelse gis på fastsatt skjema som skal være datert og underskrevet av politimesteren og inneholde opplysning om:
 - a) fullt navn og adresse på den som har fått tillatelsen,
 - b) varesort (art, kaliber m. v.),
 - c) kvantum eller vekt,
 - d) bestemmelsessted og adressat.

Utførselstillatelsen er gyldig for et tidsrom av 3 måneder og kan etter søknad forlenges for ytterligere 3 måneder. Slik forlengelse av tillatelsens gyldighetstid gis uten betaling av gebyr.

17. Politiet fører fortegnelse over gitte tillatelser til ikke-erhvervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Av fortegnelsen må det framgå:

- a) hvem som har fått tillatelsen,
- b) når den er gitt og hvor lenge den er gyldig,
- c) hvilken varesort og hvilket kvantum tillatelsen gjelder for,
- d) hvilket gebyr som er fastsatt og om dette er betalt.

Innbetalte gebyrer føres til inntekt for statsrekskapets kap. 3466, Våpenkontrollen — gebyrer.

18. Utførselstillatelsen må leveres til tollvesenet før utførsel kan finne sted.

Skal ikke hele det kvantum som tillatelsen omfatter sendes under ett, må det søkes ny utførselstillatelse for resten. I denne vises det til den tidligere gitte tillatelse. Ny utførselstillatelse for resten gis uten betaling av gebyr.

19. Tollvesenet sender den innleverte utførselstillatelse til Riksrevisjonens 16. kontor med påtegning om hva som er utført.

Innsending av utførselstillatelser til Riksrevisjonen kan foretas en gang om måneden.

C. Særbestemmelser (lovens § 25).

a) Midlertidig utførsel (lovens § 25, punkt a).

20. Norsk borger som skal være borte fra riket i et tidsrom av inntil 1 år, kan ved utreisen medbringe til personlig bruk jaktvåpen og våpen som skal brukes i skytekonkurranser med tilhørende deler og et rimelig kvantum ammunisjon til disse våpen, mot å vise tollvesenet gyldig våpenkort.

Vedkommende må ved utreisen avgi en skriftlig erklæring i to eksemplarer.

Erklæringene må dateres og underskrives og inneholde opplysning om:

- a) fullt navn og adresse,
- b) hvem som har utstedt våpenkortet og hvilket nummer dette har,
- c) skytevåpenenes (våpendelene) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer,
- d) ammunisjonens mengde og art.

Erklæringen attesteres av tollvesenet som beholder det ene eksemplar og leverer det annet tilbake til utstederen.

Reglene i annet—fjerde ledd gjelder tilsvarende når det ved utreise blir medbragt til personlig bruk skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som nevnt i punkt 1, annet ledd.

21. Den som har utført skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter bestemmelsene i punkt 20, kan innen 1 år gjeninnføre de våpen (våpendeler) og det kvantum ammunisjon som den attesterte erklæring omfatter mot å levere denne til tollvesenet.

Skjer gjeninnførselen ved samme tollsted som utførselen, sammenholder dette de 2 eksemplarer av erklæringen og tilintetgjør disse hvis de fortsatt er likelydende.

Skjer gjeninnførselen ved annet tollsted, sendes den mottatte erklæring til det tollsted hvor utførselen fant sted, for kontroll. Dette tilintetgjør erklæringene hvis disse fortsatt er likelydende. Tollvesenet sender omgående de erklæringer som ikke er likelydende, til politimesteren i det distrikt hvor vedkommende er bosatt eller oppholdt seg før utreisen. Videre sender tollvesenet ved utløpet av hvert kalenderår alle umakulerte erklæringer som er eldre enn 1 år til politimesteren i distrikt som nevnt.

b) Midlertidig innførsel (lovens § 25, punkt c).

22. Utenlandsk borger som skal oppholde seg i riket i et tidsrom av inntil 3 måneder, kan ved innreise medbringe til person-

lig bruk jaktvåpen og våpen som skal brukes i skytekonkurranser med tilhørende våpendeler og et rimelig kvantum ammunisjon til disse våpen — herunder også våpen m. v. som nevnt under punkt 1, annet ledd — mot å vise tollvesenet slik våpenlisens som kreves i hans hjemland. Vedkommende må dog ha fylt den alder som kreves for å få tillatelse til å inneha slike skytevåpen her i landet.

Vedkommende må ved innreisen avgi en skriftlig erklæring i 2 eksemplarer.

Erklæringene må dateres og underskrives og inneholde opplysning om:

- a) fullt navn og adresse,
- b) hvem som har utstedt våpenlisensen og hvilket nummer denne har,
- c) alder hvis denne er under 21 år,
- d) skytevåpnenes (våpendelene) art, kaliber, fabrikkmerke og nummer,
- e) ammunisjonens mengde og art,
- f) hva våpnene skal brukes til i Norge og hvor de skal brukes.

Skal våpnene brukes til konkurranseskyting, må det legges fram skriftlig innbydelse fra den organisasjon som skal holde konkurransen. I slike tilfelle kan innførsel finne sted selv om vedkommende ikke er fylt 16 år (21 år for revolvere og pistoler).

Erklæringene attesteres av tollvesenet som beholder det ene eksemplar. Det annet eksemplar leveres tilbake til utstederen og gjelder som våpenkort i et tidsrom av 3 måneder.

23. Den som har innført skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter bestemmelsene i punkt 22, kan innen 3 måneder gjenutføre de våpen (våpendeler) og det kvantum ammunisjon som den attesterte erklæring omfatter, mot å levere denne til tollvesenet.

Skjer gjenutførselen ved samme tollsted som innførselen, sammenholder dette de 2 eksemplarer av erklæringen og tilintetgjør disse hvis de fortsatt er likelydende.

Skjer gjenutførselen ved annet tollsted, sendes den mottatte erklæring til det tollsted hvor innførselen fant sted for kontroll. Dette tilintetgjør erklæringene hvis disse fortsatt er likelydende.

Tollvesenet sender omgående de erklæringer som ikke lenger er likelydende til Kriminalpolitisen. Videre sender tollvesenet ved utløpet av hvert kalenderår alle umakulerte erklæringer som er eldre enn 3 måneder til Kriminalpolitisen.

c) Fangstekspedisjoner (lovens § 25, punkt b).

24. Norsk fangstekspedisjon kan ved utreise fra riket medbringe skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som skal brukes til fangsten uten å innhente utførselstillatelse hos politimesteren.

Lederen for fangstekspedisjonen (skipets kaptein) må ved utreisen legge fram en fullstendig liste i 2 eksemplarer over skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som medbringes.

Listene må dateres og underskrives av ekspedisjonens leder. De må inneholde opplysning om:

- a) skipets navn,
- b) skipets eier (rederi),
- c) fangstens art og hvor denne skal foregå,
- d) skytevåpenenes art, kaliber, fabrikkmerke og nummer.
- e) våpendelene antall og art,
- f) ammunisjonens kvantum og art.

Listen skal inneholde en erklæring fra ekspedisjonens leder om at våpnene m. v. skal brukes under fangsten.

Listene attesteres av tollvesenet som beholder det ene eksemplar og leverer det annet tilbake til ekspedisjonens leder.

Reglene i annet—femte ledd gjelder tilsvarende når det ved utreisen blir medbragt til fangsten skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon som nevnt i punkt 1, annet ledd.

25. Norsk fangstekspedisjon som har utført skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter bestemmelsene i punkt 24 ovenfor, kan etter fangstens opphør gjeninnføre de våpen og våpendeler og det kvantum ammunisjon som den attesterte liste omfatter mot å levere denne til tollvesenet.

Skjer gjeninnførselen ved samme tollsted, sammenholder dette de 2 eksemplarer av listen og tilintetgjør disse hvis de fortsatt er likelydende.

Skjer gjeninnførselen ved annet tollsted, sendes den mottatte liste til det tollsted hvor utførselen fant sted for kontroll. Dette tilintetgjør listene hvis disse fortsatt er likelydende.

Tollvesenet sender omgående de lister som ikke lenger er likelydende til politimesteren i det distrikt hvor ekspedisjonens leder var bosatt eller oppholdt seg før utreisen.

DEL VI

Forskjellige bestemmelser (lovens kapittel VII).

A. Behandling av klager.

1. Blir et vedtak som er truffet av politimesteren etter bestemmelsene i våpenloven av 9. juni 1961 med utfyllende bestemmelser i medhold av lovens § 30 påklaget til Justisdepartementet, innhenter dette uttalelse av politimesteren før klagen avgjøres.
Politimesteren plikter overfor departementet å begrunne sin avgjørelse.

2. Blir et vedtak som er truffet av lensmannen etter bestemmelsene i våpenloven av 9. juni 1961 med utfyllende bestemmelser i medhold av lovens § 30 påklaget til politimesteren, innhenter denne uttalelse av lensmannen før klagen avgjøres.

Lensmannen plikter overfor politimesteren å begrunne sin avgjørelse.

B. Frafalling av gebyrer.

3. Gebyr for bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter kgl. resolusjon av 25. januar 1963 (II, punkt 17, bokstav a) frafalles i de tilfelle hvor bevillingen gis etter forskriftenes del VII, punkt 1.
4. Gebyr for tillatelse til ervervsmessig innførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter kgl. resolusjon av 25. januar 1963 (II, punkt 17, bokstav b) frafalles:
 - a) ved gjeninnførsel fra utlandet av norske varer etter reparasjon, foredling, bearbeidelse eller omarbeidelse,
 - b) ved innførsel av deler eller komponenter som skal bearbeides eller omarbeides i Norge før salg til forhandlere eller forbrukere.
5. Gebyr for tillatelse til ikke-ervervsmessig inn- eller utførsel av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon etter kgl. resolusjon av 25. januar 1963 (II, punkt 17, bokstav c) frafalles hvor søkeren er ansatt ved norsk utenriksk stasjon eller ved fremmed stats utenrikske stasjon i Norge.

C. Utgifter ved tilintetgjøring m. v.

6. Utgifter ved å få skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon tilintetgjort eller gjort ubrukbare betales av vedkommende eier eller innehaver.

DEL VII.

Overgangsbestemmelser (lovens kapittel IX).

A. Bevillinger og tillatelser.

1. Bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon gitt i medhold av § 15 i våpenloven av 28. juni 1927 fortsetter å være gyldige til 1. januar 1965, såframt de ikke etter bestemmelsene i nevnte lov faller bort på et tidligere tidspunkt.
Den som har bevilling etter loven av 1927 og som ønsker å fortsette med å drive handel med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, må innen 1. januar 1965 søke bevilling etter § 16 i våpenloven av 9. juni 1961. Om innholdet og behandlingen av slik søknad gjelder bestemmelsene i forskriftenes del III, punktene 8—17. Søknaden blir å innvilge såframt søkeren fyller de vilkår som er nevnt i forskriftenes del III, punktene 3—7.
2. Den som har tilvirket skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon for salg forut for 1. april 1963 og som ønsker å fortsette med dette, må innen 1. januar 1965 søke bevilling etter § 20 i våpenloven av 9. juni 1961, jfr. forskriftenes del IV, punkt 1. Om søknadens innhold og behandling m. v. gjelder de bestemmelser som er gitt i forskriftenes del IV, punktene 3—11. Søkeren må fylle de vilkår som er nevnt i forskriftenes del IV, punkt 2.
3. Den som har tilvirket skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til eget bruk forut for 1. april 1963 og som ønsker å fortsette med dette, må innen 1. januar 1964 søke tillatelse etter § 21 i våpenloven av 9. juni 1961, jfr. forskriftenes del IV, punkt 20, første ledd. Om søknadens innhold og behandling gjelder de bestemmelser som er gitt i forskriftenes del IV, punktene 20—28. Søkeren må fylle de samme vilkår som andre som vil ha tillatelse til å tilvirke skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon til eget bruk (del IV, punkt 24, annet ledd).
4. Generell tillatelse til erverv av ammunisjon (sprengstoff) gitt i medhold av § 18 i våpenloven av 28. juni 1927 fortsetter å være gyldig inntil den i tillatelsen fastsatte utløpsdato, dog ikke ut over 31. desember 1964.

B. Registrering m. m. av kontrollpliktige skytevåpen.

5. Den som 1. april 1963 er eier eller innehaver av skytevåpen som nevnt i lovens § 1, jfr. § 5, og ønsker fortsatt å være det, må innen 1. januar 1964 søke politimesteren om våpenkort etter bestemmelsene i § 8, jfr. § 7, i våpenloven av 9. juni 1961.

Søknad fra fysisk person om tillatelse til å inneha skytevåpen skrives i 1 eksemplar på fastsatt skjema som dateres og underskrives av søkeren og — om han er under 21 år — av verje. Søknaden må inneholde opplysning om:

- a) søkerens fulle navn, fødselsdato og fødested, stilling eller yrke, og adresse,
- b) våpenes art, kaliber, fabrikkmerke og nummer.

Videre bør søkeren oppgi om han tidligere har fått tillatelse av Den sivile våpenkontroll til å kjøpe våpenet. Gjelder søknaden revolver eller pistol, må søkeren også oppgi sitt behov for å ha våpenet. Er revolveren eller pistolen ervervet i norsk eller alliert krigstjeneste i tidsrommet 1940—45, gir søkeren opplysning om dette.

Søknad fra juridisk person om tillatelse til å inneha skytevåpen må inneholde opplysning om fullt navn og adresse på den juridiske person, på en som har fullmakt til å undertegne søknad fra denne og på den som skal være ansvarlig for oppbevaring og utlevering av den juridiske persons skytevåpen. Videre må søknaden inneholde de opplysninger som er nevnt i annet ledds punkt b. Tredje ledds første og annen setning gjelder tilsvarende.

Om søknadens behandling gjelder de bestemmelser som er gitt i del I, punktene 11—15 i den utstrekning disse passer.

Innvilges søknaden, utstedes det våpenkort til søkeren etter bestemmelsene i del I, punkt 22 (for fysiske personer) eller 23 (for juridiske personer). Det utfylles kartotek kort som bestemt i del I, punkt 17.

6. Søknad fra fysisk person innvilges såfremt søkeren tilfredsstiller lovens krav til personlige kvalifikasjoner (§ 7, tredje ledd) og har nådd den fastsatte aldersgrense (§ 7, fjerde ledd og kgl. resolusjon av 25. januar 1963 II, punkt 1).

Gjelder søknaden revolver eller pistol, innvilges den likevel bare såfremt søkeren har et relevant behov for å ha slikt våpen (forskriftenes del I, punktene 7, annet ledd, og 8) eller godtgjør at våpenet er ervervet i norsk eller alliert krigstjeneste i tidsrommet 1940—45.

Fra aldersgrensen kan det dispenseres i tilfelle av at våpenet

er ervervet ved arv (lovens § 7, fjerde ledds tredje punktum, og forskriftenes del I, punkt 1, annet ledd). Det kan også dispenseres fra kravet til alder (21 år) hvor søkeren godtgjør at han forut for 1. april 1963 var medlem av skytterlag som gjør bruk av revolver eller pistol som konkurransevåpen.

7. Søknad fra juridisk person innvilges såframt vilkårene i forskriftenes del I, punkt 2, er tilstede eller søkeren ellers har særlig interesse av å ha våpenet.

8. I intet tilfelle gis det tillatelse til fortsatt å inneha skytevåpen av absolutt militær karakter eller skytevåpen som Forsvaret har meldt stjålet.

Det samme gjelder våpen som er stjålet fra privat eier, forhandler eller produsent av skytevåpen, eller som på annen måte er ulovlig fravendt disse.

9. Den som får avslått en søknad om fortsatt å inneha skytevåpen, må straks innlevere dette til politimesteren.

Tilhører våpenet søkeren, skal det avhendes. Har søkeren ikke innen 3 måneder fra avslaget avhendet våpenet til en som har tillatelse etter lovens § 7 til å erverve dette, skal politimesteren selge våpenet for søkerens rekning. Hvis salget ikke skjer ved offentlig auksjon, skal våpenet så vidt mulig takseres på betryggende måte.

Våpen som tilhører en annen enn søkeren, utleveres til eieren. Utlevering til andre enn Forsvaret eller noen som har rett til å drive handel med skytevåpen eller å tilvirke skytevåpen for salg, kan likevel ikke finne sted uten at vedkommende får tillatelse til å inneha våpenet. Politimesteren skal sette ham en frist på 3 måneder til å søke om våpenkort. Om slik søknad gjelder bestemmelsene i punktene 5—7 ovenfor. Blir søknaden ikke sendt eller blir den avslått, skal våpenet avhendes av eieren eller selges for hans rekning etter reglene i annet ledd.

I tilfelle av tvist om eiendomsretten til våpenet, oppbevares det av politiet eller den dette bestemmer, inntil tvisten er avgjort og våpenet kan utleveres. Blir det avgjort at den opprinnelige søker er eier, tas hans søknad opp til ny behandling.

10. Selv om en søknad er blitt avslått, kan politimesteren la vedkommende få beholde våpenet på vilkår av at det gjøres varig ubrukbart. Politiet skal besørge ubrukbargjøringen eller kontrollere denne. Vedkommende må selv betale alle utgifter i forbindelse med dette.

11. Den som 1. april 1963 er eier eller innehaver av skytevåpen som nevnt i § 1, jfr. § 5, og ikke ønsker å fortsette å være det, må innen 1. januar 1964 enten avhende våpenet til en som har tillatelse etter lovens § 7 eller til politiet. Slik innlevering kan foretas anonymt.

Våpen som er innlevert, skal utleveres til eieren. Reglene i punkt 9, tredje ledds annet—femte punktum og fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

12. Innehar noen etter 1. januar 1964 skytevåpen som nevnt i lovens § 1, jfr. § 5, uten å ha søkt om våpenkort eller etter å ha fått avslag på søknaden, kan våpenet inndras etter lovens § 34 til fordel for statskassen.

Våpen som tilhører en annen enn innehaveren, utleveres til eieren. Reglene i punkt 9, tredje ledds annet—femte punktum og fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

13. Skytevåpen som er innlevert til politiet etter punkt 11 og som politiet ikke finner grunn til å anta tilhører privat eier, forhandler eller produsent av skytevåpen, sendes til Hærens våpentekniske korps.

Det samme gjelder våpen som er inndratt til fordel for statskassen etter lovens § 34.

Pistoler av bestemte typer kan etter Justisdepartementets bestemmelse overtas av politiet til bruk som tjenestevåpen.

Handelsdepartementets bestemmelser av 26. januar 1963 om ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

I medhold av lov av 9. juni 1961 om skytevåpen og ammunisjon m. v. § 23 og kgl. resolusjon av 25. januar 1963, har Handelsdepartementet gitt disse bestemmelser om ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon:

§ 1.

Tillatelse til ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon gis av Handelsdepartementet.

Slik tillatelse er det ikke nødvendig å innhente for utførsel av harpulkanoner, salongrifler og fyrverkerisaker.

§ 2.

Gratisforsendelser til utlandet av vareprøver av våpen, våpendeler og ammunisjon, hvis verdi ikke overstiger kr. 500,—, kan utføres uten tillatelse.

§ 3.

Med ervervsmessig utførsel av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon forstås utførsel som foretas av en som driver handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon eller som produserer slike gjenstander for salg.

§ 4.

Søknad om utførselstillatelse skal skrives på Handelsdepartementets skjema for utførselstillatelse, skjema A—5. Det må være nøyaktig utfyllt og inneholde opplysning om hvilken myndighet som har gitt søkeren bevilling til å drive handel med skytevåpen, våpendeler og ammunisjon eller til å produsere slike gjenstander for salg, samt opplysning om over hvilket tollsted utførselen skal foregå.

§ 5.

Handelsdepartementet kan be innhentet erklæring fra kjøperen eller vedkommende myndighet i importlandet om at reeksport ikke vil finne sted. Handelsdepartementet kan kreve slike opplysninger som forholdene i det enkelte tilfelle tilsier.

§ 6.

Utførselstillatelsen gis en bestemt gyldighetsfrist. Er tillatelsen ikke nyttet ved fristens utløp, kan fristen etter søknad forlenges hvis forholdene ikke skulle være endret.

§ 7.

I gebyr til statskassen skal det for utførselstillatelsen betales 1 prosent av varens verdi — dog minst kr. 5,— og maksimum kr. 500,—. Gebyret innbetales på Tolldirektoratets postgirokonto nr. 2304 innen 2 — to — uker etter at utførselstillatelse er mottatt. Handelsdepartementet kan i det enkelte tilfelle nedsette eller frafalle gebyret.

§ 8.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. april 1963.

AIRGRAM

Soc 11-1 NOR

FOR RM USE ONLY

RM/R	REP	AF
1		
ARA	EUR	FE
	5	
NEA	CU	INR
E	P	IO
L	FBO	AID
AGR	COM	FRB
INT	LAB	TAR
TR	XMB	AIR
ARMY	CIA	NAVY
OSD	USIA	NSA

A-633

UNCLASSIFIED

PRIORITY

HANDLING INDICATOR

TO : Department of State

JUN 17 8 52 AM '68

AMEMBASSY OSLO

FROM : Amembassy OSLO

DATE: June 13, 1968

SUBJECT: Norwegian Gun Laws

REF : State 179593; Oslo 5117

Soc 11-1

Attached is a Note from the Foreign Ministry in response to the Embassy's request for information on Norwegian laws governing the possession and use of firearms. The information in the Note is essentially the same as that contained in Oslo 5117. Also attached is an English copy of the principal sections of the Norwegian gun law (Law of June 9, 1961), and two copies, in Norwegian, of the law and regulations pertaining thereto, and a tabulation by the Central statistical bureau of deaths involving firearms. All of the foregoing has been furnished by the Foreign Ministry the day after the Embassy's request was made.

TIBBETTS

Enclosures:

1. Note from Foreign Ministry
2. Law of June 9, 1961 regarding weapons and ammunition (in English)
3. Law of June 9, 1961 and regulations (2 copies in Norwegian)
4. Table of statistics on deaths involving firearms

LEGAL ADVISER

JUN 17 1968

DEPARTMENT OF STATE

FORM 4-62 DS-323

UNCLASSIFIED

FOR DEPT. USE ONLY

☒ In ☐ Out

Drafted by:

POL:TSejin:mkw

6/13/68

Contents and Classification Approved by:

POL:JTKendrick

Clearances:

JUN 17 11 9 43

COPYFLO-PBR

Urgent.

Enclosures.

L

P.M.

Laws governing the sale and use of firearms.

The Royal Ministry for Foreign Affairs has the honour with reference to the P.M. of 11th June, 1968, from the Embassy of the United States of America, to give the following information relating to the sale and use of firearms:

1. According to the Act of 9th June, 1961, relating to firearms, ammunition etc., § 7, anyone desiring to purchase or otherwise acquire firearms or parts of firearms, must obtain a licence thereto from the chief of police. In §§ 8 - 12 are set out more detailed conditions for obtaining a licence.

2. According to §§ 1 - 6 all types of firearms are covered, with the exception of:

- a) shot-guns with only smooth-bore barrels,
- b) air-rifles and spring-rifles, air pistols and spring-pistols,
- c) devices for slaughtering, signalling-pistols, life-saving guns and harpoon guns,
- d) parts of such arms as described above,
- e) other types of firearms, which may be exempted by other Laws and Regulations.

3. According to § 4 the provisions of the Act shall not apply to firearms, parts of firearms or ammunition destined for or belonging to the armed forces or the police force.

4. Sporting guns with exception of those mentioned in § 5 come under the general provisions.

5. The law does not prohibit mail order purchase of firearms as far as the provisions of the Act with regard to licence etc. are observed. As far as importation is concerned, reference is made to chapter VI of the Act. According to § 23 anyone desiring to export or import firearms must have a licence from the Ministry concerned. Import licence can only be granted to a person who is authorized to carry on trade with firearms, or if the articles imported are for personal use, licence may be granted to persons who comply with the conditions laid down in §§ 7 and 13.

6. According to § 16 of the Act, persons dealing in firearms, parts thereof and ammunition on a commercial basis, must have a special licence from the Ministry concerned.

Enclosed are

- a) a copy of the Act of 9th June, 1961, relating to firearms etc.
- b) a copy of the regulations issued by the Ministry of Justice,
- c) Statistical figures concerning deaths etc. due to firearms.

Oslo, 12th June, 1968.

SK

of view should be that Norway will not permit export of firearms or ammunition to areas where there is war or a threat of war, or to countries in a state of civil war."

On the conclusion of this debate the following resolution was adopted by the Storting:

"The Storting has taken note of the statement made by the Prime Minister on behalf of the Government. The Storting would like to emphasize as strongly as possible that export of firearms and ammunition from Norway shall only take place after careful consideration of all aspects of internal and foreign policy in the area concerned. Such consideration shall in the opinion of the Storting be the deciding factor when decision is made as to whether or not export shall be permitted."

Encl. 2 to A - 633
From OSLO

4. Excerpts from the Act of 9th June, 1961, relating to firearms, ammunition etc.

Chapter I. Introductory provisions.

§ 1. For the purposes of this Act the term "firearms" shall mean:

- a) Arms which by means of powder or other propellant agents, or by means of a mechanical appliance or device, expell bullets or shot or other projectiles.
- b) Arms, or devices for shooting or expulsion of explosive charges, gas, very lights, rockets and the like (including flame-throwers).

Arms which have been made permanently unfit for use shall, however, not be considered as firearms. The same applies to arms which due to their age or form of construction no longer are serviceable as firearms.

§ 2. For the purposes of this Act the term "parts of firearms" shall mean lock and breech mechanisms and barrels. Insertable barrels shall, however, only be considered as such parts if they are serviceable in firearms as described in § 5.

§ 3. For the purposes of this Act the term "ammunition" shall mean:

- a) Cartridges consisting of projectile, case, expulsion charge and detonator.
- b) Projectiles of all types for shooting or expulsion by means of firearms as described in § 1.
- c) Gunpowder, explosives and detonators of all types (including fireworks).
- d) Hand grenades, bombs, rockets, mines and the like.
- e) Boxes containing light-gas, flame-gas, poison-gas and tear-gas, as well as light, smoke and fire compositions.
- f) Types of poison-gas and tear-gas for use in firearms as described in § 1, or in ammunition as described in literas a), b), d) and e) of this section.

§ 4. The provisions of this Act shall not apply to firearms, parts of firearms or ammunition destined for or belonging to the armed forces or the police force.

§ 5. Unless otherwise provided by this Act or pursuant thereto, the Act shall not apply to:

- a) Shot-guns with only smooth-bore barrels.
- b) Air-rifles and spring-rifles, air-pistols and spring-pistols.
- c) Devices for slaughtering, signalling-pistols and other devices for signalling, life-saving guns and harpoon guns, provided the Ministry concerned is satisfied that such arms can only be used for the stated purposes.
- d) Parts of such arms as described in this section, but not insertible barrels which can be used in these firearms.
- e) Ammunition which can exclusively be used in the firearms described in this section.

§ 6. The King may exempt, wholly or in part, other types of firearms, parts of firearms or ammunition, than those described in § 5 in the present Act, from some of its provisions.

Chapter II. Acquisition etc. of firearms and parts of firearms.

§ 7. Anyone desiring to purchase or otherwise acquire firearms or parts of firearms, must obtain a licence thereto from the chief of police. Licences shall be issued by the chief of police at the place of residence of the applicant, or — if the applicant is not resident in the Kingdom — by the chief of police at the place of sojourn.

Licence can only be granted to reliable persons of sober habits, who need firearms or have other reasonable grounds for the possession thereof, or in respect of whom nothing is known to make them unsuited for the possession of firearms.

Licences cannot be granted to persons under 16 years of age. For certain types of firearms and parts of firearms, the King may stipulate a higher age-limit, but not above 21 years. If anyone acquires firearms or parts of firearms by inheritance the chief of police concerned may grant dispensation from the rules relating to minimum age, on such conditions as he may find necessary to lay down in each individual case.

An application for licence from a minor must be endorsed by his guardian.

The King may issue regulations relating to acquisition of firearms and parts of firearms by shooting clubs and organisations, or by other bodies corporate.

§ 8. Anyone desiring to own or be in possession of firearms must have a licence thereto from the chief of police (firearms licence-card). The provisions in § 7, second to sixth paragraph, shall apply correspondingly. Such licences may be granted subject to the condition that the liberty to transfer the firearm concerned to other persons as mentioned in § 11, shall not apply.

§ 9. The said licence-card shall, when demanded by the police, be presented for control. If the card cannot be produced immediately during a control, the police may order that the card shall be produced within a certain time-limit. If considered necessary, the police may take the firearm concerned into their custody until the card has been produced.

If the licence-card concerns a revolver or pistol, the owner must always have the card him when carrying the firearm or when bringing it with him. If during a control the owner is unable to produce the card, the police shall take the firearm into their custody until the card has been produced, unless the police see no special reason against allowing him to remain in possession of the firearm.

§ 10. The chief of police may rescind the licence-card if the possessor of the card misuses intoxicating or narcotic agents, or if his mental condition, or other conditions, give reason to fear or suspect misuse of the firearm. Rescindment of the licence-card can also be effected if the possessor has shown negligence in the keeping or handling of the firearm.

If a licence-card has been granted in consideration of special need for firearms, and the need has ceased to exist, the card may be rescinded.

If the licence-card is rescinded conformably with the first or second paragraph of this section, the card and the firearm, if any, shall at once be handed over to the chief of police. The chief of police may decide that parts of firearms shall also be handed over. If the objects are owned by others than the person in possession thereof, they must be delivered to the owner, or otherwise be sold. If within a period of three months as from the date of rescindment of the licence-card, the objects have not been sold to a person who has a licence conformably with § 7, the chief of police shall sell them on behalf of the owner. If such sale does not take place by public auction, the objects shall as far as possible be evaluated under satisfactory conditions.

On conditions as described in the first paragraph of this section, the chief of police may decide that the person who owns or is in possession of the firearms as mentioned in § 5, or of parts of firearms, shall hand these over. The objects shall be dealt with in the manner described in the third paragraph of this section.

In cases where the licence-card is rescinded conformably with the first paragraph of this section, or firearms or parts of firearms are demanded handed over conformably with the fourth paragraph of this section, the chief of police may prohibit the person concerned in future to own or be in possession of firearms, parts of firearms, or ammunition as described in § 5.

§ 11. If no such conditions as described in § 8, third period, have been laid down, the possessor of the licence-card may transfer the firearm in question to another person for a period not exceeding four weeks. A revolver or pistol may, however, in no case be transferred to another person unless the King has decided otherwise.

The person who receives the firearm must have attained the minimum age, as stipulated in § 7, fourth paragraph. If he is a minor, the consent of his guardian shall be required. A firearm may not be transferred to a person who has had his licence-card rescinded by virtue of § 10, first paragraph, or who, by virtue of § 10, fourth paragraph, or § 15, has been forbidden to own or be in possession of firearms as described in § 5, or who may otherwise be considered unsuited for the possession of firearms.

Anyone who transfers a firearm to another person must give the receiver of the firearm a written certificate, in which is stated for what purposes and for what period the firearm has been transferred. Such certificate shall replace a licence-card. The provisions of § 9, first paragraph, shall apply correspondingly.

The rules relating to minimum age and the written certificate described above, shall not apply if the firearm in question is used exclusively in the presence of the possessor of the licence-card and under his direct supervision.

Anyone who has been granted a licence-card, or to whom a firearm has been transferred by virtue of this section, may have parts for the firearm concerned transferred to him for a period not exceeding four weeks.

The King may issue special regulations relating to transport of firearms and parts of firearms. The same shall apply to the keeping and handling of firearms and parts of firearms, which are in the possession of manufacturers, dealers or repairers of arms in connection with their professional activity, or in the possession of industrial concerns, shooting clubs and organizations and other bodies corporate for lending to their staff or their members.

§ 12. In no other manner than as described in § 11 may firearms or parts of firearms be transferred to a person who has not been granted a licence as mentioned in § 7.

Chapter III. Acquisition etc. of ammunition.

§ 13. Anyone desiring to purchase ammunition, or in any other way gain possession thereof, must have a licence thereto from the police. Such licence is granted by the police office at the place of residence of the applicant, or — if the applicant is not resident in the Kingdom — by the police office at the place of sojourn. The Ministry concerned may decide that licence in respect of certain types of ammunition may be granted by police offices in other places. The provisions of § 7, third and fourth paragraph, shall apply correspondingly. The King may issue regulations relating to the right of bodies corporate to acquire ammunition.

The licence must cover a definite quantity of ammunition, and may not be made valid for more than three months.

The King may issue special regulations relating to licence to purchase ammunition as described in § 3, littera c), and relating to the right for shooting clubs and organizations to negotiate the purchase of ammunition for their members.

§ 14. Anyone who has been granted a licence-card, or to whom a firearm has been transferred conformably with § 11, may be entrusted with a reasonable quantity of ammunition for that particular firearm. This provision shall not apply, however, to the sale of ammunition in trade, unless the tradesman himself has transferred the firearm conformably with § 11, last paragraph.

Ammunition may otherwise be transferred to a person who has not been granted a licence as mentioned in § 13.

§ 15. On conditions as described in § 10, first paragraph, the chief of police can decide that ammunition, including such ammunition as described in § 5, littera e), shall be handed over. The provisions of § 10, third paragraph, shall apply correspondingly. The chief of police may also prohibit the person concerned in future to own or be in possession of firearms, parts of firearms, or ammunition as described in § 5.

Chapter IV.

Chapter V.

Chapter VI. Import and export of firearms, parts of firearms and ammunition.

§ 23. Anyone desiring to export or import firearms, parts of firearms, or ammunition, must have licence thereto from the Ministry concerned.

Such licence must state the type and quantity of the goods in question, and shall be made valid for a specified period of time. An extension of the time-limit may on application be granted.

§ 24. An import licence can only be granted to a person who is authorized to carry on trade with firearms, parts of firearms or ammunition, or who pursuant to § 20 has the right to manufacture such articles for commercial purposes.

If the articles imported are for personal use only, licence may also be granted to persons who comply with the conditions laid down in §§ 7 and 13.

The provisions relating to licence-cards shall also apply to firearms imported by virtue of the second paragraph of this section.

§ 25. The King may issue special regulations relating to import and export of such firearms, parts of firearms or ammunition as:

- a) are brought by a Norwegian subject when entering or leaving Norway in connection with a temporary sojourn abroad;
- b) are brought by a Norwegian hunting expedition to or from hunting areas outside Norwegian territorial waters;
- c) are brought by a foreign subject when entering or leaving Norway in connection with a temporary sojourn in Norway.

§ 26. The King may decide that firearms, parts of firearms or ammunition as described in § 5, shall wholly or partly be governed by the provisions of this chapter.

Chapter VII.

Chapter VIII. Penalties, confiscations, etc.

§ 33. Anyone who infringes this Act, or regulations issued by virtue of the Act, or is an accessory thereto, shall be punished with fines or imprisonment up to three months, unless the conduct comes under more severe penal provisions. Liable to the same penalties are:

- a) parents and other persons with children under the age of 16 in their charge, who, without satisfactory supervision, allow these children to be in possession of, or to use firearms, parts of firearms or ammunition, including such objects as are described in § 5;
- b) persons who fail to establish or carry out such supervision as is described in § 29, first paragraph, or show negligence in this respect.

§ 34. Firearms, parts of firearms and/or ammunition, acquired, manufactured, imported or exported, or possessed in violation of this Act or of regulations issued by virtue of the Act, may be confiscated for the benefit of the Treasury, irrespective of who is the owner. Confiscation by virtue of this section shall not be considered as a punitive measure.

Chapter IX. Entry into force of this Act, transitional provisions.

§ 36. The King may issue regulations relating to the following:

- (1) to what extent and within what time-limit persons, who, on the entry into force of this Act, are in possession of authorization or licence granted by virtue of the Act of 28th June, 1927, must apply for a new authorization or licence conformably with this Act;
- (2) in what manner and within what time-limit persons, who, on the entry into force of this Act, own or are in possession of firearms, shall report the fact and apply for licence conformably with § 8, and the more detailed conditions to be laid down for granting licences in such cases, and the measures to be taken with regard to the firearm concerned, if licence is not applied for or if an application is not granted.

Norway - Deaths Caused by Firearms

		<u>Male</u>	<u>Female</u>
Accident	1951-55	70	3
caused by	1956-60	47	3
firearms	1961-65	49	2
	1961	11	-
	1962	16	1
	1963	8	1
	1964	5	-
	1965	9	-
	1966	6	-

Suicide by	1951-55	236	10
firearms and	1956-60	281	7
explosives	1961-65	302	6
	1961	61	1
	1962	53	-
	1963	63	1
	1964	57	2
	1965	68	2
	1966	58	-

Assault by	1951-55	6	7
firearms and	1956-60	8	7
explosives	1961-65	8	13
	1961	1	3
	1962	1	2
	1963	4	3
	1964	1	-
	1965	1	5
	1966	2	3

Per 100,000 population

Accident	1951-55	0.84	0.04
caused by	1956-60	0.54	0.03
firearms	1961-65	0.54	0.02
	1966	0.32	-

Suicide by	1951-55	2.83	0.12
firearms and	1956-60	3.20	0.08
explosives	1961-65	3.31	0.07
	1966	3.10	-

Assault by	1951-55	0.07	0.08
firearms and	1956-60	0.09	0.08
explosives	1961-65	0.09	0.14
	1966	0.11	0.16

Source: Central Statistical Bureau

June 12, 1968

PAKISTAN
Department of State

TELEGRAM

31

UNCLASSIFIED 913

PAGE 01 RAWALP 05692 201256Z

ACTION COPY

50
ACTION L 03

INFO NEA 13, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /057 W

R 201030Z JUN 68
FM AMEMBASSY RAWALPINDI
TO SECSTATE WASHDC 3824

LEGAL ADVISER

UNCLAS RAWALPINDI 5692

DEPARTMENT OF STATE

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: A. STATE 179593, B. RAWALPINDI 5659

1. SINCE SENDING REFERENCE B AS REPLY TO REFERENCE A WE HAVE DISCOVERED REPORT MADE TO WEST PAKISTAN ASSEMBLY THAT MAY INTEREST DEPARTMENT. ACCORDING TO WEST PAKISTAN PARLIAMENTARY SECRETARY FOR HOME AFFAIRS, CHAUDHRY IMTIAZ AHMAD GILL, THERE WERE 16,000 MURDERS IN WEST PAKISTAN (POPULATION ABOUT 45 MILLION) FROM 1963 TO 1967. SECRETARY DESCRIBED THIS AS AN INCREASE IN THE INCIDENCE OF MURDER ATTRIBUTED TO, AMONG OTHER THINGS, THE LIBERAL GRANT OF FIREARMS LICENSES.
ROGERS

UNCLASSIFIED

PAKISTAN
Department of State

TELEGRAM

Gibson 26

UNCLASSIFIED 906

PAGE 01 RAWALP 05659 181346Z

ACTION COPY

43

ACTION L 03

INFO NEA 13, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, NSA 02, CIAE 00, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /057 W

R 181315Z JUN 68
FM AMEMBASSY RAWALPINDI
TO SECSTATE WASHDC 3817

UNCLAS RAWALPINDI 5659

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE - 179593

LEGAL ADVISER

JUN 18 1968

DEPARTMENT OF STATE

1. USAID PUBLIC SAFETY ADVISOR REPORTS THAT GOP REGULATES MANUFACTURE, CONVERSION, SALE, IMPORT, EXPORT AND TRANSPORT OF FIREARMS AND AMMUNITION UNDER ACT NO. XI OF 1878, REPORTED IN VOL. II OF UNREPEALED ACTS. ANSWERS FOLLOW YOUR NUMBERED QUESTIONS:

1. WITH SOME EXCEPTIONS PROHIBITS POSSESSION WITHOUT LICENSE

2. ALL, IN ADDITION, SWORDS, DAGGERS, BOW AND ARROWS, ETC.

3. LICENSES ARE REQUIRED TO POSSESS, TO SELL OR TRANSFER, TO TRANSPORT, TO IMPORT OR EXPORT, OR TO MANUFACTURE ARMS OR AMMUNITION.

4. MUST BE LICENSED.

5. YES

6. ONLY LICENSED DEALERS EXCEPT ONE LAWFULLY POSSESSED OF ARMS OR AMMUNITION MAY SELL OR TRANSFER TO ANOTHER LAWFULLY ENTITLED TO POSSESS SUCH ARMS OR AMMUNITION AS HE HAS BUT HE MUST WITHOUT UNREASONABLE DELAY GIVE NOTICE OF SALE TO DISTRICT MAGISTRATE OR POLICE TOGETHER WITH NAME AND ADDRESS OF PURCHASER.

2. ALSO, DISTRICT MAGISTRATE ISSUES LICENSE FOR GOOD CAUSE, AFTER HAVING POLICE REPORT ON PREVIOUS CONVICTIONS. SUCH CONVICTIONS WHICH ARE OF "VIOLENT" NATURE WOULD PRECLUDE ISSUANCE OF LICENSE. PENALTY CAN BE, DEPENDING UPON TYPE AND DEGREE OF VIOLATION:

A. SIX MONTHS AND/OR FINE

B. 3 YEARS AND/OR FINE

C. 7 YEARS AND/OR FINE.

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

u

UNCLASSIFIED

PAGE 02. RAWALP 5659 181346Z

3. INFORMATION ON NUMBER OF DEATHS AND INVOLVEMENT IN ROBBERIES
AND ASSAULTS NOT READILY AVAILABLE.
ROGERS

UNCLASSIFIED

PANAMA

Department of State

TELEGRAM

47

UNCLASSIFIED 624

**ACTION
COPY**

PAGE 01 PANAMA 03682 122309Z

89
ACTION L 03

INFO ARA 08, RSR 01, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, CIAE 00, INR 07, NSAE 00,

RSC 01, DUDE 00, JUS 02, TRSY 08, /040 W

P 122101Z JUN 68
FM AMEMBASSY PANAMA
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 4237

UNCLAS PANAMA 3682

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

LEGAL ADVISER

JUN 13 1968

DEPARTMENT OF STATE

1. PANAMANIAN GUN CONTROL PASSED BY DECREE IN DEC 1948.
- * 2. ALL FIREARMS MUST BE REGISTERED AND LICENSED WITH NATIONAL GUARD.
3. ALL TYPES OF FIREARMS ARE CONTROLLED -- HAND GUNS, RIFLES AND SHOTGUNS.
4. SPECIAL EXCEPTIONS INCLUDE CONGRESSMEN, CABINET MEMBERS, AMBASSADORS, BANK MESSENGERS, ALSO PERSONS REQUIRING FIREARMS FOR THEIR PERSONAL PROTECTION.
5. SPORTING WEAPONS MUST BE REGISTERED AND OWNER MUST IN ADDITION OBTAIN HUNTING LICENSE.
6. IMPORTATION OR MAIL ORDER PURCHASE OF FIREARMS IS PROHIBITED.
7. FIREARMS COMPANIES MUST OBTAIN PERMISSION TO OPERATE FROM MINISTRY OF GOVT AND JUSTICE.
8. NO STATISTICS AVAILABLE ON DEATHS DUE TO FIREARMS, BUT OFFICIAL ESTIMATE IS APPROXIMATELY 23 HOMICIDES, 50-75 SUICIDES AND 15-20 ACCIDENTAL DEATHS DURING PAST FOUR YEARS.

UNCLASSIFIED

Department of State **TELEGRAM**

UNCLASSIFIED

PAGE 02 PANAMA 03682 122309Z

9. NATIONAL INVESTIGATIONS DEPT (DENI) ALSO ESTIMATES
THAT ONLY TWO PERCENT OF ROBBERIES AND ASSAULTS INVOLVE
USE OF FIREARMS. ADAIR

UNCLASSIFIED

PARAGUAY
Department of State

TELEGRAM
23

UNCLASSIFIED

ACTION COPY

PAGE 01 ASUNCI 01882 181555Z

43
ACTION L 03

INFO ARA 08,GPM 04,H 02,SY 03,MC 01,CIAE 00,INR 07,NSAE 00,RSC 01,
DODE 00,JUS 02,TRSY 08,AID 10,RSR 01,/050 W

P 181525Z JUN 68
FM AMEMBASSY ASUNCION
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 2642

LEGAL ADVISER

JUN 19 1968

UNCLAS ASUNCION 1882

DEPARTMENT OF STATE

REF: STATE 179593

SUBJECT: GUN CONTROL LAWS

X ALTHOUGH OWNERSHIP FIREARMS NOMINALLY CONTROLLED BY
POLICE, IN PRACTICE ANYONE CAN OWN ANY TYPE FIREARM
PROVIDED HE HAS FINANCIAL MEANS OBTAIN IT. ALL TYPES
FIREARMS FREELY SOLD BY STORES THOUGH PRICES USUALLY
DOUBLE U.S. RETAIL PRICE. EXCHANGE FIREARMS BETWEEN
PRIVATE PARTIES, SALE OF GUNS AT AUCTIONS, ETC,
ALL APPARENTLY WITHOUT RESTRICTION. NO FIGURES
AVAILABLE CONCERNING DEATHS BY FIREARMS, BUT WE CAN
RECALL ONLY ONE CASE HOMICIDE, PLUS ONE ABORTED ARMED
BANK ROBBERY DURING PAST YEAR. NO APPARENT LOCAL FEAR
MISUSE FIREARMS BY GENERAL POPULACE THOUGH GUNS WIDELY OWNED.

HERNANDEZ

UNCLASSIFIED

PERU
Department of State

TELEGRAM

48

UNCLASSIFIED 194

ACTION COPY

PAGE 01 LIMA 05566 121724Z

54
ACTION L 03

INFO ARA 08, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSAE 00, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, RSR 01, RSC 01, /040 W

R 12236Z JUN 68
FM AMEMBASSY LIMA
TO SECSTATE WASHDC 6403

LEGAL ADVISER

UNCLAS LIMA 5566

JUN 13 1968

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

DEPARTMENT OF STATE

REF: DEPARTMENT'S 179593

1. CIVILIAN USE FIREARMS IN PERU GOVERNED BY "REGLAMENTO DE CONTROL DE ARMAS, MUNICION Y EXPLOSIVOS DE USO CIVIL" (REGULATIONS FOR CONTROL OF ARMS, AMMUNITION AND EXPLOSIVES FOR CIVILIAN USE) APPROVED BY SUPREME DECREE JANUARY 17, 1964.

2. LAW REQUIRES INDIVIDUAL REGISTRATION ALL RIFELS, PISTOLS, SHOTGUNS. OWNER MUST HAVE ANNUAL PERSONAL GUN PERMIT WHICH OBTAINED BY APPLICATION TO ARMS, AMMUNITION AND EXPLOSIVES FOR CIVIL USE SECTION OF CIVIL GUARD (CAMEC). APPLICANT MUST LIST FIREARMS AND PROPOSED USE, PRESENT POLICE RECORD AND RESIDENCE CERTIFICATES, TAKE PSYCHIATRIC AND FIREARMS USE EXAMINATIONS, SHOW SALES CONTRACT OR NAME OF PREVIOUS OWNER, PAY TAXES AND FEES AND PRESENT PHOTOGRAPHS.

3. CERTAIN EXCEPTIONS TO REGULATIONS MAY BE MADE BY CAMEC IN CASE OF MEMBERS ARMED FORCES, GOVERNMENT OFFICIALS, DIPLOMATIC CORPS, PERSONS OF RECOGNIZED GOOD REPUTE, AND RURAL INHABITANTS.

4. FIREARMS RETAILERS OR OWNERS MAY SELL TO ANY PERSON HAVING OWNER'S PERMIT AND GUN REGISTRATION CARD. IMPORTERS, RETAILERS AND GUNSMITHS MUST MAINTAIN COMPLETE RECORD ALL TRANSACTIONS. CAMEC PERMISSION NEEDED FOR IMPORTATION FIREARMS AND AMMUNITION.

5. INDIVIDUALS LIMITED OWNERSHIP ONE FIREARM. EXCEPTIONS MAY

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM

UNCLASSIFIED

PAGE 02 LIMA 05566 121724Z

BE MADE FOR SPORTING OR HUNTING WEAPONS, STATE ENTERPRISES, BANKS, COMMERCIAL OR INDUSTRIAL ORGANIZATIONS, MEMBERS OF TARGET SHOOTING CLUBS.

6. STATISTICS ON DEATHS DUE TO FIREARMS AND FIREARMS USED IN CRIME NOT READILY AVAILABLE AND WILL BE SENT WHEN EMBASSY RECEIVES THEM FROM POLICE. SIRACUSA

UNCLASSIFIED

PHILIPPINES
Department of State

TELEGRAM
23

UNCLASSIFIED 296

ACTION COPY

PAGE 01 MANILA 12027 241503Z

47

ACTION L 03

INFO EA 10, GPM 04, H 02, SY 03, MC 01, INR 07, CIAE 00, NSA 02, DODE 00,

JUS 02, TRSY 08, AID 10, RSR 01, RSC 01, /054 W LEGAL ADVISER

R 240933Z JUN 68
FM AMEMBASSY MANILA
TO SECSTATE WASHDC 2819

JUN 21 1968
DEPARTMENT OF STATE

UNCLAS MANILA 12027

SUBJECT: GUN CONTROL LAW - PHILIPPINES

REF: MANILA A-674
MANILA 11616

1. PHILIPPINES HERALD JUNE 22 REPORTED RESULTS OF SURVEY CONDUCTED BY PHILIPPINE CONSTABULARY INTELLIGENCE DIVISION FOR PEACE AND ORDER COORDINATING COUNCIL REGARDING CRIMES INVOLVING FIREARMS. PRESS REPORT INDICATES SURVEY WAS REQUESTED BY DEFENSE UNDERSECRETARY MELCHOR TO RECONSTRUCT PHILIPPINES FIREARMS RECORDS AS INITIAL STEP IN RECOMMENDING REMEDIAL AMENDMENTS TO FIREARMS LAW.

2. ACCORDING TO PC REPORT 9452 CRIMES WERE COMMITTED IN 1967 IN WHICH FIREARMS AND OTHER WEAPONS WERE USED. OF THIS TOTAL FIREARMS WERE INVOLVED IN 3483 CRIMES. UNLICENSED OR LOOSE FIREARMS WERE USED IN 2988 CASES AND LICENSED FIREARMS IN THE REMAINING 495.

3. IN 2112 MURDER CASES, UNLICENSED FIREARMS WERE USED IN 911 CASES AND LICENSED FIREARMS IN 154 CASES. BLADED OR OTHER WEAPONS USED IN OTHER MURDER CASES.

4. IN 2213 HOMICIDE CASES, UNLICENSED FIREARMS WERE USED IN 706 CASES AND LICENSED FIREARMS IN 49 CASES. BLADED OR OTHER WEAPONS USED IN OTHER CASES.

5. IN 918 PHYSICAL INJURY CASES, 91 WERE COMMITTED WITH UNLICENSED FIREARMS, 14 WITH LICENSED FIREARMS, THE BALANCE

UNCLASSIFIED

Department of State

TELEGRAM²³

UNCLASSIFIED

PAGE 02 MANILA 12027 241503Z

WITH BLADED OR OTHER WEAPONS.

6. IN 1035 ROBBERIES, UNLICENSED FIREARMS WERE USED IN 382 CASES. NONE OF ROBBERIES ALLEGEDLY INVOLVED LICENSED FIREARMS. BALANCE OF ROBBERIES INVOLVED OTHER WEAPONS.

7. OF TOTAL OF 3285 CRIMES SUCH AS RAPE, ASSAULT, GRAVE THREATS AND MALICIOUS MISCHIEF, UNLICENSED FIREARMS WERE USED IN 877 CASES, LICENSED FIREARMS IN 277 CASES. BLADED AND OTHER WEAPONS USED IN BALANCE OF CRIMES.

8. OF 340,817 REGISTERED FIREARMS AS OF DECEMBER 31, 1967, 40,087 WERE COVERED BY SPECIAL PERMITS, 54,416 BY CERTIFICATES OF REGISTRATION INCLUDING THOSE ISSUED TO LOCAL POLICE FORCES, AND 246,534 BY REGULAR LICENSES.

9. IN TERMS OF PERCENTAGES OF ALL CRIMES COMMITTED INVOLVING USE OF WEAPONS, PC REPORT INDICATES 32.6 PERCENT WERE PERPETRATED WITH USE OF BLADED WEAPONS, 31.6 PERCENT WITH UNLICENSED FIREARMS AND 5.25 PERCENT WITH LICENSED FIREARMS.

10. EMBASSY AENDEAVORING OBTAIN COPY OF PC SURVEY AND WILL POUCH WHEN RECEIVED. WILLIAMS
BT

NNN:

UNCLASSIFIED

AIRGRAM

FOR RM USE ONLY

RM/R	REP	AF
1		
ARA	EUR	PA
NEA	CU	INR
E	P	IO
L	FBO	AID
AGR	COM	FRB
INT	LAB	TAR
TR	XMB	AIR
ARMY	CIA	NAVY
OSD	USIA	NSA

674
NO.

UNCLASSIFIED

PRIORITY

HANDLING INDICATOR

TO : Department of State

RECEIVED
DEPT. OF STATE

LEGAL ADVISER

JUN 17 8 30 AM 1968

JUN 17 1968

EST/AN
ANALYSIS BRANCH

DEPARTMENT OF STATE

FROM : AmEmbassy MANILA

DATE: June 14, 1968

SUBJECT : Gun Control Law - Philippines

REF : STATE 179593

So c 11-1 Phil

Firearms Law

1. The Firearms Law of the Philippines is set forth in the Revised Administrative Code of the Philippines (Act No. 2711 as amended and in force January 1, 1956), Book II, Title VII, Chapter 35, Article IV, Sections 877-906. The Revised Administrative Code, Book IV, Title XII, Chapter 66, Article VII, Sections 2690-2692 relates to the matter of offenses in connection with the Firearms Law, and the National Internal Revenue Code, Title VIII, Chapter VII, Sections 290-295 deals with fees payable in obtaining licenses and permits for firearms. The President promulgates such regulations as he deems necessary for the proper enforcement of the Firearms Law. The Chief of the Philippine Constabulary (CPC) is the authorized designee to enforce, execute and control the administration of the law.

2. Firearms covered under the law include rifles, muskets, carbines, shotguns, revolvers, pistols and all other deadly weapons from which a bullet, ball, shot, shell, or other missile may be discharged by means of gunpowder or other explosive. The term "firearms" also includes air rifles except those of small caliber and limited range that are used as toys.

3. The law requires that any person desiring to possess one or more firearms for personal protection or for use in hunting or other lawful purposes shall apply for a license. Upon making application and before receiving the license, the applicant for purpose of security makes a cash deposit in postal savings bank or gives a bond payable to the Government in the form prescribed for each arm duly licensed. Applications for personal license are submitted initially by residents of

UNCLASSIFIED

FOR DEPT. USE ONLY

☐ In ☐ OutFORM
4-62 DS-323

Drafted by: LO:EGMisey:eo 6/13/68

Contents and Classification Approved by:
A/DCI: [Signature]

Clearances: AID/PS:WSimmler, Jr. (in draft)

JUN 17 A: 10 45

CCPYFLO-PBR

UNCLASSIFIED

2

chartered cities to the Mayor and by residents of provinces to the Provincial Governor and thereafter are forwarded to the CPC for approval. The CPC upon approval and receipt of the cash deposit certificate or required bond issues and transmits the license direct to the applicant, notifying the Chief of Police of Manila if applicant is a resident of Manila and the Provincial Commander concerned if applicant is a resident of the province. A personal firearms license continues in force until death or legal disability of the licensee unless prior thereto the license is surrendered or revoked.

4. Licenses are also required for manufacturers or dealers in firearms. The law states that any person desiring to manufacture or deal (sell) in firearms shall apply to the President for a license giving the facts regarding the amount of business in the manufacture or purchase or sale of firearms intended to be transacted by the applicant and the classes of arms which the applicant intends to manufacture or purchase and sell under the license applied for. Upon approval of the application by the President, the CPC issues the license upon execution and delivery of the bond of the licensee.

5. Except for a licensed dealer, the law prohibits the importation of firearms or their purchase by mail order. Firearms imported from the United States or other countries, however, are required to be consigned to the CPC. Save as allowable, it is unlawful for any person to import, manufacture, deal in, receive, acquire, buy, sell, dispose of, or possess any firearm.

6. Records are required to be kept by persons doing business under a dealer's license. The dealer must keep complete records and accounts of importations and sales of firearms and ammunition with the name, age, residence and occupation of each purchaser and the number and date of the license of the purchaser and the number and quantity of firearms and ammunition purchased. The record is subject to examination by the CPC. Refusal of the dealer to comply with this provision of the law is considered a breach of the condition of the dealer's bond. It is unlawful for any dealer to sell or deliver any firearm or its part or ammunition to any person until such person has the required license. Violation by dealer is punishable by fine or imprisonment not exceeding two years, or both.

7. The law exempts from its application firearms and ammunition regularly and lawfully issued to members of military forces, Philippine Constabulary, Bureau of Prison guards, municipal police, provincial governors, lieutenant governors, provincial and municipal treasurers, provincial jail guards, and municipal mayors when firearms are in their possession for use in the performance of official duties. There are no exceptions from requirements of the law based on type of firearms. No special provision is made for sporting guns.

UNCLASSIFIED

UNCLASSIFIED

3

8. The law provides for the issuance of a special permit for possession of firearms by civil employees. The head of a bureau may apply to the CPC for any subordinate official or employee to possess firearms and ammunition for personal protection in the performance of his official duty under such terms and conditions as the CPC may deem proper.
9. The CPC pursuant to the law may also issue special hunting permits to temporary visitors in the Philippines without acquiring bond or security for their firearms and ammunition. The permit is nontransferable, is valid only during the temporary stay of the visitor, and is revocable at the pleasure of the CPC.
10. Executive Order No. 56, December 29, 1966, prohibits all persons from carrying their firearms outside of their residence, except peace officers, military personnel, Bureau of Prison guards, provincial governors, provincial lieutenant governors and treasurers, city and municipal mayors, and guards of provincial prisons and jails when firearms are in possession of such persons for use in performance of official duties. The CPC may upon proper application and valid justification issue permits to carry firearms outside of residence to merchants, duly appointed security guards, government employees, U.S. military personnel when on duty off-base, sportsmen with valid hunting licenses and to any person "who for other compelling reasons" may be authorized by the CPC to carry firearms outside of residence. The requirement that no licensed firearm may be carried outside of the owner's residence is made a condition in the granting of a license to possess firearms. Noncompliance with the prohibition to carry firearms outside residence is a ground for revocation or cancellation of the license.
11. No firearms are permitted to be carried within the premises of a cockpit, nightclub, cabaret, dancing school, dance hall, bars, amusement places, race tracks or other gatherings except by peace officers and other authorized officials in the performance of their duties.
12. The law requires an annual inspection of firearms held under license. The CPC is required once each year to direct senior inspectors of the Philippine Constabulary in the provinces to inspect and verify all firearms in possession of persons holding licenses, to report to the CPC any violation of the terms of the license or of the laws, rules or regulations, and to endorse and sign on each license the date of such verification. In the City of Manila the Chief of Police is required to make a similar verification and report to the CPC.
13. Upon revocation or termination of any license, the law requires that firearms and ammunition of the licensee be placed in custody of the Philippine Constabulary. Any firearms license may be revoked at any time by order of the President.

UNCLASSIFIED

UNCLASSIFIED

4

Statistics

14. The Embassy is informed that there are no available statistics concerning deaths due to firearms or number and percentage of robberies and assaults in which firearms were involved for the reason that data on crimes and offenses is not broken down by instrument involved. According to reports published by the National Bureau of Investigation (NBI) the following data has been obtained:

Murder and homicides

1963 - 7,403

1964 - 7,816

1965 - 8,750

1967 - 9,948

Robbery

1963 - 5,529

1964 - 6,680

1965 - 6,519

1967 - 13,613

NBI data for 1966 is not available. However, according to records of the Police Commission in the Office of the President there were 14,654 murders and homicides and 10,744 robberies in 1966. There are no readily available statistics on assaults or for suicides.

15. Comment follows by separate classified cable.

WILSON

UNCLASSIFIED

GREEN ACTION

DEPARTMENT OF STATE

AIRGRAM

SOC 11-1 PORT

FOR RM USE ONLY

ARMY	REP	AF
ARA	EUM	FE
NEA	CU	INR
E	P	IO
L	FBO	AID
AGR	COM	FRB
INT	LAB	TAR
TR	KMB	AIR
ARMY	CIA	NAVY
OSD	USIA	NSA

A-410

UNCLASSIFIED

PRIORITY

HANDLING INDICATOR

TO : Department of State

RECEIVED

JUN 19 3 06 PM '68

Gibson

FROM : Amembassy LISBON

DATE: June 18, 1968

SUBJECT: Gun Control Laws

REF : STATE 179593

Regulations regarding the manufacture, importation, trade, possession, registration, use and carrying of firearms and ammunition in Portugal are covered by Decree Law 37313 of February 21, 1949.

The following information requested by the Department in its telegram 179593 is listed in conformance with the numbering of the questions asked.

1. Under Article 38 of the Decree registration of firearms is compulsory. Registration of all firearms, whether imported or manufactured in the country, must be made with the Commanding General of the Public Security Police. This department is vested with the authority to control the possession and issuance of firearms licenses (Article 47). Article 10 prohibits possession of sidearms by individuals or entities other than those legally authorized unless the holders duly justify their need.

2. Any person who has reached his majority or is 18 years old and has received legal authorization from his parents is allowed to possess the following firearms (No. 3 of Article 1):

Automatic pistols, caliber below 7.65 millimeters, or revolvers of caliber below 9 millimeters. In both cases the barrel length shall not exceed:

- a) 7.5 centimeters for pistols of caliber under 6.35 millimeters;
- b) 6 centimeters for pistols of calibers between 6.35 and 7.65 millimeters;
- c) 10 centimeters (4 inches) for revolvers.

FORM 4-62 DS-323

UNCLASSIFIED

FOR DEPT. USE ONLY

☒ In ☐ Out

Drafted by:
CONS:RJSwanson

Contents and Classification Approved by:
CHARGE:HEWerner

Clearances:

3. Under No. 1 of Article 1 and Article 38, registration of and/or license for firearms of any nature, caliber or model are not required for the President of the Republic, cabinet ministers and high ranking army, navy or air force officers whether on active service or in the reserve.

Exemption from registration and licensing is also granted under No. 2 of the cited Article to members of the National Assembly and Corporative Chamber, Directors General of Ministries and their assistants, heads of departmental divisions and secretaries to the President of the Republic and cabinet ministers, civil governors, justices of judicial courts, government delegates of any nature, other army, naval or air force officers and sergeants in any situation, officials of the Ministry of Finance, officers of the Portuguese Legion, staff members of police institutions and PIDE and any government officials who are constantly vested with functions of a police or of a fiscal nature. For this group, however, automatic pistols supplied by the State must be under 9 millimeter caliber but revolvers may be of any caliber. In both cases the barrel length shall not exceed 10 centimeters or four inches. If firearms are privately owned, automatic pistols must be 7.65 millimeter caliber or less and revolvers may not be over 9 millimeter caliber, with barrel length not over 10 centimeters or four inches.

Diplomats accredited to Portugal are authorized to possess small arms, but must register them through the Foreign Office (Article 50).

Possession of cold-steel weapons and firearms normally used by the Forces is prohibited, unless the holder duly justifies their need (Article 10).

4. Sporting guns are subject to registration and special licensing under Article 62. Possession of precision firearms (pistols, revolvers, guns, rifles of any caliber) is permitted to target instructors. Possession of pistols, revolvers or precision rifles not over six millimeter caliber is permitted to shooting organizations, Portuguese Legion, Portuguese Youth, pupils of military schools and institutes. Special licenses are applied for by the interested institutions, schools or organizations to the Commanding General of the Public Security Police (Articles 57 and 62).

5. Under Article 12 importation of firearms shall be made through custom houses at Lisbon, Oporto, Funchal, Angra do Heroismo and Ponta Delgada on application filed with the Commanding General of the Public Security Police by duly registered dealers (armorers). Quantities to be imported are under this department's control. Article 14 provides that private individuals may directly import sporting arms and firearms with the required characteristics.

6. Firearms, when not imported directly by private individuals according to Article 14, may only be sold in appropriate and duly registered shops (armorers) upon presentation of the required license by the purchaser (Articles 30 and 33). Transfer of firearms from a private individual to another is permitted if previous authorization is obtained from the Commanding General of the Public Security Police (Article 42).

A license for possession of firearms (including sporting arms) shall be requested from the Commanding General of the Public Security Police. Application must clearly indicate the applicant's profession, place of birth, domicile and the reasons why he desires to have a firearm in his possession. Application shall be supported by:

- a. Criminal record;
- b. Residence certificate;
- c. Identity card;
- d. Two photographs.

Available death statistics show:

1. 1965	Suicides and self-provoked traumas	839
	Homicides and traumas intentionally provoked by other people	89
	Accidental deaths due to firearms	41
1966	Suicides and self provoked lesions	875
	Homicides and traumas intentionally provoked by other people	82
	Accidental deaths due to firearms	41

NOTE: Except for accidental deaths, statistical figures are not broken down to show the exact number of suicides and homicides by firearms.

2. There is no information available for the number and percentage of robberies and assaults in which firearms were involved.

WEINER

RWANDA
Department of State

Gibson
TELEGRAM
28

UNCLASSIFIED 693

PAGE 01 KIGALI 01626 111339Z

ACTION COPY

50
ACTION L 03.

INFO AF 09, CIAE 00, DODE 00, INR 07, NSAE 00, P 04, RSC 01, USIA 12, H 02,

E 15, RSR 01, /054 W

P 111245Z JUN 68
FM AMEMBASSY KIGALI
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 832

LEGAL ADVISER

JUN 11 1968

DEPARTMENT OF STATE

UNCLAS KIGALI 1626

SUBJ: GUN CONTROL LAWS

REF: STATE 179593

1) ALL TYPES FIREARMS MUST BE REGISTERED IN RWANDA.
PERMITS

OBTAINABLE ANNUALLY. NO EXCEPTIONS. NO SPECIAL PROVISIONS.
FOR SPORTING GUNS.

2) IMPORTATION, AND USE PERMITS MUST BE OBTAINED BEFORE
IMPORTATION ALLOWED. NO MAIL ORDER BUSINESS RWANDA.

3) NO SPECIAL RESTRICTIONS ON WHO MAY SELL FIREARMS.

4) STATISTICS ON NUMBER DEATHS, ROBBERIES AND ASSAULTS IN
WHICH FIREARMS INVOLVED UNAVAILABLE. THE FIGURE WOULD, HOWEVER,
BE QUITE LOW BECAUSE 90 PERCENT OF FIREARMS ARE REGISTERED BY
SMALL EUROPEAN COMMUNITY.
KINSEY

UNCLASSIFIED